

ZEVEN PREKEN OVER RUTH**GEESTELIJKE LESSEN SCHRIFTUURLIJK VERKLAARD****Door****Ds. K. VELDMAN**

emeritus predikant van de Hersteld Hervormde Kerk.

Jubileumbezoek Ds. K. Veldman, oud-predikant in Staphorst

Door: Harm Brand

Datum: 15 juli 2019 14:35

De afgelopen twee weken was ds. K. Veldman in Nederland om zijn 40-jarig ambtsjubileum te vieren. Hij bezocht diverse kerkelijke gemeenten en gezelschappen. Op woensdag 10 juli 2019 was hij te gast in Staphorst. 's Middags was er in De Leerkamer gelegenheid om hem de hand te drukken. Daar werd door velen die hem van voorheen kenden gebruik gemaakt.

's Avonds ging hij voor in een herdenkingsdienst in de Dorpskerk van Staphorst. Hij stond naar aanleiding van Psalm 35 stil bij het thema strijd: "Een waar christen is altijd in de strijd". Het is een Psalm van David die vrijwel zijn hele leven strijd moest voeren. Veldman heeft ook strijd gekend, maar: "Wij moesten hier heen". Zijn arbeid in Staphorst is niet zonder vrucht geweest. Hij memoreerde verschillende voorvallen in zijn ambtelijke loopbaan. Bijvoorbeeld over een 'kleine kerkvoogd' die pas op zijn sterfbed tot totale geloofsovergave kwam. Hij werd na de dienst toegesproken door ds. H.J. van Marle, sinds 2017 aan de gemeente verbonden. Deze verzorgde tevens handdruk en schriftlezing. De oud-predikant werd tot slot toegezongen: Psalm 90 vers 9 in iets aangepaste bewoordingen.

Ds. K. Veldman was mede oprichter van het Gekrookte Riet in 1981. Blad "tot opwekking, verbreding en verdieping van het bevindelijk-gereformeerde leven naar Schrift en Belijdenis binnen de Nederlandse Hervormde Kerk".

Ds. K. Veldman is predikant binnen de Hersteld Hervormde Kerk. De 75-jarige leraar is inmiddels al bijna 10 jaar met emeritaat, na zijn zevende en laatste gemeente in Vriezenveen waar hij 15 jaar geleden aan werd verbonden. Hij was in 1983 de opvolger van de in 1981 op 63-jarige leeftijd overleden dominee Dorsman die de kerkelijke gemeente van Staphorst ruim 29 jaar diende. In zijn tijd werd het dienstgebouw via een geluidsverbinding ingeschakeld omdat het kerkgebouw de aantallen hoorders niet meer kon bevatten. De kerk is na zijn vertrek in 1987 uiteindelijk een stuk vergroot in 1990.

Een week eerder op woensdag 3 juli 2019 ging hij al voor in een jubileumdienst in de Hervormde dorpskerk van Leerbroek, zijn eerste gemeente waar hij op 10 januari 1979 in het ambt werd bevestigd. De volgende avond leidde hij een doopdienst in de vrije Hervormde gemeente van Scherpenisse. Eerder stond hier ds. J. van der Sleen.

Op zondag 7 juli preekte hij 's morgens en 's middags in de Vrij Oud Gereformeerde gemeente van Oldebroek. Eind vorig jaar bracht deze een tevergeefs beroep uit op kandidaat Roelofsen. Op dinsdagavond 9 juli ging Veldman voor in een herdenkingsdienst in Harskamp, in 1996 zijn vijfde gemeente.

Zijn zesde gemeente was in 2001 Grand Rapids in de USA, het was zijn eerste Atlantische oversteek. Op donderdagavond 11 juli verzorgde hij tot slot een Bijbellezing in de dorpskerk van Reeuwijk voor de Hersteld Hervormde Evangelisatie van Stichting Rehoboth. Hij is zaterdag samen met zijn vrouw weer teruggereisd naar Canada. Hij woont daar in Springford, in 1989 zijn vierde gemeente.

Voor zijn eerste vertrek daarnaartoe, zijn tweede oversteek, stond hij ruim 2 jaar in Nederhemert, zijn derde gemeente na die van Staphorst. De meeste van zijn kinderen wonen ook overzee. Zoon Meine Veldman is professor en predikant in Quebec.

Tijdens zijn periode in Staphorst kwam hij in contact met ds. Simo Ralevic uit Joegoslavië. Het leidde tot de oprichting van de Macedonië Zending, de latere Balkanzending.

Ook in de Stichting Evangelisatie Canada heeft hij de hand gehad. Na het vertrek van ds. K. Veldman uit Staphorst volgden de predikanten Sijmen de Jong 1987-1992 en Tjitze de Jong 1992-2009, allebei inmiddels overleden.

Afgelopen zondag ging ds. B. Reinders , de andere nog levende oud-predikant voor in beide diensten. Hij stond in de gemeente van 2009 tot 2015. De diensten zijn terug te luisteren via: **hkkstaphorst.nl**

INHOUD

1. DE SCHOONDOCHTERS VAN NAOMI

Toen hieven zij haar stem op en weenden wederom; en Orpa kuste haar schoonmoeder, maar Ruth kleefde haar aan. Daarom zeide zij: Zie, uw zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot haar goden; keer gij ook weder, uw zwagerin na. Maar Ruth zeide: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten, om van achter u weder te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk en uw God mijn God. Waar gij zult sterven, zal ik sterven en aldaar zal ik begraven worden; alzo doe mij de HEERE en alzo doe Hij daartoe, zo niet de dood [alleen] zal scheiding maken tussen mij en tussen u. Ruth 1 : 14 t/m 17

2. NAOMI EN RUTH

Alzo gingen die beiden, totdat zij te Bethlehem kwamen; en het geschiedde als zij te Bethlehem inkwamen, dat de ganse stad over haar beroerd werd en zij zeiden: Is dit Naómi? Maar zij zeide tot henlieden: Noemt mij niet Naómi, noemt mij Mara; want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan. Vol toog ik weg, maar ledig heeft mij de HEERE doen wederkeren; waarom zoudt gij mij Naómi noemen, daar de HEERE tegen mij getuigt en de Almachtige mij kwaad aangedaan heeft?

Alzo kwam Naómi weder en Ruth, de Moabitische, haar schoondochter, met haar, die uit de velden van Moab wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van den gersteoogst. Ruth 1 : 19 t/m 22

Naómi nu had een bloedvriend van haar man, een man, geweldig van vermogen, van het geslacht van Elimélech; en zijn naam was Boaz.

En Ruth, de Moabitische, zeide tot Naómi: Laat mij toch in het veld gaan en van de aren oplezen achter dien, in wiens ogen ik genade zal vinden. En zij zeide tot haar: Ga heen, mijn dochter. Zo ging zij heen en kwam en las op in het veld achter de maaiers; en haar viel bijgeval voor een deel van het veld van Boaz, die van het geslacht van Elimélech was. Ruth 2 : 1 t/m 3

3. RUTH OP DE AKKER VAN BOAZ I

En zie, Boaz kwam van Bethlehem en zeide tot de maaiers: De HEERE zij met ulieden. En zij zeiden tot hem: De HEERE zegene u. Daarna zeide Boaz tot zijn jongen, die over de maaiers gezet was: Wiens is deze jonge vrouw?

En de jongen, die over de maaiers gezet was, antwoordde en zeide: Deze is de Moabitische jonge vrouw, die met Nacími wedergekomen is uit de velden van Moab; En zij heeft gezegd: Laat mij toch oplezen en [aren] bij de garven verzamelen achter de maaiers; zo is zij gekomen en heeft gestaan van des morgens af tot nu toe; nu is haar te huis blijven weinig.

Toen zeide Boaz tot Ruth: Hoort gij niet, mijn dochter? Ga niet, om in een ander veld op te lezen; ook zult gij vanhier niet weggaan, maar hier zult gij u houden bij mijn maagden. Uw ogen zullen zijn op dit veld, dat zij maaien zullen, en gij zult achter haarlieden gaan; heb ik den jongens niet geboden, dat men u niet aanroere? Als u dorst, zo ga tot de vaten en drink van hetgeen de jongens zullen geschept hebben.

Ruth 2 : 4 t/m 9

4. RUTH OP DE AKKER VAN BOAZ II

En Boas antwoordde en zeide tot haar: het is mij wel aangezegd alles wat gij bij uw schoonmoeder gedaan hebt, na de dood uws mans. Gij hebt uw vader en uw moeder en het land uwer geboorte verlaten en zij heen gegaan tot een volk dat ze van tevoren

niet kende. De Heere vergelden u uw daad en uw loon zij volkomen van den Heere, de God Israëls onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen. Ruth 2: 11 en 12.

Als het nu etenstijd was, zeide Boas tot haar: kom hierbij en eet van het brood en doopt uw bete in azijn. Toen zette hij zich neder aan de zijde van de maaiers. En hij landde haar geroost koren. En zij at en werd verzadigd en hield over. Ruth 2 het 14^e vers.

5. BOAZ EN RUTH I

Het voornemen van Naomi. *En Naomi, haar schoonmoeder zeide tot haar: mijn dochter, zou ik u geen rust zoeken, dat het u welga? Nu dan, is Boas, met wiens dienstmaagden gij geweest zijt, van onze bloedvriendschap. Zie, hij zal deze nacht gerst op de dorsvloer wannen. Zo baadt u en zalf u, doe uw klederen aan en ga af naar de dorsvloer en maak u den man niet bekend totdat hij geëindigd zal hebben te eten en te drinken.* Ruth 3 vers 1 - 3

En zij zeide tot haar: al wat gij tot mij zegt zal ik doen. Alzo ging zij af naar de dorsvloer en deed naar alles wat haar schoonmoeder haar geboden had. Als nu Boas gegeten en gedronken had, en zijn hart vrolijk was, zo kwam hij om neder te liggen aan het uiterste eens koreenhoops. Daarna kwamen zij stilletjes in en sloeg zijn voetdeksel op en legde zich neder.

En het geschiedde ter middernacht, dat die man verschrikte, en om zich greep; en ziet, een vrouw lag aan zijn voetdeksel. En hij zeide: wie zijt gij? En zij zeide: ik ben Ruth, uw dienstmaagd, breid dan uw vleugel uit over uw dienstmaagd, want gij zijt de lossen.

Ruth 3 vers 5 - 9.

6. BOAZ EN RUTH II

En hij zeide: gezegend zijt gij den Heere, mijn dochter. Gij hebt deze uw laatste weldadigheid beter gemaakt dan de eerste, dewijl gij geen jonge gezellen zijt nagegaan, hetzij arm of rijk. En nu, mijn dochter, vrees niet, al wat gij gezegd hebt, zal ik u doen; want de ganse staat mij eens volks weet dat gij een deugdelijke vrouw zijt.

Nu dan, wel is waar dat ik een lossen ben; maar daar is nog een lossen, nader dan ik. Blijf dezen nacht over. Voorts in den morgen zal het geschieden, indien hij u lost, goed, laat hem lossen. Maar indien het hem niet gelust u te lossen, zo zal ik u lossen, zo waarachtig als de Heere leeft; leg u neder tot de morgen toe. Ruth 3 de verzen 10 - 13.

7. BOAZ HUWT RUTH I

En al het volk, dat in de poort was, mitsgaders de oudsten zeiden: Wij zijn getuigen; de HEERE make deze vrouw, die in uw huis komt, als Rachel en als Lea, die beiden het huis van Israel gebouwd hebben; en handel kloekelijk in Efratha, en maak uw naam vermaard in Bethlehem! En uw huis zij, als het huis van Perez (die Thamar aan Juda baarde), van het zaad, dat de HEERE u geven zal uit deze jonge vrouw.

Ruth 4

1. DE SCHOONDOCHTERS VAN NAOMI

Psalm 74:18,20

Schriftlezing: Ruth 1

Psalm 27:5,6,7

Psalm 103:7

Psalm 25:5

Toen hieven zij haar stem op en weenden wederom; en Orpa kuste haar schoonmoeder, maar Ruth kleefde haar aan. Daarom zeide zij: Zie, uw zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot haar goden; keer gij ook weder, uw zwagerin na. Maar Ruth zeide: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten, om van achter u weder te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk en uw God mijn God. Waar gij zult sterven, zal ik sterven en aldaar zal ik begraven worden; alzo doe mij de HEERE en alzo doe Hij daartoe, zo niet de dood [alleen] zal scheiding maken tussen mij en tussen u. Ruth 1 : 14 t/m 17

Ter inleiding,

Gemeente,

De Heere heeft meer pijlen op Zijn boog, dan één. We hebben in de tijd van de richters gelezen, dat de Heere somtijds Zijn volk overgaf in de handen van de vijanden; van de Amelekieten bij Gideon.

Maar in het boek Ruth lezen we, dat de Heere Zijn volk over gaat geven, om te handelen naar het goeddunken van eigen hart. Want er komt honger in Bethlehem Efratha; dat is een oordeel, geliefden. De Heere heeft Zijn volk aangekondigd, dat de staf des broods gebroken zou worden, wanneer ze de Heere en Zijn dienst verlaten zouden. En nu gaat de Heere dat volk tuchtigen met honger.

Een oordeel, als een Vaderlijke kastijding over Zijn Kerk, om ze te vernederen en door loutering te verheerlijken. Om door kastijding Zijn volk onder God te brengen, gelijk Naomi in dit hoofdstuk. Maar het is ook tot verheerlijking van de God van Naomi in de zaliging van zondaren. Want dat moeten we ook zien in dit hoofdstuk, hoe daar een Moabitische uitgetrokken werd uit die duisternis, tot dat wonderbaar en heerlijk Licht des Heeren.

- We letten in de eerste plaats op het oordeel over Israël.
- In de tweede plaats, daarmee gepaard gaande, een vluchten onder dat oordeel vandaan.
- En in de derde plaats, hoe de Heere dat gebruikte, om een blinde heidin tot de keuze des harten te brengen: Uw volk is mijn volk, uw God mijn God.

Doch laten we eerst nog samen zingen van Psalm 27, het vijfde, zesde en zevende vers.

*"Mijn hart zegt mij, o HEER, van Uwentwegen:
"Zoek door gebeên met ernst Mijn aangezicht",
Dat wil, dat zal ik doen; ik zoek den zegen
Alleen bij U, o Bron van troost en licht.
Verberg toch niet Uw oog van mij, o HEER;
Ik ben Uw knecht, zie niet in toorne neer;*

*Gij waart mijn Hulp in al mijn zielsverdriet;
O God mijns heils, begeef, verlaat mij niet."*

*"Want schoon ik zelfs van vader en van moeder
Verlaten ben, de HEER is goed en groot;
Hij is en blijft mijn Vader en Behoeder.
Leer mij, o God, Uw weg in alle nood;
Bestuur om mijns verspieders wil, mijn voet
Op 't effen pad; dat 's vijands euvelmoed
Mij nimmer treff"; vervoerd door list of dwang,
Getuigt men vals tot mijnen ondergang."*

*"Zo ik niet had geloofd, dat in dit leven
Mijn ziel Gods gunst en hulp genieten zou,
Mijn God, waar was mijn hoop, mijn moed gebleven?
Ik was vergaan in al mijn smart en rouw.
Wacht op den HEER, godvruchte schaar, houd moed:
Hij is getrouw, de bron van alle goed;
Zo daalt Zijn kracht op u in zwakheid neer;
Wacht dan, ja wacht, verlaat u op den HEER."*

Geliefden,

De wegen die de Heere met Zijn Kerk gaat, zijn zulke wonderlijke wegen. Het zijn geen wegen, die wij uit kunnen rekenen, uit kunnen tellen en na kunnen gaan, want Zijn pad is in het heiligdom en Zijn voetstappen in diepe wateren en ze worden niet gekend. We hebben zo'n wonderdoend God.

't Is Israëls God, Die krachten geeft. Wanneer? In onze krachteloosheid, machteloosheid, hulpeloosheid en goddeloosheid. Als ik met dit hoofdstuk moet beginnen, dan is dit in mijn hart, dat in het verlies van de Kerk de winst voor de hemel ligt. Want Naomi moest nu alles kwijt, opdat een Ruth thuis zou komen. God spaart geen vlees, mijn kind. Nu ligt in het verlies van de Kerk, zo zijn de wegen des Heeren, de winst voor de hemel. Want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.

En weet u wat wij nu willen? Wij winnen én God winnen. Nee geliefden, de Kerk verliezen en God Winnaar in de strijd en Hij geeft Zijn volk de zegen. Voelt u wel, dan loopt het allemaal vast in uw leven. Dan gaat u een weg, die u niet had moeten gaan en toch moest gaan. Dat is niet zonder schuld, daar heb ik het niet over. Maar heilig zijn o God Uw wegen, niemand spreek Uw hoogheid tegen.

Weet u, wat de Heere nu doet? Dan maakt Hij het weleens bitter, om het zoet te maken; en Hij maakt het weleens onmogelijk, om Zich dan te verheerlijken. Ach, wat weten wij ervan, mensen, helemaal niets. Weet u wat het beste zou zijn? Als u een beetje genade kreeg om stil te liggen. Weet u wat u worden moet? Een dwaas, opdat de wijsheid Gods in ons aller leven geopenbaard mocht worden.

Hoewel de oordelen over de Kerk lagen, ging God in het midden der oordelen een heidin er uithalen, en straks eeuwig thuisbrengen. Laat ons terugkeren naar het Bijbelgedeelte en dat aan de hand volgen.

In de dagen als de richters richten, zo geschiedde het, dat er honger in het land was. Dat is een oordeel. We hebben het uitgedrukt, de Heere heeft meer pijlen op de boog om Zijn Kerk te vernederen. En als Hij ze niet zachtjes kan slaan, gaat Hij ze hard slaan, tot doden toe. Want Hij zal niet toelaten, dat die Kerk bij Hem weg en van Hem afvlucht. Maar Hij weet ze aan Zich en onder Zich te brengen, tot glorie van Zijn heerlijke Naam.

Elimelech betekent: *Mijn God is Koning*. Maar de duivel regeerde. Ja, we hebben weleens een mooie naam, maar een verrot leven, u ook?

Weet u, wat die man dacht? Als God slaat, probeer ik die slaande hand te ontkomen. Hij vluchtte weg uit het land van Bethlehem-Efratha. Bethlehem betekent broodhuis. Wegvluchten uit het broodhuis, om het brood van de wereld te genieten in de velden van Moab. Wegvluchten bij God om te gaan eten van de vorst der duisternis. Dat is Elimelech; dat bent u en dat ben ik. Weet u, wie dat ook is? Naomi, ze zal wel gezegd hebben: Ik ga niet mee, maar ze ging wel mee. Kijk, hier ligt de wereld en de Kerk op één hoop. Naomi had moeten zeggen: Man, maar dat kan niet. Maar dat mens heeft ook niets gezegd. Daarom zegt de Heere dat we allemaal van ene lap gescheurd zijn. Als God het niet te zeggen heeft van binnen, dan heeft het vlees het te zeggen, en de wereld en de duivel. Bekeerde mensen? Ach nee, ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van dat lichaam der zonden en des doods? Dat is een bekeerd mens. Heiligen? De apostel komt niet verder dan de heiligen in Christus. Niet hebbende hun gerechtigheid die uit de werken der wet zijn, maar die door het geloof van Jezus Christus zijn, in de zalige vereniging met Hem.

Jamaar, dat doet Gods volk toch niet? Ach, dan kent u dat volk niet, want het zijn allemaal weglopers en Godverlaters. En ze zullen nooit weer terugkomen, als God ze niet ophaalt. Naomi zei niets; ik lees er tenminste niets van. Daar gaat deze eigenmachtige Elimelech. Hij denkt, als de Heere hier slaat, zal ik daar proberen te schuilen, bij de vorst der duisternis. Hij vertrekt uit de velden van Bethlehem-Efratha en Naomi gaat mee; haar naam betekent liefelijkheid. Het was een vrouw met genade; een geoefende christin, die de wegen des Heeren wist. We komen dat in de hoofdstukken straks verder tegen.

Ze onderwijst Ruth, hoe God met een ziel handelt. Nu moest dat mens in haar verlies gebracht worden. Ze moest onbekeerd worden, om met een onbekeerde op terugreis te gaan naar Bethlehem-Efratha.

Dan kunt u onbekeerde kinderen hebben, en dan moet u weer onbekeerd worden, om vruchtbaar te worden voor die Kerk. Dan moet u weleens wegen gaan, die u niet gedacht en niet geweten hebt. Dan moet u weleens in zonden vallen, en daar ga ik de zonden niet mee goed praten, o nee, want die zijn bitter.

Dan moet u weleens in zonden vallen, geliefden, die u altijd verafschuwd hebt, en waar u anderen over veroordeeld hebt, en die u nu zelf in dit leven begaat.

Naomi ging mee. Wat waren ze daar in Bethlehem-Efratha? Inwoners, en wat werden ze daar? Vreemdelingen. Geen kerk en geen school, ze hadden alleen maar eten. Ze hadden geen dienst des Heeren en ze moesten Zijn aangezicht missen, en Zijn gunst in hun hart missen, die meer sterkt, dan de uitgezochteste spijs.

Ze waren vreemdelingen in het land van Moab. Wij kunnen proberen om God te ontvluchten, maar dat gaat niet, hoor kind! Nee, bedde ik mij in de hel, ook daar zijt Gij. Bent u ook weleens voor God op de vlucht geweest? Dat u er alles bij neer gooien wilde? Helpt niet, want Hij vindt u wel.

Naomi op de vlucht met haar man, maar God vindt haar. Want op een dag komt het bericht thuis: Elimelech is gestorven, o niet van de honger, maar van de hand des Heeren. Zou Naomi dat al eens gevreesd hebben? Ik geloof het wel hoor, want wie zal met God twisten en vrede hebben? Daar wordt hij binnen gebracht, in het vreemde land. Dan moet ze een graf gaan delven in dat vreemde land, ver van huis en haard. Weet u, wat ze daar geroepen heeft? Eigen schuld; dat geloof ik. Maar niet opgeven, toch doorgaan. Van binnen veroordeeld worden, maar van buiten doorgaan in uw leven. Versta je dat, jongen? Dat is het eerste graf. Maar er komen weer betere tijden, want Machlon krijgt een vrouw. Het staat er niet hoor, dat hij haar krijgt. Er staat, dat hij er

één nam. Weer dat eigenmachtige, terwijl ze beter wisten. Ze zullen het misschien nog met een godsdienstig laagje getind en verzilverd hebben. Weet u geliefden, dat dat volk geen Moabitische vrouwen mocht nemen tot in tien geslachten. Dat had de Heere gezegd, want de Moabieten hadden het volk bestreden in de woestijn.

Maar wie God verlaat, die verlaat Zijn wet, Zijn dienst, Zijn inzettingen, de vermaningen thuis en de vermaningen onder het Woord; die gaat door.

Ze nemen een vrouw, Orpa en Ruth; ze hebben ze niet gekregen. Heeft u ook een vrouw genomen? Dan moet u ze straks terug betalen. Heeft u haar gekregen? Dan heeft u misschien niet de mooiste gekregen, want Lea was niet zo knap. Jakob had Lea gekregen, maar hij had Rachel genomen. Ja, en weet u, waar hij gestorven is? Met Lea in zijn armen, samen in een graf.

Een vrouw genomen. Weet u wat er gebeurt? Tien jaar gaat het goed. Gods molens malen langzaam, maar zeker hoor! U kunt een tijd in uw leven denken: Ach, het gaat goed, en ik geloof toch, dat we op de plek zijn. En u roeit met dit riemetje en met dat riemetje, maar het is van God af, mijn kind, en niet onder God. En dan sterft de tweede, Machlon. Naomi, Machlon sterft!

Naomi terug! Moet uw kind er nu aan? Terug! En Chijlon sterft; weer een klap. En toen had ze niets meer. Haar man er aan gewaagd, ze had niet vermaand; de kinderen er aan gewaagd. We wagen er alles aan, mensen! En ik zal u eens wat vertellen: Ze was nog niet terug gegaan hoor.

Weet u, wat ik geloof, geliefden? Dat we onder de klappen niet teruggaan. We worden hard van klappen; klappen verdoven ons. Het staat er ook niet, dat ze om de klappen terug ging. Weet u, waarom ze terug ging? Toen maakte zij zich op met haar schoondochters en keerde weder uit de velden van Moab, want.....ze had gehoord in Moab, dat de Heere Zijn volk bezocht had, gevende hun brood. Weet u, wat die vrouw daar heeft moeten inleven? Ik verga van honger, en mijn Vader heeft overvloed van brood. De gelijkenis van de verloren zoon wordt weleens verklaard als de eerste bekering, maar u kunt het beter verklaren als de doorgaande bekering. Weet u wat we steeds kwijt moeten raken? Alles wat geen God en Christus is, moeten we kwijt raken onder het oordeel. En nu brengt dat ons er niet, want die jongen, die verloren zoon, zat daar, en weet u wat hij nu hoorde en wat hij gevoelde? God is goed, en ik ben zo slecht, en toen hield hij het niet meer uit, mensen. Weet u wat de liefde doet? Die breekt. Onder de slagen wordt ik hard, en u dan? De slagen doen buigen, maar een druppeltje liefde breekt.

En ze hoorden in de velden van Moab, in de vreemdelingschap, ver van God, door eigen schuld gescheiden, dat God Zijn volk bezocht had. Dat God in Bethlehem was, gevende hun brood. Daarom gaat ze op reis.

Gemeente, de wet is niet machtig uw ziel te verbreken. De wet kan u doen buigen, maar niet doen breken en overwinnen. De wet maakt de dood, de wet ontdekt u aan uw vuile plaatsen buiten God, maar het trekt u niet. Het zijn de goedertierenheden des Heeren die u tot bekering leiden. Of niet?

Als u daar nu eens zit bij het graf van uw man, en uw twee kinderen, en u moet zeggen: Eigen schuld, eigen schuld. En u hoort van de genade bij dat volk, en daar ben ik nu bij weggelopen. Eigen schuld, in Adam bij God weggelopen, en dan zit ik bij het graf van mijn kinderen. Ja, ik bracht de nachten door met klagen, ik liet niet af hart en oog, op te heffen naar omhoog; maar niet terug kunnen komen, vriend. Wanneer wel? Zij komen aan door Goddelijk licht geleid. Het zijn de goedertierenheden des Heeren die tot bekering leiden. Het is de trekkende liefde die verbreekt.

Ze hoorde in haar eenzaamheid in Moab, bij het graf van haar kinderen, dat God Zijn volk bezoekt. En nu ging ze niet terug, om er ook maar.....maar om het bezoeken van God. Voelt u wel? Om dat Brood uit de hemel, dat in Bethlehem geboren zou worden. Dat Licht der wereld, dat de zonde doet versmelten, en eeuwige gerechtigheid aanbrengt.

Heeft u ook gestaan bij het graf, mijn kind, van uw eigen weg, uw eigen werken? Je zou er alles aan wagen, jongen, zelfs je eigen, arme ziel. Maar er is brood in Bethlehem. Hoe heeft dat mens dat gehoord? Ze had er vroeger geen oren voor, want haar weg was recht in haar ogen, maar toen ze bij het graf van die kinderen kwam, toen ging ze horen wat God deed.

Aan het einde van haar wegen, ging de prediking van het Evangelie opnieuw open in haar ziel. Het heimwee werd gewekt, te delen in dat Goddelijke Brood, dat in Bethlehem was. O, dat mens is wenende gegaan; ze moest drie grafjes achterlaten. Ze heeft haar boeltje verkocht. Haar land, wat zo goedkoop was in Holland, een prachtige boerderij, allemaal van nul en generlei waarde. Geef mij Jezus of ik sterf, buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf!

Man, die vrouw was toch een bekeerde vrouw? Ja, maar ze moest weer bekeerd worden. Weet u waar u in die wegen weer terecht komt? Onbekeerd.

*Ai, zoek uw knecht, schoon hij Uw wetten schond,
want hij volhard naar Uw geboon te horen.*

Dat is het einde van Psalm 119. Ja, maar ik dacht dat dat in de hemel eindigde. Nee, ai zoek uw knecht. God kwijt geraakt; van de wegen afgegaan. Voelt u het, mijn kind?

God kwijtgeraakt, dan moet u weer bekeerd worden. Elke Godsontmoeting, zei dominee Mieras, en daar had hij gelijk in, is een nieuwe bekering. En daar ben ik het mee eens. Ze hebben het slechts een weinig tijds bezeten. Jammaar, je kan je man toch niet tegenspreken, want hij is toch het hoofd van het gezin? Maar ik hoor ook niet, dat ze protesteert. En wie had nu de schuld, denkt u? Naomi, want zij wist beter. Elimelech gestorven, Machlon en Chilion. Dan kunt u de schuld hebben van uw kinders, omdat u beter wist; de kinderen wisten het niet.

Gemeente, daar ziet u haar gaan. Twee meisjes gaan mee, Orpa en Ruth, de Moabitischen. En daarom ging ze uit van de plaats, waar zij geweest was, en haar twee schoondochters met haar, om bekeerd te worden en te gaan naar het land Juda, om weer te keren. Naar God terug met schuld in haar ziel, door trekkende liefde met koorden van goedertierenheid. Terug naar Bethlehem, waarom? God had haar lief. Het was haar graf niet geworden. Nee, ze zou gelouterd en gereinigd met vruchten beladen, wenende weerkomen. Want die hier met tranen zaait, zal met gejuich de schoven brengen in de schuur.

Daar loopt ze met haar twee schoondochters. Zeg Orpa en Ruth, zouden jullie maar niet teruggaan? Is dat nu een bekeerd mens? Is dat nu een zendeling? Je zou toch zeggen: *Kom ga met ons, en doe als wij.*

Weet u, wat dat mens geleerd had? Dat we de liefde kunnen aanwakkeren, door ze somtijds niet te beoefenen. Of om het anders te zeggen: Hoe verder ze weggestoten werd, hoe meer ze ging schreeuwen. Er zijn in het leven van de Kerk Godsverlatingen. Die hebben doorgaans de oorzaak in zonden, maar niet altijd. Er zijn ook opvoedkundige Godsverlatingen. En laat ik nu één ding ervan zeggen. Hoe dichter de Kerk bij de hemel, met een grote K, hoe meer in het gemis. Hoe weet u dat? Dan gaan ze uitroepen met de bruid: Kom Heere Jezus, ja kom haastelijk; want dan missen ze Hem. Er is een smart in de liefde, als ze beoefend wordt in het wonder, maar er is ook een smart in de liefde, als ze in het gemis geoefend wordt, want dan mist ze het

Voorwerp. En nu gaat God Zich weleens terugtrekken, om de liefde wenende te maken.
En ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet.

Wat had Hij gedaan in het Hooglied? Hij had wat liefdes-olie aan de deurknop gestreken, en dat had ze geroken, en toen ging ze uit op de straten van de stad. Ze lag eerst rustig op haar bed, maar de liefde ging trekken. God ging Zich verbergen. Waarom? Dan gaat ze met liefde Hem natrekken. Dan gaat Hij de liefde opwekken. Dan gaat Hij ze schreeuwende maken naar God, naar Zijn gemeenschap. En ik geloof dat Naomi daar wat van geleerd had, geliefden. Want nu ging ze die twee meisjes beproeven, of er wat van God in lag. Want ze wist, als het niet waar was, dan zouden die kinderen daar een hel hebben, want het waren Moabieten. En daar mocht een Israëliet niet mee trouwen.

Die vrouw wist dat het beter is koud te zijn of heet, dan lauw, want dan zal God hen uit Zijn mond spuwen. Nu ging die vrouw de meisjes beproeven, of er wat van God in lag. Laten we eerst maar een versje zingen, Psalm 103:7.

*"Geen vader sloeg met groter mededogen
Op teder kroost ooit zijn ontfermend' ogen,
Dan Israels HEER op ieder, die Hem vreest;
Hij weet, wat van Zijn maaksel zij te wachten,
Hoe zwak van moed, hoe klein wij zijn van krachten,
En dat wij stof, van jongs af, zijn geweest."*

Gemeente, dat kunt u toch niet begrijpen. Die Godzalige vrouw gaat de wereld mooi voorstellen, en Moab zo voorstellen, dat daar rust is te vinden. Want ze zegt tot haar dochters: Ga toch terug, keer terug naar Moab, mijn kinderen. Dien de wereld. Dat is toch een vreemde zendeling? En ga toch naar het huis van uw moeder. Heeft u er ook wel eens zin in gehad, om alles op te geven? Nooit gehad? Dan geloof ik niet dat u bekeerd bent. Nee, want ik toch ben vleselijk verkocht onder de zonden. Ja, er zijn toch weleens tijden geliefden, dat ik mijn schande ga vertellen. Waarom? God de eer, dat we staan tot op deze dag. Soms zeggen we: Heere, we zullen in die Naam niet meer spreken, want het is alles verwoesting en verstoring; en ik ga mijn kinderen niet meer vermanen. Nee, ik ga de wereld eens dienen. Zou u er af en toe ook eens geen zin in hebben, mensen?

In de kerk hebben we nog niet anders gehad dan drie graven te delven, u niet? Er zijn mensen, die het altijd met de klappen eens zijn, maar ik niet. Nee, ik zal u zeggen: Ik helemaal niet. Dit duurde tot ik Gods heiligdom inging en een groot beest bij U werd en trouweloos was aan uw volk. Dan zegt Jeremia: *En toen werd het een brandend vuur in me en ik kon niet meer zwijgen.* En dan maar omkomen. Ja, dan zou je de auto pakken en wegrijden. Als God u dan de banden niet lek stak, kwam u eeuwig om na ontvangen genade. U zou toch zeggen: Ik geef het op; is dat nu leven? Anderen hebben voorspoed en ik heb bij drie graven gestaan. Mijn bestraffing vanwege de zonden is er iedere morgen. Orpa, de wereld is mooi kind, en die afgoden hebben ook nog wat te bieden. Ruth, zou je niet een grote televisie nemen kind? En probeer dat je nog een wereldse man krijgt, die nog een beetje voor je werken kan en dien de wereld, kind.

Ik zal u eens wat vertellen, mensen.

We zijn er tegenwoordig te vroom voor om te zeggen wat Naomi zegt. We kweken liever godsdienst, dan Godzaligheid. Daar zitten we vol mee. Kind, ga toch terug. Toen begonnen die twee meisjes te schreeuwen. Waarom? Kunt u niet direct weten hoor, maar ze openbaren het aan hun woorden. Want ze zeggen: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot uw volk. Weet u, waar die meisjes nu verbinding aan gekregen hadden?

Aan het volk van God, want dat volk heeft wat, wat de wereld niet heeft. Ze waren zo onder de bekering gekomen van dat volk, en ze hebben weleens met ze meegezongen. Die liefdegeur heeft wel eens een weinigje overgedrukt, hetzij tot bekering, hetzij tot bekering, en ze wenen beide. Ze zeggen: Wij zullen zekerlijk wederkeren tot dat volk van God; niet tot Moab.

Naomi was een liefelijke en dat mens heeft wat van de Godzaligheid en de heerlijkheid en van Zijn dienst mogen afstralen. Heeft u er ook weleens bij gezeten, dat u dacht: Zij zijn gelukkig en ik ben ongelukkig? Hebben jullie er ook weleens bij gezeten, mijn kinderen, als jong meisje, of als man of vrouw, als dat volk haar God eens mocht roemen? Als ze eens wenende waren van dat wonder, van opzoekende genade! Dat ze de wonderen van Zijn voorzienigheid en heerlijk bestel mochten verkondigen. En Zijn lof verkondigd hebben in de nacht, zingende, daar ze Hem verwachtten.

En ze weenden beide. Maar gemeente, als u om dat volk moet gaan, kunt u beter thuisblijven. Ja, dat moet u maar niet kwalijk nemen hoor! U moet aan alles sterven, ook aan de prinsen des volks. Aan het volk van God moet u ook nog sterven. Ja, er zijn er velen die achting hebben voor dat volk. Maar als dat volk op hun plaats is, dan zeggen ze: Aanbidt God, want ik ben ook maar een mens.

En weet u, dat wist Naomi. Ze dacht: Orpa en Ruth, als jullie nu om het volk meegaan, dan komen jullie beschaamd en bedrogen uit, want de keuze kan nooit liggen bij het volk van God. En ze beproeft hen nog een keer. Ze werpt hen als het ware nog een beetje in het vuur. En ze zegt: Keer weder mijn dochters; ga nu toch terug, toe nou toch. Gaat heen, want ik ben te oud om nog een man te hebben. Je kan van mij, en van het volk Gods, geen verwachting hebben. Wij kunnen de genade niet delen, kind! Al had ik vannacht nog een man, ik kan je geen zoon meer geven. Een eerlijk mens!

Er zijn tegenwoordig van het volk Gods, die anderen maar op sleeptouw nemen. En als ze dan voor de poorten der eeuwigheid staan, hebben ze buiten God gehoopt.

Weet u wat dat vrouwtje doet? Ze zegt: Om mij moet je niet meereizen, mijn kind, want van mij is er geen verwachting. Ja, weet u wat ze deed? Ze drukte Orpa en Ruth een beetje van haar af en ze zegt: Kinderen, ik ben ook maar een onvruchtbaar mens; van mij is er geen vrucht te verwachten. Ja, dat is nu echte genade hoor! Maar ze kan er niet groot mee worden. Paulus mag het betuigen, en hij was op zijn plaats: Hoewel ik niets ben. Ik heb overvloediger gearbeid, niet ik, maar de genade Gods die met mij is. Gemeente, als ik daar in kom, dan kan dat weleens de duisternis van de Kerk uitmaken, dat er velen wandelen aan de slip van de Kerk, en buiten Christus hopen.

Meisjes, ik ben te oud en ik ben onvruchtbaar. Daar kunnen jullie niet op wachten, kinderen. God heeft me geslagen en het is me een bittere smart. Mijn kinderen, het betreft mij; zoeken jullie nu de wereld, want Gods hand is tegen mij uitgegaan. En weet u wat er dan gebeurt? Orpa, die eerst gezegd heeft: Ik zal zekerlijk met u wederkeren, kust haar schoonmoeder en keert weer naar de wereld. Ze had de gedaante der Godzaligheid, maar de kracht miste ze. Ze heeft een tijdlang met het volk verkeerd, maar ze kende geen volharding in de beproeving. Daar mag u wel bang voor worden.

Ze heeft tranen gehad van bekering, maar ze miste de waarachtige bekering. Waar was het onderscheid?

Als Naomi de tweede keer de twee meisjes beproeft, dan komt het er uit. Want hoe verder Gods volk onderdrukt wordt, hoe verder Gods werk openbaar komt en omhoog komt. Weet u dat? Als Gods volk tot het uiterste verdrukt wordt, en tot in de engte beproefd wordt, weet u wat er dan uitkomt? Als het van God is, dan komt God er uit, en anders komt er vlees uit. Want het vaatje gaat uitgieten, wat er in zit. Weet u wanneer? Als ze in de uiterste engten gedreven worden.

Ga nu terug, kinderen, er is van mij geen verwachting. En ze kust haar schoonmoeder, en toen kwam er uit, wat er in zat. Al haar godsdienst was van nul en generlei waarde.

Ze had tranen gehad, en geweend, maar ze had geen beginsel uit God; geen bekering, het was enkel bekering.

En nu Ruth. Als de Kerk in het vuur van de beproeving komt, dan zal blijken, wat er gebouwd is. Hout, hooi en stoppelen vergaan, maar goud en edelgesteente zal gelouterd en gezuiverd worden. Want als Ruth ondergeworpen wordt, weet u wat er dan boven komt? Uw volk is mijn volk. Had ze al gezegd, maar nu komt de keuze des harten openbaar. Dat meisje had een beginsel uit God, en dat verloochent zich niet. Dat kan lang bedekt zijn, geliefden, zodat u met Orpa moet vrezin allemaal vlees te hebben. Bekering, maar geen bekering. Maar dan laat God het weleens vastlopen in uw leven, en aan een grens komen, en dan wordt de wereld heerlijk voorgesteld; en de weg des Heeren wordt benauwd en angstig voorgesteld, en onmogelijk. En ja, dan komt er openbaar wat God erin gelegd heeft. Want de beproeving uws geloofs werkt lijdzaamheid, en de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop, en de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in het hart is uitgestort. En wat doet die liefde Gods? Naar God schreeuwen. Dat gaat niet om dat volk, en niet om de vruchten van dat volk, en het gaat niet om het brood van dat volk, maar het gaat om de God van dat volk. Waarom? Omdat het God om dat volk gaat. Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

Vriend, er is weleens een tijd geweest dat u verteerd bent door de liefde, en u kende God niet. Weet u het niet, dat het de goedertierenheden des Heeren zijn, die u tot bekering leiden? Het zijn de goedertierenheden des Heeren, als een Moabitische, een vervloekte, een verdoemde en buitenstaander, door opzoekende liefde opgezocht wordt, en wenende gemaakt wordt. Wenende gemaakt wordt naar God, om met God verzoend en met God hersteld te worden. Onze vaders tekenen het werk van de waarachtige roeping des zondaars tot God, als een werk van wet en Evangelie. En dan separeren ze altijd omtrent de zoekende liefde. Want had ik de liefde niet, ik ware een klinkend metaal en een luidende schel. En wat doet die liefde? Twee dingen, die maakt schuldig, verdoemelijk, goddeloos en vuil. Maar weet u wat die liefde ook doet? Die doet naar God schreeuwen. Dan loopt u te schreeuwen: Waar is God? Ik moet met God verzoend worden, en ik ken Hem niet. U durft het niet te zeggen, maar als ze u wegstoten, dan gaat de liefde trekken. En als ze u verdrukken, dan gaat de liefde spreken. Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb. U heeft het er toch Zelf ingelegd!

En wat is nu de liefde? Dat kan ik niet vertellen, mensen. Dat is, dat u meer met God te doen krijgt, dan met uzelf. Heeft Naomi dat geloof? Dat geloof ik wel. Ja hoor, want straks zegt ze tegen haar: En Hij zal niet rusten, totdat Hij dat ganse werk voleindigd heeft. Maar de liefde is Christus nog niet! Is Christus daar niet in? Jawel, maar verborgen, het gaat om de Persoonskennis. Ze moet met Boaz trouwen, om Obed voort te brengen.

Weet u wat de liefde doet? De liefde doet hunkeren en schreeuwen naar gemeenschap, naar Brood, naar genade en naar verzoening. De liefde breekt onder het recht en buigt onder het oordeel. En had ik de liefde niet, vrienden, ik ware niets. Nu gaat Naomi de wereldliefde en de Godsliefde voorstellen, en weet u wat nu openbaar komt? De Godsliefde.

Ik heb weleens verteld van die man, die zei: Het is niets met mij.

Ik zei: Dat geloof ik; het is niets en nog nooit wat geweest hoor!

Hij zei: Het wordt ook niets. Ik zei: Daar heb je ook nog gelijk in. Maar weet je wat je doet? Koop een televisie en dien de wereld, daag. En ik deed de deur dicht.

Toen begon dat ventje te schreeuwen; dat kon hij niet verdragen. Hij heeft de hele nacht geschreeuwd, en toen sprak God: *Ik ben de Heere, uw God, Die u uit het diensthuis heb uitgeleid.* Waarom? God komt in Zijn liefde te trekken, en dat is het beginsel van de

eerste arbeid des Geestes, Weet u wat u dan bouwt op dat fundament? Allemaal hout, hooi en stoppelen; een beetje godsdienst. Weet u wat ik nu vanavond zeg? Dien maar de wereld, mijn kind, en zoek maar een man uit de wereld, dan heb je tenminste nog wat. Als u het alleen met godsdienst in uw leven moet doen, dan bent u een arme ziel. Ik hou er niet van, als u zo preekt.

Dat geloof ik ook, mens. Weet u waarom? Omdat u bang bent dat u het nog doet ook. Weet u wat u graag hebt? Dat ik u maar in een beetje godsdienst houdt. Mis! Weet u wat wij allemaal bouwen? Van die kunstmatige hokjes, reformatorische school en gereformeerde politiek; allemaal van die hokjes. En als ze even uit zo'n hokje komen, dan blijkt het alleen maar een beetje godsdienst te wezen. Ik ben er bang van. Gaat u daar nu ook al tegen preken? Ja, daar moeten ze ook bekeerd worden.

Ja maar, ik heb toch tranen? Wat zijn het eigenlijk voor tranen, mensen? Van medelijden zeker, en eigenliefde. Weet u wat de Heere zegt? U kunt nog beter koud wezen, dan lauw, als die godsdienst die onder uw schoenzolen zit. Mijn lieve kinderen, dien de wereld, dan heb je nog wat, want als je straks meent in te gaan, dan heb je niets!! Zeg man, hou eens op met preken. Ik herinner me een vrouw, misschien zit ze hier wel; dat weet ik niet, want ik weet geen naam meer. Ze zei: Dominee, ik denk weleens, straks ben ik nog onbekeerd en buiten God, onverzoend en buiten Christus. Dan heb ik niets gehad, geen wereld gehad en God niet gehad. Een eerlijk mens! ik zou zeggen: Probeer het nog eens in de wereld kind. Begint u al te schreeuwen? Waarom? Daar vind ik God niet. O nee, vind je God daar niet? Wat wil je dan? *'t; Hijgend hert der jacht ontkomen, schreeuwt niet sterker naar 't genot.*

Zal ik eens wat zeggen, mijn kind? Die naar God dorsten, zullen Hem drinken. Zalig zijn degenen die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; dat is naar Christus, want die zullen verzadigd worden. Daar staat Hij op het Loofhuttenfeest: Die dorst heeft, kome tot Mij en drinke. Dan gaat u wenende zuchten en wenende schreeuwen.

Och mensen, als u naar God gaat schreeuwen, dan verliest u het volk hoor! Want die staan maar in de weg. De herders vonden Maria en Jozef, staat er, en het Kindeke Jezus. Daar moesten ze wezen. Ja maar, mogen we het volk dan niet liefhebben? Jawel, als u eerst maar die God liefhebt, want Hij zegt dat Hij u mét Hem al die dingen schenken zal. Als u op dat volk bouwt en als dat uw godsdienst is, o wat komt u dan beschaamt uit, mensen.

Weet u, wat weleens nuttig is? Met het volk om te vallen, met reformatorische scholen om te vallen en met de gereformeerde politiek om te vallen. Ja, want als het niet uit God is, dan gaat het er straks ook aan hoor. Ik heb weleens gedacht dat in de kerk allemaal bekeerde mensen waren, maar dat is ook niet waar. Zeg dominee, wie Zijn volk aanraakt, raakt Zijn oogappel aan. Ja, dat weet ik wel, maar wie het volk eert boven God, die raakt God aan, en dat is erger.

Daarom zegt Naomi: *Niet dat volk.* Toen hoorde ze uit de mond van Ruth een schreeuw naar God. Uw God, mijn God; dat had ze nooit durven zeggen. Er zitten er hier die dat nooit durven zeggen, maar u heeft het weleens gefluisterd. En toen ze gezongen hebben in de kerk: Want deze God is onze God, toen bent u gebroken worden. Toen zei u: Wanneer zal ik naderen in Uw huis, Uw Naam verhogen? Wanneer ik? Weet u, dat arme volk, dat naar God schreeuwt, dat moet zo uitgezuiverd worden, zodat ze alles buiten God gaan verliezen. En dat is nog het heerlijkste ook, mijn jongen. Want Zacheüs moest Jezus zien, Wie Hij was. En toen stond het volk allemaal in de weg, en niemand wilde hem doorlaten, want het was zo'n ellendeling. Maar hij kroop in een boom en toen heeft Jezus hem gezien en hem gekust. Want hij zocht Jezus te zien. En toen zei de Heere Jezus: *Zie, hier ben Ik voor u, Zacheüs, want Ik moet in uw huis blijven. Ik ben voor u hier en u voor Mij.* En dan komt de keuze openbaar, geliefden, en

die keuze is onvoorwaardelijk. Als God die openbaart in uw leven, dan zegt u niet: Ik kies God omdat ik bekeerd wordt, of om dit, of om dat. Nee hoor, dat staat er helemaal niet bij.

Weet u wat dat meisje zegt? Waar gij zult vernachten, daar zal ik vernachten, en waar gij zult sterven, daar zal ik sterven. Dat meisje koos. Waarom? Omdat God koos, en dat is onvoorwaardelijk. Dat vraagt niet naar de eer en naar de heerlijkheid en naar de voorrechten. Dat mag weleens zó kiezen. Dan zegt ze: Al zou ik nog om komen met die keuze in het graf, dan zou ik toch zeggen: Want deze God is onze God, Hij is ons Deel, ons zaligst lot, door tijd noch eeuwigheid te scheiden. Ja, die mogen die keuze weleens openbaren. Waarom?

Niet om bekeerd te worden, maar om God na te schreeuwen.

En dan zegt ze: *Waar u zal vernachten, daar zal ik vernachten*, al zou het onder de open hemel zijn, want u zal in Bethlehem ook niets meer te wachten hebben. Al zou u onder de open hemel moeten slapen, ik kruip bij u, mens. En al zou u straks moeten sterven en uitgeworpen worden, dan zou ik nochtans zeggen: *Uw volk is mijn volk, uw God, mijn God*. Dan sterf ik maar met u. Ja, kom ik om, dan kom ik om, maar ik zal tot de Koning gaan.

Mag ik eens vragen: Zitten er hier nog van die schuchtere zielen, die met het volk al eens omgekomen zijn, en die het nochtans liefhebben, omdat God er in werkt? Want luister eens volk, ach u moet wat omkomen hoor, want God gunt Zijn eer niet aan een mensenkind. God is de Eerste met Zijn opzoekende liefde in een mensenleven. Wanneer is dat gebeurd, prediker, kunt u dat mij vertellen? Ik kan niet zeggen wanneer dat bij u gebeurd is. Maar ik wil er wel wat van zeggen, Toen u lag te kruipen voor God in uw onmogelijkheid, toen heeft God op een onverwachts ogenblik uw hart gebroken, en die liefde uitgestort in uw hart, zodat u wenende werd gemaakt naar God. En dat ogenblikje, want dat is maar een ogenblikje, heeft u bedorven voor de wereld, en heeft u schreeuwende gemaakt naar het Goddelijk Wezen. Dan hebben ze het nu over een Drieënig God, maar daar had ik niets geen verstand van, mensen. Of het nu de Vader was, of de Zoon, of de Heilige Geest, daar wist ik niets van.

Gods volk had er zoveel van te vertellen, en dan dacht ik: Ik ben maar blind in 's hemels wegen; ik weet er niets van. Maar ik zong weleens achter in de kerk, al durfde ik het niet voor waar houden: God heb ik lief. Weet u wat ze tegen me zeiden: U vloeit door. Ik geloof het ook, mensen. Het stond allemaal op een buitje door de war, maar het was toch waar. Liever met die God omkomen, dan een tijdlang de genieting der wereld te hebben. Liever met het volk Gods smadelijk behandeld, dan een tijdlang de genoegens der wereld te hebben. Mag ik eens vragen: Zitten er hier nog van die jonge mensen of ouderen, die niet vreemd zijn aan dat verbrekende hartensliefdeswerk? O, dan wordt je zo schuldig. Dan wordt u zo in uw schande gezet. Dan loopt u wat te schreeuwen naar God, Die u niet kent en niet vinden kunt. Ach, wanneer is die dag? Of, hoe zal ik nog ooit bekeerd kunnen worden? Die scheiding is eigen schuld, dat zal God u wel leren; daar komen we nog wel op.

Want als u God bent kwijtgeraakt, is dat niet Gods schuld, maar uw eigen schuld. U heeft God op het hoogst misdaan. Ja, er moet noodzakelijk plaats gemaakt worden voor Christus, Die de Weg, de Waarheid en het Leven is. Maar de liefde leert schreeuwen. Weet u wat in de liefde is? In de liefde is schuld. En weet u, Wie bij de liefde is? Christus.

Alexander zegt: Als de liefde in het hart wordt uitgestort, is Christus daarin verborgen, want anders kan het niet. Dan moest alleen de toorn er zijn, die u wegvaagt in de eeuwige rampzaligheid. Dus in de liefde is Christus verborgen. Maar dat moet nader

beoefend worden, nader beproefd worden en nader ontdekt worden door het heilig recht; dat zijn nadere oefeningen.

Zeg dominee, u bekeerd ze allemaal veel te vroeg. Hindert niks, mensen, als God u bekeert, en anders zou ik zeggen: Dien de wereld. Kom dan maar niet weer; u bent toch maar aan het vechten. Uw moeder is God eeuwig groot maken, waar zult u dan wezen?

Maar ik ben al zo gemarteld. Het moet weleens vastlopen, vrienden, om de bodem van uw ziel te ontdekken! U moet er weleens buiten geworpen worden, om te weten aan welk touw u vast zit. U moet weleens diep vallen, om te weten aan welke genade u verankerd ligt. U moet weleens wéggeworpen worden, om terug getrokken te worden. U moet weleens weggestoten worden, om te weten wat trekkende liefde is, geliefden. Dan gaan we vanavond niet verder, we hopen de volgende keer met Ruth nog wat verder te gaan. Want dat mens was nog een Moabitische, een vervloekte heidin.

En ze kan alleen als ze gehuwd is met Boaz, welke een type van Christus is, een christen worden. En als ze ingeënt is in dat stamverband van die ganse uitverkoren Kerk, kan ze een moeder van Christus, een dochter van Christus, een zuster van de Heere Jezus worden. Als de Heere het geeft, gaan we de volgende keer verder. Als u de wereld moet dienen, moet u de volgende keer niet weer komen; ga dan maar weg. Ja, wilt gij ook niet heengaan? Of roept u: *Uw volk is mijn volk*. Waar zal ik Hem vinden? Op de voetstappen der schapen, bij dat volk. Maar dan niet het volk, maar Christus, en dan is Christus de Vader.

Ach, neem u de wereld maar, en geef mij de Heere. *Waar gij zult vernachten, daar zal ik vernachten*. Waar gij zult sterven, daar zal ik sterven, en dan maar omkomen. Liever omkomen aan Zijn voeten, dan een ogenblik de zonden te dienen. Amen.

Psalm 25:5

"Lout're goedheid, liefdekoorden."

2. NAOMI EN RUTH

Alzo gingen die beiden, totdat zij te Bethlehem kwamen; en het geschiedde als zij te Bethlehem inkwamen, dat de ganse stad over haar beroerd werd en zij zeiden: Is dit Naómi? Maar zij zeide tot henlieden: Noemt mij niet Naómi, noemt mij Mara; want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan. Vol toog ik weg, maar ledig heeft mij de HEERE doen wederkeren; waarom zoudt gij mij Naómi noemen, daar de HEERE tegen mij getuigt en de Almachtige mij kwaad aangedaan heeft?

Alzo kwam Naómi weder en Ruth, de Moabitische, haar schoondochter, met haar, die uit de velden van Moab wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van den gersteoogst. Ruth 1 : 19 t/m 22

5. Ruth op het veld van Boaz.

Naómi nu had een bloedvriend van haar man, een man, geweldig van vermogen, van het geslacht van Elimélech; en zijn naam was Boaz.

En Ruth, de Moabitische, zeide tot Naómi: Laat mij toch in het veld gaan en van de aren oplezen achter dien, in wiens ogen ik genade zal vinden. En zij zeide tot haar: Ga heen, mijn dochter. Zo ging zij heen en kwam en las op in het veld achter de maaiers; en haar viel bijgeval voor een deel van het veld van Boaz, die van het geslacht van Elimélech was. Ruth 2 : 1 t/m 3

Psalm 139:1, 14

Schriftlezing: Ruth 1:19-2:13

Psalm 108:2,6,7

Psalm 138:1

Psalm 89:7

Gemeente,

Dit avonduur wordt onze aandacht een ogenblik bepaald ***bij de vervolg geschiedenis van Ruth.***

Als Naomi en Ruth samen binnenkomen in Bethlehem, en weet u, wat ik daar nu zie? Daar zie ik de bekommerde en de bevestigde Kerk samen wenende over de aarde gaan. Daar zie ik een Naomi, beproefd in de genade, en een Ruth. Naomi, die nog eens bekeerd moet worden van haar onbekeerlijkheid; dat gaat door tot de laatste snik. Vol ben ik weggetogen, ledig moet ik wederkeren.

Maar ook Ruth, een vreemdeling, en nochtans met die keuze der genade in haar ziel, is ze aanklevende aan Naomi.

Geliefden, wilt u geloven, dat we er nog eens naar uitzien, dat die bevestigde Kerk nog eens haar vleugelen mag slaan over die jonge Kerk. Dat ze samen nog eens wenende gebracht worden naar Bethlehem. Dan wordt de Kerk weer ledig. Ze worden allebei ledig, opdat ze vervuld zouden worden met de volheid van Hem, in Wie al de volheid Gods lichamelijk woont. Weet u, wat de donkerheid der tijden is? Dat de bevestigde Kerk de bekommerde Kerk niet meer onderwijzen kan. Het is allemaal zo verdeeld en verscheurd. En daarom loop ik maar met dit versje: En alzo gingen die beide. Zo gingen die mensen makkelijk wenende samen, met heimwee in hun ziel, hoewel ze niet wisten, hoe het komen zou in Bethlehem. Ruth had gezegd: Moet ik sterven, dan moet ik

sterven. Zo is ze gegaan naar Bethlehem, om te vragen naar de Heere en Zijn sterkte. Om als schuldige te komen aan de dorsvloer van Boaz, om van hem geholpen te worden ter bekwamer tijd; beide, de bevestigde en bekommerde Naomi en Ruth.

We willen eerst nog samen zingen van Psalm 108:2, 6, 7.

*"Ik zal, o HEER, Uw wonderdaan,
Uw roem den volken doen verstaan;
Want Uwe goedertierenheid
Is tot de heem'len uitgebreid;
Uw waarheid heeft noch paal, noch perk,
Maar streeft tot aan het hoogste zwerk,
Verhef U boven 's hemels kringen,
En leer al d' aard' Uw grootheid zingen."*

*"Wie heeft mij zoveel heils bereid,
Wie is 't, die mij in Edom leidt,
Wie voert mij in een vaste stad?
O God, Die ons verstoten had;
Gij, Die met onze legerschaar
Ten strijd' niet uittoogt in 't gevaar;
O God, Wiens gramschap ons deed vrezen,
Wiens gunst ons troost; zult Gij 't niet wezen?"*

*"O God, Die 's lands benauwdheid ziet,
Red toch Uw volk uit zijn verdriet;
Want 's mensen heil is ijdelheid;
Maar als Gods almacht ons geleidt,
Dan doen w' in Hem de kloekste daan,
Zodat wij duizenden verslaan;
Want allen, die ons wederstreven,
Zal Hij vertreden en doen sneven."*

Alzo gingen die beiden. Ruth had het pad nog nooit gelopen; het was een nieuwe weg voor haar, uit Moab naar Bethlehem. Maar Naomi had die weg al eens gelopen, en dan van God af. Ja, de bevestigde Kerk liep van God af. En nu ging de Heere hen beide weer trekken. Waarom? Er was brood in Bethlehem. En op dat weggetje werden ze verenigd, om straks bediend te worden uit die meerdere Boaz, Christus Jezus. Naomi had veel meer geleerd, maar ze was evenver als Ruth, of niet?

Gemeente, het is zo'n weldaad, als de bevestigde Kerk er weer eens buiten komt te staan, want dan wordt ze vruchtbaar voor de bekommerde Kerk. Ruth komt met Naomi mee, maar Naomi kon het ook niet bekijken, geliefden. En dat mens had zoveel beleefd? Ja, maar ze had alles verzondigd.

Er is een Kerk op aarde, die genade mag kennen, maar ze kan niet meer bij de genade. Hoe komt u daarbij? Ze zegt het zelf: Noem mij maar Mara, want de Almachtige heeft mij bitterheid aangedaan. Vol toog ik heen, van God af. Als u vol bent, duurt het niet lang, of u raakt van God af. En wanneer komt u weer bij God? Als u leeg wordt; dat is nu altijd de weg. Jeschurun is vet geworden en heeft achteruit geslagen. Het is wat om als gemeente rijk en verrijkt te wezen; en dan zeg ik dat niet voor degenen, die geen genade kennen. Als David boven de strijd is, dan ligt hij op het platte dak en de zonde ligt aan de deur. Daarom zegt de Heere: *Wandel in vreze de tijd uwer inwoning op deze*

aarde. Vol is ze weggegaan, en met de weldaden van God afgegaan. Ze is onder het oordeel van God weggelopen. Dat is nu de Kerk.

Daar krijgt ze slagen, liefdesslagen. En daar raakt ze alles kwijt, kind, en dan moet ze met schuld terugkeren; ja wenende terugkeren. Ze is wenende teruggetrokken naar Bethlehem. En Ruth? Zij heeft die weg nog nooit gegaan, nee, dat is een nieuw pad voor dat kind. Zij is altijd in Moab geweest, en ze is nu uit die duisternis getrokken door de onvoorwaardelijke keuze, die God kwam te werken in haar ziel. Ze is ook wenende gegaan; ze was een vreemdeling van God en van Zijn heilige verbonden. Ze was op reis naar Bethlehem, opdat ze gevoed mocht worden met het hemelse manna van vrije gunst. Gemeente, zouden ze veel gepraat hebben? Ik geloof het niet. Zij zijn door de gunst aan elkander verbonden, en zwijgende op reis gegaan naar Bethlehem. Dat kan u toch wel begrijpen? Hoe zal dat vallen voor Ruth? En hoe zal Naomi nog eens daar in Bethlehem...zal ze niet weggestuurd worden? Nee, geliefden. We lezen: Als zij te Bethlehem inkwamen, dat de ganse stad over haar beroerd werden en zeiden: Is dit Naomi? Naomi betekent liefelijke. Sommige verklaarders zeggen, dat ze die naam niet eens van zichzelf had, maar als zodanig genoemd is geworden. En daarom zegt ze opnieuw: Is dit nu de lieflijke? Is dat nu de Kerke Gods, die daar gewandeld heeft in de dalen der lieflijkheid? Is dit de lieflijke?

Maar gemeente, dat kan die vrouw niet meer hebben; vroeger wel hoor. Als ze dan zeiden: U bent de lieflijke, dan zei ze: Ja, ja. Maar ze is er mee van God afgeraakt. Nu kan ze het niet meer hebben, want als ze hoort zeggen: Bent u nu de lieflijke? Dan zegt ze: Hou op! Vat u dat? We hebben één en ander maal gezegd: Na ontvangen genade moet u nog opdoen, wie u bent. Ik heb zondagochtend in mijn gemeente met een weinig opening mogen spreken, over die vrouw, die ging zalven. En Wie ging ze nu zalven? Ging ze zichzelf zalven? Nee, ze ging Christus zalven. Die liefdegeur moet elk tot liefde openen, en ze stonk zelf. Voelt u wel?

Die Kerk heeft weleens gedacht, dat ze ook lieflijk was. Maar als ze nu in de oefeningen en in de beproevingen geleid wordt, weet u, wat er dan overblijft, geliefde vrienden? Mara, bitterheid, bittere zonden. Met de genade van God afgeweken; met de gunst de Heere in het aangezicht geslagen, en nog niet één uur met Hem kunnen waken in het uur van de beproeving. Dat is nu een mens. En dan zegt de Heere Jezus: En als Ik niet voor u gebeden had, dan was uw geloof opgehouden. Ach, dan zingt die Kerk: *In Uw goedertierenheid had U mijn berg vastgezet; ik wist van geen wankelen. Maar als U Uw aangezicht een ogenblik verborg, werd ik verschrikt.*

Daar gaat. ze. Weet u, wat er in de Waarheid staat? Die is beproefd, die God prijst, en niet zichzelf prijst. Hier heeft u nu een beproefde christin, die zegt: Noem mij maar Mara. Ik heb dat in de grondtaal eens nagekeken. Bitterheid staat er; we zouden ook kunnen zeggen: Vuil. Ze was lieflijkheid, dus schoon om te zien, maar nu zegt ze: Noem mij maar vuil. Dat mens had niets meer op te houden. Dat kon niet meer zeggen: Hier heeft u de bekeerde vrouw. Ze ging alleen maar uit naar de gerechtigheid, die in Christus Jezus is.

Ach gemeente, er zijn vandaag nogal wat bekeerde mensen, maar zijn er ook nog Mara's, vanwege de schuld van land en volk; eigen schuld, want we zijn afgeweken. Zijn er nog, die moeten zeggen: Noem mij maar bitterheid? Weet je waarom, mijn kind? Dan wordt u weer vruchtbaar voor heidenen. Dat geloof ik vast; dat weet ik zeker. Zit er nog één, die zijn weg voor God verdorven heeft, en die al wenende terug moet keren? wel eens gedacht enige gestalte te kunnen opbrengen, maar niet anders als een schandvlek geworden. U bent dicht bij uw verlossing. Ik toch ben vleselijk, komma, verkocht onder de zonden. Dat is Paulus niet vóór ontvangen genade, maar na zijn oefeningen.

U weet het: Kohlbrugge wilde heilig worden, want hij had zoveel genade gehad; hij wilde nog wel eens wat heilig zien van binnen. En hoe meer hij worstelde met heiligheid, hoe onheiliger hij werd, totdat hij naar Wuppertal moest om te preken, en hij daar Romeinen 7 las: *Ik toch ben vleselijk, verkocht onder de zonden*, maar geestelijk ben ik heilig. Maar dat stond er niet. Er stond: *Ik ben vleselijk*, niet meer, verkocht onder de zonden.

Zijn er nu nog, die er bij vallen? Waarom vrienden? 't Is toch niets schoons voor de Kerk? Jawel, want ze zijn zwart, doch lieflijk in Zijn oog. Het licht gaat in de duisternis op, en het bloed wast zwarte zondaren.

Noem mij maar Mara. Kunt u het nog hebben, als ze wat goeds van u zeggen? Die is ook al een beetje bekeerd. Kunt u dat nog hebben? Nee, ik kan het niet meer hebben. *Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen.* Ik kan het niet meer hebben; je zou weglopen bij die godsdienst. Heeft u een bekeerde vrouw? Houdt dan uw mond dicht, want zij heeft het geleerd. Zou het wel waar wezen, want mijn leven lijkt er niet op. Weet u, wat u maar het beste kan hebben? Dat ze goed van God spreken.

Bethlehem, naar het eeuwig welbehagen, want daar is de Zaligmaker geboren, van een heidin en een kerkmens, die ook niet goed meer is. Een volk dat in duisternis wandelt, zal een groot Licht zien.

En daar gaan ze, gemeente. *Vol toog ik weg, maar ledig heeft de Heere mij doen wederkeren.* Dat mens geeft God nu de eer. Weet u, wat ze nu eigenlijk zegt? Als het aan mij lag, had ik nooit meer terug gekomen; zo vuil ben ik. Maar, zegt de, de Heere heeft mij doen wederkeren. Het is wel door klappen gegaan, maar ik ben door liefde gebogen, want in Bethlehem is genade en genade benodiging; het Brood, Dat uit de hemel neerkomt. De Heere heeft mij doen wederkeren. Is het niet erg, gemeente? Maar nu het wonder, dat God u nog eens doet wederkeren. Dat is nog een wonder, en daar wordt de Heere nu niet moe van met Zijn Kerk. Wij zouden er moe van worden van onszelf, maar God wordt niet moe van Zijn Kerk.

Ik kom nog eens terug bij Petrus. Voordat die man zondigde, was de Heere Jezus al aan het bidden voor hem; dat is nu genade. En toen moest Petrus leren, dat hij zó zwart was, zodat hij geschikt werd om aan de heidenen het Evangelie te verkondigen. Om met Ruth, een Moabitische, over de weg te gaan.

Daar komt Naomi aan, die bekeerde vrouw; wie heeft ze daar nu bij zich? Zie je dat, zeg, het is een heidin. Ja, ik heb het altijd al gedacht: Die bekering van Naomi is niet zoveel, want zeg me nu wie uw vrienden zijn, dan zal ik zeggen, wie u bent. Een Moabitische, en in tien geslachten mochten ze met een Moabitische geen gemeenschap hebben.

Nu loopt dat mens nota bene met een Moabitische. Voelt u wel, dan moet u zwart worden, om geschikt te worden om het Evangelie te prediken aan zondaren. Dan moet u wel eens vallen met Petrus. Weet u, wat de Heere wel eens doet met Zijn Kerk? Hij laat ze soms stuiten, en even zakken, om genade te leren, en op genade te leven, en op genade de doodssnik te geven. Zeg, wie heeft Naomi daar bij zich? Een Moabitische.

Zal ik het eens uitweiden? Ze heeft haar oorbellen nog in haar oren, en het wereldkleed nog aan. U zou zich er toch voor schamen om er mee te lopen. Nee, zegt Naomi, ik ben er ook zo één; ik ben van ene lap gescheurd. En we reizen naar Bethlehem om Hem te zien, met eer en heerlijkheid gekroond. Dan krijgt u de wereld nog lief, als u uzelf gaat verfoeien. Dat geloof ik. U moet maar rekenen, vrienden, als u in deze weg moet gaan, dan verliest u ook nog van het volk, ja, want de meesten kunnen hun weg nog aardig recht houden. Maar er is een arm volk op aarde, dat hun weg niet recht kan houden; dat heeft genade nodig. Hij maakt kromme wegen recht, en het heuvelachtige vlakt Hij af.

Ach gemeente, het ligt zo eenzijdig. Als u maar zwart genoeg bent en vuil genoeg, om te wandelen met degenen, die God trekt uit de duisternis tot het wonderbaar en heerlijk Licht. En zo kwam Naomi weder met Ruth, de Moabitische, met haar.

En zij kwamen te Bethlehem in het begin van de gersteoogst. Waarom staat dat er? De gersteoogst is altijd met Pasen, met Pascha. Dus wanneer kwamen ze in Bethlehem? Toen daar een lammetje geslacht werd, tot een volkomen verzoening van alle zonden. Mooi! Ach mensen, die Goddelijke voorzienigheid gaat over alles. Toen heeft Naomi en Ruth daar gestaan in die tempel, en hebben ze dat Bloed gezien, dat reinigt van alle zonden. Hij doet ze naderen, Zijn heilstem horen, ja wonen in Zijn huis.

En dan gaan we naar hoofdstuk twee.

Heel opmerkelijk, in hoofdstuk twee begint het niet met Ruth, maar met Boaz. *En Naomi nu had een bloedvriend van haar man, een man geweldig van vermogen, van het geslacht van Elimelech en zijn naam was Boaz.* Kijk, dat is nu Goddelijke genade; de Heere Jezus was de Eerste en de Laatste, en de Kerk wordt erin opgesloten. Naomi had een bloedvriend, een goei, een borg voor de schuld, en een bloedwreker. Hij was een bloedvriend, dat wil zeggen, zo'n goei is uit de familie; hij moet van hetzelfde bloed, en van hetzelfde geslacht zijn.

Een man staat er, geweldig van vermogen. Hij was machtig en krachtig. Hij had genade en barmhartigheid, om deze schuld van Naomi en Ruth te lossen. Hij was uit het geslacht van Elimelech, een verdorven Israëliet, een Adamskind. Hij had de naam Boaz: De geweldige, de krachtige, de helper, de machtige, en de verlosser. Gemeente, in de Boaz wordt met een enkele trek de Heere Jezus getekend. Boaz ziet op Christus; Hij is de Goei, en Hij is van het bloed van Elimelech, van Adam. Hij is waarachtig en rechtvaardig mens geworden, geboren uit een vrouw, geworden onder de wet.

In deze Boaz worden ons de trekken getekend van die gezegende Middelaar, de Heere Jezus Christus. Ach, er zijn er in onze dagen, die zeggen: Als u het zo predikt, dan vergeestelijkt u het, en dat mag niet. Maar dan zeg ik: Mensen, laat mij in de voetstappen wandelen van de Koning Zelf, want Hij zegt: *Die zijn het, die van Mij getuigen*, namelijk de wet en de profeten. Zo is Boaz een type, en een beeld van Christus, van die Goddelijke Middelaar, een Man geweldig van vermogen. Die machtig is uit de klauwen van de satan te trekken.

O geliefde medereiziger op weg en reis, voor uw gevoel naar de hel, Hij is ook machtig u met Zijn Goddelijke genade te bedienen, en met Zijn bloed te wassen, en door Zijn Geest te vernieuwen, want Hij is een Man, geweldig van vermogen.

Hij is waarachtig mens, Hij is geworden de tweede Adam, Bondshoofd van Zijn Kerk. En Zijn Naam is Boaz, de Geweldige, de Ruimtemaker, de Hulpe. Gij hebt bij ene Held voor Israël hulp beschoren, Hem uit het volk verhoogd, Hem hebt u uitverkoren. Hij wordt in een enkele trek in dit vers getekend. Waarom? Omdat Hij eerder in Bethlehem was dan Ruth en Naomi. Wat bedoelt u? Dat de genade er eerder is dan de zonde. Wat zegt u prediker? Dat de genade er eerder is, dan de zonde, voor de Kerk. Hoe durft u dat te zeggen. Hij is geslacht van voor de grondlegging der wereld, en Hij wacht op Zijn Kerk, tot ze getrokken worden uit dat aards gedruis, en ze zwarter geworden zijn, dan de zwartste nacht. Totdat ze heidenen, onbekeerden, wereldlingen en onverzoenden geworden zijn.

Ze zeggen wel eens: U moet terug gebracht worden in God. Dat is naar de bevinding zo, maar dat is niet naar de werkelijkheid zo. Weet u, de Heere is Zijn Kerk nooit kwijt geweest, want Hij heeft ze in de stilte der eeuwigheid al gegeven aan Zijn Zoon; ze waren al de Zijnen. En dan moet dat wel beleefd worden, dat is wat anders. Er is een

volk op aarde, dat nooit zonder genade geweest is, hoewel ze niet altijd de genade geweten hebben.

Hoe weet u dat? Hij heeft ze liefgehad met een eeuwige liefde, en daarom heeft Hij ze getrokken met koorden van goedertierenheid, uit Moab, uit Afrika, uit Nederland, uit de kerk. Hoogbekeerden mensen waren het; ze zijn vol weggegaan, maar Hij trekt ze, opdat ze wederkeren. En daarom zegt de Heere ergens: Opdat ze weten zouden de dingen, die hen van God geschonken zijn. Dat is een ander ding. We moeten het leren weten door de bevinding, door de ondervinding, en door de arbeid des Geestes er mee bekend gemaakt worden.

Maar waar wordt u dan mee bekend gemaakt? Met de dingen, die al lang voor u waren. *Komt in gij gezegende Mijns Vaders en beërft dat Koninkrijk, dat van voor de grondlegging der wereld voor u is weggelegd.* Wanneer leert u dat persoonlijk kennen? Als u ingelijfd wordt in Christus en verzegeld met de Heilige Geest; dan leert u het kennen. Dan leert u de dingen, die van de Vader geschonken zijn, en mag de Kerk zingen met Psalm 103: *En Zijn goedertierenheid is van eeuwigheid tot eeuwigheid voor degenen, die Hem vrezen.* Er is een eeuwigheid vóór de genade, en er is een eeuwigheid na de genade, en nooit zonder God geweest.

Zal ik u eens wat vertellen? Weet u, wat er dan niet meer toe doet? Alles wat ik ben. Nee, dan wordt het: *Door U, door U alleen om het eeuwig welbehagen.* Dan doet het woeden der duivel er niet toe in Nederland. Dat telt helemaal niet mee, want Hij is van eeuwigheid tot eeuwigheid Dezelfde. Dan is dit maar een strijdtoneel. Als ik daar eens in mag komen, dan kan ik gemakkelijker leven, en gemakkelijker preken. Waarom? Vanuit dat welbehagen, geliefden, want Hij doet ze naderen en Zijn heilstem horen. U kon zich in uw leven lang verzetten tegen Gods goedheid. Het staat hier, dat Boaz er eerder was, dan Ruth. Christus is onder Zijn Kerk gevallen. Hij was eerder op die plek, dan gij er ooit zult geweest zijn. Hij was eerder in Bethlehem, geboren uit een vrouw, onder de wet, opdat Hij degenen, die onder de wet zijn, verlossen zou. Hij was de Eerste, daarom heb Ik u getrokken met koorden van goedertierenheid. En wanneer gaat dat Verbond open? In die Ver-bonds-Middelaar door de bediening des Geestes. Van eeuwigheid tot eeuwigheid blijft Hij Dezelfde.

Laten we eerst eens zingen Psalm 138:1.

*"k Zal met mijn ganse hart Uw eer
Vermelden HEER,
U dank bewijzen;
'k Zal U in 't midden van de goon,
Op hogen toon,
Met psalmen prijzen;
Ik zal mij buigen op Uw eis,
Naar Uw paleis,
Het hof der ho-ven,
En om Uw gunst en Waarheid saam,
Uw grote Naam
Eerbiedig loven."*

En nu had Naomi die Borg en Ruth zou Hem krijgen. Zij kende Hem, en Hij was Borg; niet één keer, maar oneindig! Als God Borg is in Christus, is Hij dat van eeuwigheid tot eeuwigheid. De Kerk kan het bij God niet verderven, dat hebben ze al gedaan.

Maar Ruth moest Hem nog krijgen. Hij was er ook voor haar. Maar hoe zou ze nu aan Hem komen, vrienden? Naomi zegt: Je moet maar zien, dat je naar Boaz gaat. Dat doen

ze tegenwoordig allemaal. Maar Naomi laat God werken; zij gaat zelf niet aan het werk. Tegenwoordig sturen ze allemaal blinde zielen naar Boaz toe, maar ze weten helemaal niet, hoe ze bij Boaz moeten komen. Naomi doet het anders, ze laat God werken. Denk er om, dat dat mens arbeid gehad heeft met Ruth hoor. Maar ze zei niet: Nou moet je een beetje zo, en een beetje dit, en dan kom je er wel.

Ik geloof, naar mate u meer geoefend wordt, wordt u voorzichtiger, want u kent de wegen niet, waar God een ander in leiden wil. Ik had gisteravond nog een ogenblik, dat ik er weer zo bij geleid werd, dat het geloof is door het gepredikte Woord van God. We moeten er zelf niet te veel in knoeien.

In de eerste plaats zet u vaak een stoeltje neer, waar ze niet rusten moeten, dan alleen in die Rustaanbrenger Christus. En een andere keer randt u het werk aan, dat God heeft gedaan, en haalt u duisternis over uw ziel. Weet u, wat ik geloof, geliefden? Kom onder het gepredikte Woord en God zal Zelf uw Leidsman wezen, leren hoe u wandelen moet. En dan zult u wonderen beleven, vandaag nog. En dan weet die prediker niet, wat er gebruikt wordt. Hij moet maar zaaien, en ze zullen het vinden na vele dagen. Dus Naomi zegt niet: Je moet maar eens naar Boaz gaan, misschien kan hij onze zaak, ..., nee! Ze zit daar maar en wacht, en dan gaat dat jonge vrouwtje, want daar zit leven in en werkzaamheid. Dat mens heeft honger. Vat u het; als u honger heeft, zijn rauwe bonen zoet. Hindert niks mensen, rauwe bonen kunt u ook wel verteren; u moet een beetje langer kauwen. Zeg moeder, ik heb honger, zal ik eens naar die velden toegaan? Vindt u het wel goed, dat ik dat doe? Dan ga ik wat van die aren oplezen, zoals u mij verteld heeft. Het was in Israël zo, dat de hoeken van de velden voor de armen en de vreemdelingen waren. Die Israëlieten mochten nooit de hoeken afmaaïen. De hoeken waren voor de armen en de vreemdelingen.

Dus die mensen begonnen ergens in het midden, en dan moesten ze de hoeken van de velden laten liggen. Dat had God ingesteld, want die armen en vreemdelingen moesten ook eten. Dus dat was voor Boaz een zaak geworden, ook op zijn land. Want Ruth, een vreemdeling, en Naomi, een arme, moesten beide eten van genade, van de hoeken der velden.

En dan zegt Ruth: Mag ik nu wat van die aren gaan lezen, moeder? Vindt u het wel goed, dat ik dat doe?

Niet alleen de hoeken van de velden moesten voor de armen en vreemdelingen gelaten worden, maar ten tweede, als ze een keer opgezameld hadden, mochten ze niet nog een keer aren gaan lezen. Dus al die aren die op de grond vielen, waren ook voor de armen en de vreemdelingen. En dan gaat Ruth. Twee dingen mag u van de Kerk zeggen. Als God in uw hart die keuze werkt, en u komt op de akker van vrije genade, dan krijgt u zo'n honger. Mijn ziel dorst naar U, als een hert schreeuwt naar de waterstromen. Dan loopt u drie keer op een zondag naar de kerk, en vijf kilometer weg; dat geeft niets. Dan zeg ik niet, dat u altijd wat te eten krijgt, maar soms is er altijd wel wat bij in die eerste tijd, of niet? Dat is zo'n lieve tijd. Dan heeft u er alles voor over. Dan krijgt u Gods volk lief, Gods dag lief, Zijn instellingen lief, de prediking lief, ja, een ontdekkende prediking lief. Dan bent u van de week misschien al twee keer naar de kerk geweest; hindert niks hoor! Was er nog wat op dat veldje?

En daar gaat ze; ze krijgt dus honger. Die beginnen te schreeuwen om voedsel voor hun onsterfelijke ziel, opdat ze leven en niet sterven zouden. Ja, dan buigt u uw knieën, en dan zegt u: Heere, nu wil ik daar vanavond naar toe. Is er nog een kruimpje voor mij bij, een Moabitische? Zou het nog mogen voor zo'n vreemdeling van U en van Uw genadeverbond?

Ze kreeg dus honger en in de tweede plaats werd ze dus werkzaam. U moet niet vertellen, dat de Kerk niet werkzaam wordt hoor! Die mensen gaan werken, zeven

schoften in het uur. Die gaan hun leven wat opknappen, en die lopen het meeste bij het volk. Ja, daar komen ze later ook wel achter, dat die hen niks kunnen geven, maar dat hindert niets, mens.

Ze komen onder het Woord. Ja, dan zitten ze te luisteren; meestal luisteren ze zich erbij, voelt u wel? En soms er buiten, maar vaak pikken ze nog een kruimpje op. Als ze dan in de kerk zitten, dan zouden ze zeggen:

*Uw Woord kan mij ofschoon ik alles mis,
door Zijne smaak, én hart én zinnen strelen,*

En als ze buiten de kerk zijn, zijn ze alles weer kwijt. Dan hebben ze weer geen rust voor het hol van hun voet, en dan maar weer eens naar de kerk. En al is die man nog zo scherp, het hindert niks. O mijn ziel hongert en dorst! Die krijgen dus werkzaamheden, gemeente, in deze tijd, en daar moet u eens opletten, dan leeft de bevestigde Kerk van de bekommerde Kerk. Naomi heeft geen werkzaamheden, ja, verborgen en stille werkzaamheden. Ik weet niet, of u me verstaat, maar dat is zo hoor, als die bekommerde Kerk met de bevestigde mag leven, dan verheugen ze zich wel eens in de werkzaamheden van de bekommerde Kerk. Daar zijn ze zo blij mee, en dan gaan ze ook mee naar de kerk.

's Avonds is Naomi thuis en dan komt Ruth thuis, ja, dat komt verder op en dan gaat ze alles vertellen. Dan gaat Ruth nog eens preken, en dan krijgt Naomi ook een preek. Kijk, u vindt hier ook honger en werkzaamheden. Waarom? Waarmee? Met genade en met die overgebleven aren. Ach, dat mens kan alleen maar leven van de naogst. Dat durft niet bij de volle oogst te komen, maar er is nog een deel, dat de Heere gelaten heeft op die akker en daar heeft ze van gehoord. En nu dat mens er van gehoord heeft, gaat ze er naar toe, en dan loopt ze maar. Naar welke kerk moet zij nu? Naomi heeft niet gezegd, wat de akker van Boaz was. Dat is toch vreemd, dat kan ik niet begrijpen. Jawel hoor, weet u, wat Naomi gelooft? Dat God een begin met haar gemaakt heeft, en dat Hij haar er ook wel door zou leiden, en op de rechte weg zou brengen. Kind, ga maar in vrede. En daar ging ze heen en ze las achter de maaiers, en de oogst was rijp.

En haar viel bij geval, zo was het bij Ruth, een deel van het veld van Boaz ten deel, die van het geslacht van Elimelech was. Waarom? Hij zal ze Zelf bevestigen en schragen. Die komen precies op de plek waar God ze hebben wil. Dan weet ik niet door welke kromme wegen u hier gekomen bent, dat telt ook niet mee, maar ze komen wel op de akker van Boaz; dat moet u wel rekenen. Waarom? Ze komen door Goddelijk Licht geleidt, om te melden het heil van Zijn gerechtigheid.

Bij geval, staat hier. Er is toch geen ding bij geval? Voor Ruth was het bij geval. Dat mens zegt: Wonderlijk dat ik toch op die akker van Boaz kwam. Daar heeft Naomi het misschien wel eens over gehad. Er staat in het eerste vers, dat ze een bloedvriend had, maar ze heeft niet gezegd, dat ze er heen moest.

Wonderlijk, dat de Heere nu zo mijn wegen leidt, dat ik op de akker van Boaz terecht kwam. Dan kan het wezen, dat hier in Dordrecht die kerk eens openstond, en dat u ook eens naar binnen gegaan bent. En dan loopt u op die akker en u kent uw eigen ellende niet. En toen viel er achter die maaier nog een halmpje en toen heeft ze moeten bukken, mogen bukken. Misschien bent u met het volk meegereisd, met uw moeder, of met uw vriend, en bent u nu hier.

Bij geval op de akker van Boaz. Weet u, wat dat mens nu op die akker mocht doen? Bukken, en waarom zou ze nu gaan bukken? Anders kreeg ze geen aren. Maar waarom kon ze nu bukken? Omdat het een wonder was, dat Boaz haar niet wegstuurde, _want ze was een Moabitische, en daar mocht Israël in tien geslachten geen gemeenschap mee

hebben. Misschien zit er zo'n Ruth hier in de kerk, op het achterste plaatsje. Een wonder, dat u me nog niet hebt weggestuurd, zo'n verdorven vat. En als dat werkelijk een wonder wordt, dat u nog niet in de hel ligt, en dat het Gods goedertierenheden zijn, dat u nog niet vernield zijt, weet u, wat u dan gaat doen? Dan gaat u bukken, en dat is zoet bukken.

Ach, dan bent u wel eens in uw tranen te wassen vrienden, in die eerste tijd. En dan mag u wel eens voor dat hoge Wezen bukken, Die zo laag komt af te dalen, dat Hij nog een weinigje laat vallen achter de maaiers. En in dat bukken worden de aren van Boaz reeds gegeten. Voelt u het? Dan krijgen ze wel eens een kruimpje als een onwaardig mens. Weet u wat ze dan proeven? Komt, smaakt en ziet dat God goed is. Gemeente, wat betekent dat in de derde plaats? Dat de Kerk de weldaden van Boaz krijgt, voordat ze Boaz heeft. Niet de vruchten van Boaz, dat is Obed, maar wel de weldaden van Boaz. Er is hier dus een volk op aarde, dat geen kennis aan Christus heeft en nochtans iets van die weldaden geproefd heeft in het zoet bukken, en neer buigen als een onwaardig mens. In de arbeid gebracht met de ere Gods en in het belang van de onsterfelijke ziel.

U moet mij niet vertellen, dat de Kerk niks van Christus heeft, voordat ze de Persoon kent. Dat moet u mij niet vertellen, want dan is de koolsoep in de gevangenis nog wel eens lekker geweest in die tijd. Dan heeft u uw brood wel eens gegeten met tranen, moeder. Dan had u de Heere zo nodig in dat eerste lieve leven, of niet? Ik zou er nog jaloers op worden vanavond, als er zo één nog was, die zegt: Ach ja, het is mijn eten en mijn drinken. Zo één gaat wenende voort op de akker van Boaz, om te bukken en te buigen. Geliefden, mag u wel eens bukken, als die liefde eens verklaard wordt, en dat wonder, dat God naar zo één nog om wil zien onder het Woord? Ach, dan bukt hij, en in dat bukken vindt hij een weinig van die vruchtelijke bediening van de akker van Boaz, hoewel hij geen gemeenschap en geen kennis heeft aan Hem.

Zeg prediker, is dat wel Bijbels? Is dat wel naar het Nieuwe Testament?

Jawel, denk aan Nathanaël en Filippus, kom en zie. En dan wordt hij als het ware gewekt om Christus te zoeken. Kom en zie, en dan neemt de ene discipel de ander mee. Dan wordt in hun ziel dat wonder gewekt. En ik denk ook in het Oude Testament aan de knecht van Abram, die de schatten van Izak uitstalt. Door de schatten van Izak uit te stallen, komt hij Rebekka te trekken en te leiden. Geliefden, is er hier nog één dit avonduur, die op die akker van Boaz onder de bediening van dat Woord wel eens zo liefelijk bearbeid is, dat ze misschien niet kunnen zeggen: Ik ken Christus, maar heel verborgen moeten zingen: Zulk Eén is Mijn Liefste, Zulk Een is Mijn Vriend. Die Boaz, die Man geweldig van vermogen, die Heere der heerlijkheid.

Wanneer krijgt u nu wat? Als u bukken mag, en zoet buigen mag voor de Heere. Dan mag u vrede smaken, maar als u niet bukt, dan heeft u niets. Wanneer gaat u bukken? Als het van binnen gaat breken, dan gaat u bukken, en dan gaat u die aartjes plukken van de akker van Boaz, die afgesneden worden, opdat ze uw deel zouden zijn. Gemeente, als ik zo lees, dan is die vrouw druk aan de arbeid.

En Boaz kwam te Bethlehem en zeide tot de maaiers: *De Heere zij met ulieden, en zij zeiden tot hem: De Heere zegene u.* En daarna zeide Boaz tot zijn jongen, die over de maaiers gezet was: Wiens is deze jonge vrouw? Van wie is dat een vrouw, zegt hij. Waarom zou die man dat gezegd hebben? Wat denkt u, omdat zij hem liefhad? Nee, omdat hij haar liefhad en zijn oog vol medelijden op die bukkende ziel in het stof der aarde was geslagen. Wiens, van wie, zegt hij. Heeft ze ook een man? Nee, ze heeft geen man meer; die is gestorven. Ik heb geen man, geen borg en geen... Van wie is ze?

En dan gaan ze verklaren, wie ze is en waar ze vandaan komt. Geliefden, dat is het laatste. Niet dat ik het alrede gekregen heb, of zelve gegrepen heb, maar van Christus gegrepen zijnde. Niet dat ik Hem liefhad, maar Hij had mij lief. Niet dat ik wist, Wie

Hij was. Daarom zegt de apostel op een zekere plaats: Het is groot om Hem te kennen, maar het is meer, om van Hem gekend te worden.

Later zal Ruth het zeggen: *Dat gij mij kent, daar ik een vreemdeling ben.* Weet u, wat het grootste wonder is? Dat Boaz niet is weggelopen van deze Moabitische, maar dat Zijn hart vol ontferming over Zijn Kerk bewogen is, als Hij ze ziet vertreden in het geboortebloed. Wie is ze, van wie is ze? Daar zien we nu het hart van de Koning der Kerk, Die een bruid gaat huwen, die zwart is, doch liefelijk. Die haar straks gaat inwinnen, overwinnen, om haar er uit te winnen, opdat straks het huwelijk gesloten worde van Immanuël met een Moabitische, een zwarte, een heidin, en Gode verheerlijkende vruchten zouden worden voortgebracht.

Wie is begonnen, Ruth of Boaz? Wie is voortgegaan, Ruth of Boaz? Ruth was zo blind voor Boaz, ze kende hem niet, maar Boaz kende haar. Hij zegt eigenlijk hier: Van wie is ze, opdat ze van mij worde. Ik heb haar lief, zoals ze is, een Moabitische. Ik heb haar lief, als ze daar in het stof ligt neergebogen, wordt ze door Mij weer opgericht. Zij is van Mij en Ik zal het ganse werk voleindigen. Dat weet. Ruth niet hoor, maar Hij weet het wel. Hij laat niet varen, - dat mag ik hier zeggen,- de werken Zijner handen.

Van wie zijt gij? Heeft u een man? Is de eerste man, de wet, gestorven? Heeft u geen Borg, geen Goei? Weet u waar u Hem vindt? Bukkende op de akker. Daar vindt Hij u, verbrekende met de aren van het Woord. Daar ziet Hij u, en gij zijt liefelijk in Zijn ogen, opdat u Zijns zou worden. Wie van Hem is, heeft vrede voor tijd en eeuwigheid. En Naomi maar thuis zuchten. En dan gaat Ruth straks de wonderen vertellen van de ontmoeting op de akker van Boaz. Heeft u zo Zijn oog wel eens gezien, dat in ontferming ook op u geslagen was? Heeft u geen Man, geen Borg? Alleen maar honger, en anders sterven? Zie, Hij is de Eerste en de Laatste. Hij zal niet rusten, voordat Hij deze ellendige geëigend heeft voor tijd en eeuwigheid. Laten we eindigen.

Zingen: Psalm 89:7

*"Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort!
Zij wand'len HEER, in 't licht van 't Godd'lijk aanschijn voort;
Zij zullen in Uw Naam zich al den dag verblijden;
Uw goedheid straalt hun toe; Uw macht schraagt hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw Woord verhogen. "*

3. RUTH OP DE AKKER VAN BOAZ

De komst van Boaz

En zie, Boaz kwam van Bethlehem en zeide tot de maaiers: De HEERE zij met ulieden. En zij zeiden tot hem: De HEERE zegene u. Daarna zeide Boaz tot zijn jongen, die over de maaiers gezet was: Wiens is deze jonge vrouw?

En de jongen, die over de maaiers gezet was, antwoordde en zeide: Deze is de Moabitische jonge vrouw, die met Nacimi wedergekomen is uit de velden van Moab; En zij heeft gezegd: Laat mij toch oplezen en [aren] bij de garven verzamelen achter de maaiers; zo is zij gekomen en heeft gestaan van des morgens af tot nu toe; nu is haar te huis blijven weinig.

Toen zeide Boaz tot Ruth: Hoort gij niet, mijn dochter? Ga niet, om in een ander veld op te lezen; ook zult gij van hier niet weggaan, maar hier zult gij u houden bij mijn maagden. Uw ogen zullen zijn op dit veld, dat zij maaien zullen, en gij zult achter haarlieden gaan; heb ik den jongens niet geboden, dat men u niet aanroere? Als u dorst, zo ga tot de vaten en drink van hetgeen de jongens zullen geschept hebben.

Ruth 2 : 4 t/m 9

Psalm 36:2

Schriftlezing: Ruth 2

Psalm 17:3,4,7

Psalm 99:2

Psalm 37:9

Geliefden, wij hadden de moed en enige opening om de Bijbellezing over Ruth voort te zetten, en u te bepalen bij de akker van Boaz.

- In de eerste plaats, wat is de akker van Boaz?
- In de tweede plaats, wat gebeurt er op de akker van Boaz?
- En in de derde plaats, dat Ruth de vruchten van de akker van Boaz mag ontvangen.

Wij willen eerst zingen van Psalm 17:3,4 en 7.

*"Ik zet mijn treden in Uw spoor,
Opdat mijn voet niet uit zou glijden;
Wil mij voor struikelen bevrijden,
En ga mij met Uw heillicht voor.
Ik roep U aan, 'k blijf op U wachten,
Omdat G' o God, mij altoos redt.
Ai, luister dan naar mijn gebed,
En neig Uw oren tot mijn klachten."*

*"Maak Uwe weldaan wonderbaar,
Gij, Die Uw kinderen wilt behoeden
Voor 's vijands macht en vrees'lijk woeden,
En hen beschermt in 't grootst gevaar.
Wil mij Uw bijstand niet onttrekken;
Uw zorg bewaak' mij van omhoog;*

*Bewaar m' als d' appel van het oog;
Wil mij met Uwe vleug'len dekken."*

*"Red mij van hen, die 't ruim genot
Der wereld voor hun heilgoed achten;
Geen deel, dan in dit leven, wachten,
En maken van den buik hun god;
Van hen, die weelde, schatten, staten,
Hoe rijk, hoe uitgebreid, hoe groot,
Verliezen moeten met de dood,
En hunnen kind'ren overlaten."*

Gemeente, dit tweede hoofdstuk bepaalt ons bij **Boaz en zijn akker**.

We zijn de vorige keer reeds in het begin begonnen, er op te wijzen, dat Ruth aanklevende was aan de bevestigde Kerk, Naomi. Als ze in Bethlehem zijn aangekomen, vraagt ze aan haar schoonmoeder, om in het veld aren te gaan lezen. Waarom zou die vrouw dat gewild hebben? Ze zocht in leven te blijven. Dat is het eerste wat we doen; we willen leven en niet sterven, ook in het rijk der genade niet. Wij zoeken niet te sterven, opdat Boaz leven zou, maar wij zoeken zelf te leven van de vruchten van Boaz. En dan zegt Naomi niet: Nee kind, je moet zien dat je getrouwd raakt met Boaz. Ze zegt: Ga maar heen, ga maar naar dat veld. Waarom? Die vrouw wist van de leidingen Gods in haar leven. Ze zegt ook niet, dat ze in het veld van Boaz komt. Toch begint het hoofdstuk er wel mee.

Er was een man, geweldig van vermogen, een bloedvriend van Naomi, wiens naam was Boaz. Maar weet je wat die vrouw geloofde? Dat God regeerde, en waar de Heere een goed werk begonnen was in Ruth, Hij dat zou voleindigen tot op de dag van Jezus Christus.

Geliefden, mogen we dan zomaar Boaz toepassen op Christus? Dat geloof ik, want hier staat, dat die man geweldig van vermogen was, en daarmee een type van Christus, Die geweldig van vermogen is. Ik heb alle macht in de hemel en op de aarde. Maar er staat ook, dat zijn naam Boaz was; dat betekent [Hebreeuws afgekort van:] Behoaz, en dat is: In hem is hulp, *in hem is kracht*. En Wie is de Hulp van een ellendig volk? Is het niet Christus alleen?

*Ik heb bij ene Held voor Israël hulp beschoren,
Hem uit het volk verhoogd, Hem had Ik uitverkoren.*

Is hij dan niet een type van de Heere Jezus, de Zoon des Vaders, geboren in Bethlehem, om vanuit Bethlehem te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Hij heeft ons vlees aangenomen, Hij is God en Mens, en Middelaar Gods en der mensen geworden, om uit Bethlehem het weggedrevene, het verlorene, het verdoemelijke, het vuile en het naakte te zoeken, opdat ze door Zijn kracht en door Zijn vermogen tot de Vader gebracht zouden worden.

En daarom gemeente, meen ik, dat we niet buiten de Schrift zijn, als we zeggen, dat dit een type en een beeld van Christus is. Zegt ook de Heere Jezus niet, dat het de wet en de profeten zijn, die van Hem getuigen? En dan gaat Ruth aan het zoeken. Waar kon Ruth nu anders terecht komen, dan op de akker van Boaz, en waarom? Omdat de Vader trekt en leidt tot de Zoon. Want niemand komt tot de Zoon, tenzij de Vader hem trekke. Hoe doet de Heere dat? Menigmaal in de weg der bijzondere voorzienigheid. Langs een weg, die u niet geweten, niet gewild en nochtans gegaan bent. Ze kwamen op de akker van

Boaz. God regeert en zal Zijn almacht tonen, geliefden. Dan gaat die vrouw als ze op de akker komt aan het werk.

Ik lees: *En zo ging zij heen en kwam op in het veld en las op in het veld achter de maaiers en haar viel bij geval voor, een deel van het veld van Boaz.* Wat moeten we toch verstaan onder het veld van Boaz? Ik denk, dat we dat mogen verklaren zonder aan inlegkunde te doen, als de instellingen van Christus. Immers die akker van Boaz, is Boaz eigendom. En wat is het eigendom van Christus? Dat is de Kerk Gods. Op de akker van Boaz vindt u de instellingen van Boaz. Dus in de Kerk Gods vindt u de instellingen van Christus, en dat is de predikdienst. Daar wordt geploegd door de wet, daar wordt geëgd, daar wordt gezaaid en daar wordt geoogst. Is menigmaal de kerk niet het beeld van een akker? En de akker is de wereld en de Vader is de Landman. En ook dat vinden we hier, het is de kerk met zijn instellingen, zijn bedieningen, de maaiers, de dienaren, en de verdere ambten in de kerk Gods. Dan komt Ruth op die akker. Het is heel opmerkelijk in dit hoofdstuk, dat Boaz straks zegt, dat ze niet naar een andere akker moet gaan. Er zijn blijkbaar meer akkers. Heeft Ruth van te voren geweten, waar de akker van Boaz was?

Nee geliefden, God heeft haar er op geleid. Maar hoe kunnen wij weten geliefden, in deze verwarde tijd, waar de akker van Boaz is? Daar zijn vele akkers en andere akkers. In de eerste plaats moet ik zeggen, dat u het van uzelf niet weten kunt. Ruth wist het niet, maar werd op die akker geleid. Die de naam hebben, dat ze akker zijn, zijn het niet, want ze zijn dood. Er zijn vele akkers in deze tijd. Ik zou de akker kunnen noemen van het historisch geloof, dat is een akker waar veel gepraat wordt, maar geen leven te vinden is. Daar worden de grootste zaken besproken, maar het leven kunt u er niet meer beluisteren.

Ze weten precies hoe een mens bekeerd moet worden, maar een hongerige schreeuw naar God klinkt er niet meer, want het is een dode-akker geworden. U vindt daar gebouwen, instellingen, maar de levende bediening des Geestes is geweken. Het is een historisch gebouw geworden, maar God in Christus is er niet meer.

Ik kan u nog een andere akker wijzen. En wat is dat voor akker? Dat is de akker van het wónder-geloof. Daar gebeuren veel wonderen en bijzonderheden. Hoe wonderlijker een prediker is en hoe meer wonderen hij vertelt, hoe meer waar het is, maar u hoort niks van Boaz, van Christus. U hoort niets van Zijn heerlijke vruchten. Het is een wónder-akker, maar Christus is er niet. Het is niet van Boaz en het gaat niet om de vruchten tot de verheerlijking van Boaz. Het bekoort velen in onze dagen. Hoe meer bijzonder er gepreekt wordt en hoe meer bijzondere dingen een leraar meemaakt, hoe beter, maar u hoort niets van Christus en niets van de vruchten van Christus. Men zegt: Christus moet u niet meer prediken, maar men bedroeft de Geest; men heeft een wondergeloof. Is dat de akker van Boaz? Nee, vrienden, dat is een wónder-akker van een wondergeloof, wat niet uit God is, althans niet van Zijn bijzonder zaligmakende werking.

Geliefden, ik zou nóg een akker kunnen aanwijzen op grond van de Heilige Schrift. Dat is de akker van het tijdgeloof. Op de akker van het tijdgeloof wordt veel gesproken over het leven, en u vindt er een ploegmes, en dan wordt er geploegd en de wet wordt bediend; u vindt er nog gemene werkingen des Geestes. Maar op die akker van het tijdgeloof vindt u geen vrucht. U hoort nooit meer van een waarachtige bekering tot God. Weet u dat? Huntington schrijft in één van zijn brieven: *Het zegel van een rechte bediening zijn de bekeringen tot God. U kunt daar zuivere predikingen van de wet horen, de noodzaak van Christus te kennen, en de noodzaak van afgesneden te worden en ingeplant in Hem.*

U kunt daar het groen van de planten zien, maar er zijn geen vruchten van de waarachtige bekering. Ze hebben de gedaante der Godzaligheid, maar de kracht derzelve wordt verloochend.

Gemeente, daar valt een groot deel van onze gereformeerde gezindte onder. Daar zijn geen vruchten uit Boaz meer, en we horen niet meer van de waarachtige bekering tot God, en van de vruchten van de heerlijkheid van een Drieënig God. Daar is nog enige zuiverheid in de leer, maar ik vrees, als straks de beproevingen komen, dat ze niet blijven staan, want waar zullen ze zijn, als het de akker van Boaz niet is? Maar vertel mij, waar kan ik de akker van Boaz vinden? Ga met Ruth uit op de voetstappen der schapen en u zult de Herder vinden en God zal u leiden door Zijn raad en Zijn oog zal op u zijn. Want waar de schapen zijn, geliefde vrienden, daar zult u de Herder vinden, vroeg of laat. Ruth wist het ook niet, maar God bracht haar op die akker. Waarom? Opdat ze aan Boaz gehuwd zou worden en uit Boaz vruchten zou dragen, Gode tot eer.

Toch moet ik meer van die akker zeggen. Zij komt op die akker en het eerste wat ze op die akker vindt, zijn de knechten, die haar toestemming verlenen te bedelen. Ze mag met de armen op het veld de hoeken afzoeken en ze mag met degenen, die aren rapen, aren opzamelen. Wat is de echte akker van Boaz? Waar nog oog is voor bekommerde zielen. Op de akker van Boaz hoeft u niet direct Christus te kennen, maar er zijn wel dienaren, die u leiden tot Christus.

Op de akker van Boaz is nog ruimte voor Moabieten, voor wereldse mensen.

*Kom, ga met ons, en doe als wij,
Jeruzalem dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in,
daar staan o Godsstad onze voeten.*

Daar is nog ruimte voor Zacheüs en de hoofdman over honderd, opdat ze Christus vonden. Ja, dat moet u onthouden. Akkers waar geen ruimte meer is voor wenende zondaren, zoekend naar Christus, al zijn ze wereldlijk gekleed, zijn de akkers van Boaz niet. Want de Psalm zingt het: *De wereld hoor en volg mijn zangen, met amen, amen na.* Dat is één.

Het tweede: Deze zielen ontvangen op de akker van Boaz vruchten van Boaz, voordat ze Boaz kennen, want ze mogen bukken en aren lezen. En van wie zijn die aren? Van Boaz. Dus bukkende ontvangt ze vruchten van Boaz, die haar gehemelte zoet zijn. Ze ontvangt weldaden, gunsten en vruchten van Zijn Middelaarsbediening. En geliefden, u moet tegen mij niet zeggen, dat dat niet Bijbels is. Dan denk ik aan het Oude Testament, waar die knecht van Abram de vrouw voor Izak moest werven, en wat had hij bij zich? Het bruidsgereedschap, de bruidsschat. Waarom? Om de liefde tot Izak te werven, voordat ze hem trouwen zou.

Er zijn uitlatingen van liefde voor wenende zondaren op de akker van Boaz, om ze te trekken tot Boaz. En als u dat niet vindt, bent u niet op de akker van Boaz. Daar bedoel ik dit wel mee, dat wij onderwijs moeten geven, geliefde gemeente, gelijk in de dagen van ouds. Dan zei het volk tot aanvankelijk ontdekte zielen, tot Moabieten zwart van dienstbaarheid, die wenende en bukkende over de aarde gaan: *Het is wel van Christus, maar het is Christus nog niet.*

Ik worstelde er mee in mijn jonge leven. Dan spraken ze over de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En dan dacht ik: Ik ken Christus nog niet, en ik weet niet Wie de Vader is. Ik ken maar één Enig God. Ik ging in mijn jonge leven wenende voort uit de liefdesbediening, en ik zong: *God heb ik lief*; ik wist niet wat ik zong en toch zong ik het, want het was waar.

O geliefden, dat was een ogenblik, dat ik heiwaardig was, en nog niet in de hel; toen kwam God door de liefde die hel van binnen te dempen, maar ik kende Christus niet, en

ik kende de Vader niet. En ik wist niet van de Heilige Geest. Ik kon maar één ding uitzingen: God heb ik lief. Wat heb ik tegen die liefde gezondigd, maar daar ga ik nu niet verder op in. De Kerk leert iets van Hem te krijgen, voordat ze Hem krijgen. Dat moet u onthouden; dat is de akker van Boaz. Daar heeft ze zijn liefdesuitingen en genadeblijken ontmoet. Hoe? In de weg van werkzaamheden. Als u onder een prediking komt, waar u geen werkzaamheden mee hebt, en nu zeg ik niet, dat die werkzaamheden altijd even sterk zijn, dan klopt het niet. God geeft Ruth werkzaamheden op de akker van Boaz; Hij geeft Ruth werkzaamheden om te bukken en te buigen voor het Opperwezen, om in de weg van de vernedering vruchten te ontvangen uit Hem. Dat geeft werkzaamheden; dat geeft geen bevestiging dat u er ook bij hoort. Wat u ontvangt eet u op, om nieuw voedsel te benodigen; het geeft arbeid aan de troon der genade. Op de akker van Boaz wordt u werkzaam, dan krijgt u arbeid in het stof, naar Hem.

In de derde plaats, gemeente, heeft u op die akker Boaz ontmoet, Christus ontmoet, terwijl u Hem niet kende.

Hoe ontmoet Ruth Boaz de eerste keer? In Zijn profetische bediening, en dat wil zeggen, door de prediking van het Woord. En dan wordt wel eens gezegd, dat u Hem gaat zien door de tralies van het Evangelie. Dan gaat u Zijn stem horen, en dan gaat u uit naar Hem, want *Mijn schapen horen Mijn stem en ze volgen Mij*. Dan bent u op de akker van Boaz, en dan heeft u de stem van de Heere Jezus gehoord; dat is een zoete, dat is een zalige, dat is een liefde volle stem. En uw hart is gangbaar gemaakt naar Hem, daar willen we bijzonder opletten.

En nu gaan we weer naar de Schrift verder handelen, want er staat zo, dat als Ruth op die akker werkzaam is, dan komt Boaz tot die akker. Dus Ruth zoekt Boaz niet, want ze heeft genoeg aan het leven, aan de onderhouding van het leven, aan de tranen en aan de werkzaamheden. Kunt u dat verstaan?

Geliefde vrienden, wij hebben aanvankelijk geen behoefte aan Christus. Maar Boaz komt tot die akker, hij komt tot Ruth. Hij gaat Zichzelf openbaren, en waar komt Hij vandaan? Van Bethlehem, dat is het Broodhuis. En wat is het Brood-huis? Dat is het huis des Vaders met Zijn vele woningen. In Bethlehem heeft Hij vlees en bloed aangenomen, en is Hij Middelaar Gods en der mensen geworden. Hij was onder de wet, opdat Hij degenen die onder de wet waren, verlossen zou. Hij komt uit Bethlehem, Hij komt van de Vader. Om wie? Om een Ruth, een Moabitische, een buitenstaander zalig te maken.

Hij komt, om tot haar te gaan, want Hij zegt: *Ik ben van de Vader gezonden, opdat Ik zou zoeken en zalig maken wat verloren was*. Wat doet hij dan op die akker? Hij gaat eerst, geliefden, de maaiers toespreken, want hij laat zich bedienen door de maaiers. Hij vraagt aan de overste der maaiers: Wie is die jonge vrouw? Nee, dat zegt hij niet, hij zegt: [Wiens] Van wie is die jonge vrouw? Dat is wat anders. U bent van de duivel of van God, van Christus of van de satan. En hij zegt: Van wie is die jonge vrouw? Van wie bent u?

Weet u, wat die maaiers dan gaan doen? Dan gaan ze twee dingen vertellen van die vrouw.

In de eerste plaats haar bekering, de vruchten van de waarachtige keuze, die God in haar hart gelegd heeft. De aanvankelijke bekering is de afkeer van de zonde en de heenkeer tot God. Met die onberouwelijke liefdeskeuze in het hart gewerkt, wordt van haar gezegd: Zij heeft vader en moeder verlaten, en ze is met Naomi weergekeerd naar Bethlehem. Wat is dat? Dat is een liefdeskeuze, vrienden. Dat is die onberouwelijke keuze, die God werkt, en die is niet onder stoelen of banken gebleven; die is kenbaar geworden en dat hebben de maaiers opgemerkt. Er was een afkeer, door de trekkende liefde, van de zonde, van de wereld gekomen en er is een heenkeer tot God en Zijn

instellingen en Zijn gerechtigheid gekomen. Dat is het eerste. Was dat buiten Christus? Nee, maar dat is verborgen; Christus is verborgen.

In de tweede plaats spreken die maaiers over de vruchten; dat is heel opmerkelijk. Ze spreken eerst over de genade, en dan over de vruchten van de genade. Gemeente, dan zijn er velen, die spreken alleen over de genade, maar als genade in uw en mijn leven verheerlijkt wordt, dan komen de vruchten ook openbaar. Wat waren de vruchten? Ze wordt mededeelzaam en mede-arbeidzaam met de bevestigde Kerk. Ze gaat uit om voedsel te zoeken. Ze krijgt een aankleven aan Naomi, ze krijgt werkzaamheden met de Kerk, reeds in het begin.

Weet u, wat we hier eigenlijk moeten zeggen? De bevestigde Kerk eet hier van de bekommerde Kerk. Ze heeft meer werkzaamheden als Naomi, en Naomi verheugt zich in de werkzaamheden van Ruth.

Ik weet niet of u het verstaat, maar als de Heere in uw leven komt, en u mag iets kennen van die afsnijding, en die inplanting in Christus, weet u wat u dan wel eens gewaar wordt? Dat uw werkzaamheden bij tijden ophouden, en dat u zo hard en zo koud wordt. Dan wordt u wel eens jaloers op die wenende zielen voor u, die hongerig en dorstig zijn en niet weten, waar Christus is. Ze krijgt werkzaamheden en Naomi met haar; dat is de akker van Boaz. Dat weten de maaiers, want ze zeggen: Kijk, ze heeft welgedaan; later zegt Boaz het ook aan haar schoonmoeder Naomi. Als Boaz dan over haar gesproken heeft, gaat hij ook met haar spreken.

Toen zeide Boaz tot Ruth: *Hoort gij niet, mijn dochter, ga niet om in een ander veld om aren te lezen.* Ook zult gij van hier niet weggaan, maar *gij zult u hier houden bij mijn maagden.*

Weet u, wat hij hier zegt? Hoor mijn dochter. Hij had net gevraagd: Van wie is ze? Ze had geen eigenaar, ze was een wees; maar een wees zal bij U ontfermd worden. En dan zegt hij: Mijn dochter, mijn kind, u bent van mij. De eerste toe-eigening gaat niet van een christen uit, maar van Christus.

Er zei eens een leraar, en dat, is goed om te onthouden: Er is een Verbondsvereniging van eeuwigheid af tussen de Kerk en Christus. Er is een natuursvereniging in de geboorte in Bethlehem, waar Hij ons vlees en bloed heeft aangenomen en er is een geloofsvereniging. Van de Verbondsvereniging hebben we gehoord, dat die bij de Vader is.

Een natuursvereniging vinden we hier. *Mijn dochter*, Hij heeft vlees aangenomen uit de maagd Maria. Hij is van hetzelfde vlees en bloed, geliefden. Weet u, wat zo groot is? Dat God de Kerk mijnt. De Kerk is van Christus voordat de Kerk het weet. De Kerk is altijd van de Vader geweest, want het zijn de gegevenen van de Vader, maar ze worden door Christus geëigend; die Hij Mij gegeven heeft.

Mijn dochter. Wat is die dochter? Die is zwart, een Moabitische, een vreemdeling, een heidin, een zondares, een verdorvene, en een buitenstaander. En Hij gaat haar hier mijnen. Hij zegt: Gij zijt van Mij, maar zij kan het niet direct zeggen. Hij gaat haar leren, wat het is: Gij zijt van Mij. En dat geschiedt op de akker van Boaz. Kunt u dat ook nader verklaren, prediker? Er is een volk, dat het niet hardop durft te zeggen, maar dat heeft wel eens meegezongen, en nu moet u me niet kwalijk nemen, dat ik het zo zeg: *Mijn Koning en mijn God, ik verwacht bij U een heilrijk lot.* Als de liefde gangbaar wordt en is tot Christus, dan is de liefde nooit zonder verbinding, want dat kan niet. Dan zegt hij: Mijn dochter; hij zegt niet: Mijn vrouw, dat komt nog. Gij zijt Mijne. Die liefde uit Christus door de bediening uit het Woord, heeft altijd een eigenend karakter. Niet van onze kant, maar vanuit de kant van Christus,

Mijn dochter, je moet niet naar een ander veld gaan. Waarom zou hij dat zeggen? Ruth zoekt het leven, maar ze zoekt Boaz nog niet; dat komt straks. Ze zoekt het leven, en weet u, de akker van Boaz staat aan veel beproevingen bloot. Die maaiers laten niet altijd wat vallen. Er zijn mensen, die willen alleen een akker bewonen en bewerken, waar de maaiers altijd wat laten vallen. Weet u wat de Heere met Zijn akker doet? Hij geeft tijden, dat Hij niets laat vallen. En dan zegt de Heere: Blijf toch op die akker, al valt er een maand niets voor u; blijf op de akker, want het is Mijn akker. Ga naar dié akker, waar u geleid zijt, en waar u de stem van Hem gehoord hebt; waar u wel eens zoet voor Hem heeft mogen bukken. Er zijn in onze dagen mensen, die altijd het meeste zoeken. Maar Hij zegt: Ik wil geen offerande, Ik wil gehoorzaamheid. Ga naar die akker en blijf op die akker.

Echt waar gemeente, wie de instellingen Gods lief heeft, al zijn ze diep gezonken en vervallen, die zal op Zijn tijd Boaz ontmoeten op die akker. Mag ik u dat uit de Bijbel duidelijk maken? Neem de oude Simeon. Hij bleef op de akker van Boaz en hij heeft Boaz ontmoet.

Ik denk aan Anna. Ze was dag en nacht op de akker van Boaz en ze heeft jaren gehad, dat ze niets ontving, maar ze was er biddende en smekende, en belijdenis doende van haar schuld. Ze heeft Christus ontmoet op die akker, want het is de akker van Boaz. Al ligt ze misschien jaren vruchteloos, en al vertreden de wolven het, en al zijn er stammen, die alles beroven, het is toch de akker van Boaz; ga niet naar een andere akker, want op die akker zal Ik u zegenen, en zult u Christus ontmoeten. Dacht u, geliefden, dat Gods volk om zou komen op de akker van Boaz? Nee, want in dure tijd en hongersnood zal Hij ze niet begeven en niet verlaten. Dan zal Hij ze onderhouden door een psalmversje en een tekstregel, want het is de akker van Boaz. Er zijn er velen, die de instellingen Gods niet kunnen verdragen in tijden van beproeving, en die kunnen het eigendom van Christus niet verdragen in tijden van aanvechting. En ze zullen Christus niet ontmoeten, omdat ze naar een andere akker gingen. Naar een akker, waar veel gesproken wordt, maar waar geen vrucht is. Een akker waar u grote wonderen vindt, maar ze is niet van Boaz. Een akker, waar het leven nog verklaard wordt, maar u vindt er geen vruchten van bekering meer.

Ga niet naar een andere akker, blijf op deze akker, want het is Mijn akker. Ik zal zorgen, dat er vruchten zijn van de waarachtige bekering op Mijn tijd. Wanneer?

Als de knechten zullen wenen over het gruis van Sion, dan zal Ik komen. Ze zullen zich leraren opzamelen naar eigen begeerlijkheden. Ze zullen het gehoor van de waarheid afwenden, en ze zullen Christus niet zien. Dan hoor ik in onze dagen, ik ben heel actueel: Christus wordt bijna niet meer gekend. Dan denk ik: U praat meer over uw eigen ellende, dan over het werk Gods, want Christus wordt wel gekend op de akker van Boaz, en nog gekend. Ik hoorde eens een leraar preken en hij stond op het graf en zei: Onder mijn bediening is er geen mens bekeerd. En dat was het toppunt van rechtzinnigheid, maar ik stond te wenen aan het graf en zei: U heeft geen eer van uzelf gesproken, maar schande van God. De Heere vergeve het u, want Hij is Dezelfde.

Op de akker van Boaz zal Boaz komen, hoewel Hij hem lange tijd verlaten heeft. Ik lees in het begin van dit boekje, dat de Heere Zijn volk bezocht had te Bethleem, gevende hun brood. Amen, zo is het. Hij komt op Zijn tijd. Wie zoekt Hij daar op? Moabitischen, buitenstaanders, heidenen en goddelozen. Geen halfbekeerden, maar onbekeerde mensen. En Hij kust ze en zegt: Je bent Mijn dochter; Ik zal voor u zorgen en u zult van Mij worden.

Boven de akker van Boaz zet de godsdienst van onze tijd: Woest en ledig, veracht en verworpen, maar Boaz zegt: Het is Mijn akker en Ik kom tot Mijn heiligdom en Ik zal vruchten geven. En Ik zal de heidenen, de Tyriër en de Moren inlijven in die akker en in

dat erfdeel. Een zwarte Moabiet, een zwarte neger, een onbekeerde Dordrechter, die buiten de sacramenten en buiten de bedieningen stond, zullen Christus zien en alles in Hem hebben. Buiten de legerplaats komt Hij op de akker van Boaz.

Geliefde vrienden, al is de Kerk van Christus in een gezonken en gescheurde staat in Nederland, ga niet naar een andere akker, want Hij laat Zijn instellingen niet vallen. Hij komt tot Zijn heiligdom, als alles verlaten lijkt, en Hij zal Ruth, een zoekende ziel door de Vader getrokken, zeker ontmoeten.

Wij willen eerst eens zingen van Psalm 99:2.

*"God, Die helpt in nood,
Is in Sion groot;
Aller volken macht
Niets bij Hem geacht;
Buigt u dan in 't stof,
En verheft met lof
't Heilig Opperwezen;
Wilt het eeuwig vrezen."*

Dan belooft Boaz haar drie dingen.

In de eerste plaats meerdere werkzaamheden op die akker, want hij zegt: *uw ogen zullen zijn op dit veld, dat ze maaien zullen en gij zult achter henlieden gaan.* Dus waar Boaz Ruth bindt aan de akker van Boaz, daar belooft hij haar meerdere werkzaamheden aangaande het werk der genade. Hij zegt: Als u deze akker verlaat, dan zullen uw werkzaamheden ophouden; blijf op deze akker.

Geliefden, waar God u gebracht heeft, moet u ook blijven in de ure der beproeving. Als u wenende daar wel eens iets van Zijn weldaden geproefd heeft, moet u daar ook blijven, als de maaiers daar niet veel laten vallen. Want Hij komt u tegen dit avonduur en zegt: Ik zal uw werkzaamheden bevestigen en ze zullen niet ophouden; gaat achter de maaiers. Dat is het eerste.

Het tweede: Hij gaat haar beloven op die akker te beschermen, want die akker is een gevaarlijke akker. Daar wordt alles aangevallen en aangevochten en Hij zegt: ik zal de jongens bevelen, dat ze u niet aanraken. Dus de werkzaamheden zullen doorgaan en de vijand heeft pijl en boog op die ziel verspild. Ik zal ze zijn een schild en een vurige muur rondom.

U moet maar rekenen geliefden, dat de akker van Boaz de meest bevochten, de meest bestreden en de meest verachtte akker is.

Maar ik, zegt hij, heb bevel gegeven, dat ze u niet zullen aanraken. Hetzij u gaat door het vuur, hetzij door het water, Ik zal bij u zijn. Op de akker van Boaz wordt in de nacht het onkruid tussen de tarwe gezaaid. Waarom? Om de tarwe te verdrukken en te verdringen. Dan ondervindt u beproevingen, maar Ik zal voor u zorgen, Ik zal u bewaren en Ik zal u beschermen. U zult door velen aangevallen worden op de akker van Boaz, maar Christus zegt: *Ik heb alle macht in hemel en op aarde.*

U moet maar rekenen op die akker van Boaz, dat daar andere akkerlieden schreeuwen: Hij heeft geen heil bij God; hij is de overste der duivelen en hij is door de duivelen bekeerd. Maar de Heere zegt: Zij zullen u geen kwaad doen, want Ik ben u voorgegaan, en ze hebben ook tegen Mij gezegd, dat Ik de duivel was, ja de overste der duivelen. En wat nu aan het groene hout geschiedt, dat moet ook aan het dorre geschieden....daar moet u maar opletten. Maar dat is niet erg, want Hij zal Zijn engelen aangaande u bevelen, dat ze u op de handen zullen dragen. U zult menigmaal benauwd worden, maar niet overwonnen worden, menigmaal verdrukt worden, doch niet weggedrukt, want Hij is gisteren en heden en morgen Dezelfde, tot in eeuwigheid. Dat is de akker van Boaz.

In de eerste plaats geliefden, zegt hij die ellendige Ruth, de Moabitische, toe, dat de werkzaamheden niet zullen ophouden tot het einde van de oogst, tot het ganse werk voleindigd zou zijn.

En in de tweede plaats, dat hij haar beschermen zou.

En in de derde plaats dat hij haar zou onderhouden, want ze zou drinken van de Fontein des Levens om niet. Ze zou drinken van de bediening des Geestes en verzadigd worden. Ze zou Zijn liefde en goedheid proeven. Ze zou drinken met de Kerk van Hem, Die zegt: *O alle gij dorstigen, komt tot de wateren en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet.* Drie toezeggingen op de akker van Boaz. En nu wilde Boaz ten eerste tot eer van Zichzelf, maar ook tot zorg voor Zijn Kerk, die Hij van de Vader gekregen heeft, dat Ruth niet van die akker zou gaan.

Ik kom er wel eens tegen, die altijd de vetste akker zoeken en zij blijven het magerste. Weet u waarom? God maakt bij Zijn Kerk van een dubbeltje een kwartje, en van een cent honderdduizend gulden. Maar er zijn van die mensen, die altijd honderdduizend gulden zoeken; die zijn met één cent niet meer tevreden, maar die worden nooit vet. Nee, want één druppel van Gods gunst is een oceaan van genade. Ja, voeg u bij deze wagen. Daar zat ook al zo'n ellendeling, op reis naar de hel, maar hij werd in Christus behouden en heeft gedronken van de fonteinen des heils, die in Hem waren.

Geliefde vrienden, als u Gods instellingen eert en trouw aan de vervallen hut van Jakob zij t, dan zult u eens de Koning der Kerk ontmoeten en Hij zal ze links en rechts uitbreiden en ze zullen de heidenen erven. Want Hij komt tot Zijn heiligdom en Hij zal ze verkwikken ter goeder uur. Hij zal de dorstige geven te drinken van het water des levens om niet. Wanneer de genadige toezeggingen indalen in het hart van deze heidin, dan wordt ze niet groot. Op de wonderakker worden de mensen met de genadige toezegging groot. Dat is een wondergeloof; dan is alles een wonder en allemaal groot. Maar op de akker van Boaz wordt Ruth met de genadige toezeggingen klein, want ze komt plat op de grond te liggen.

Gemeente, weet u wat mij het meeste ontdekt heeft in mijn leven? Niet de wet, want daarvan ben ik geschrokken en dodelijk verwond, maar het brak me niet. Weet u wat het meest vernederde? Volk, getuig er eens van; de liefde Gods in de genadige toezegging. Als ik weer eens een blijkje van Zijn gunst mocht hebben, dan werd de zonde weer zonde en kwam ik weer plat op de grond te liggen. Als ik weer een blijkje van Zijn goedkeuring mocht hebben, en van die uitlatingen door Hem door het Woord, och, dan stond ik daar te schreeuwen: O God, onbekeerd, onbekeerd, onverzoend. Maar als ze er op sloegen, dan werd mijn hart als eelt. Weet u, wat de Dordtse Leerregels zeggen: *Dat u alleen bekeerd wordt door het Evangelie.* En weet u, wat er staat van de Heilige Geest? Dat Die de liefde uitstort in het hart. En als dat gebeurt, dan ben ik het niet meer waardig.

Nee mens, dan schreeuw ik om verzoening, want dan reis ik naar de hel. De genadige toezeggingen, de blijken van Zijn gunst in de prediking des Evangeliums hebben me altijd het diepst vernederd, het meest mijn zonden doen kennen, en ook wel eens weer een vernieuwing doen geven van die rechte keuze, om tegen de zonde te strijden en ze te haten, en de Heere te zoeken, en vrede te hebben in Hem.

Dan zegt ze: *Hoe kan het, dat u naar zo één omziet?* Dat kan ze niet op. Toen viel ze op haar aangezicht en boog zich ter aarde en Hij kreeg de eer. Ze zat in het stof en haar ziel ging naar Hem uit en ze zegt: *Waarom Heere, wat is er nu voor rede, dat U dat gedaan heeft? Waarom heb ik genade gevonden in Uw ogen, dat U me kent, daar ik toch een vreemdeling ben. Dat U voor mij zorgt, en dat U mij onder Uw hoede neemt, daar ik*

toch geen rechten heb? Ik ben een vreemdeling voor God en mijn hart. Er is toch geen rede, Heere? Weet u, wat Hij zou zeggen? Om Mij alleen, om genade alleen, en om het eeuwig welbehagen.

Geliefden, dat mens krijgt het niet uitgewonderd, en weet u wat ze hier nu wordt? Een vreemdeling bij God, en dan gaat ze zakken in het stof. Dan gaat ze Hem zoeken. Kijk, dat is al een beginseltje van de hemel, zou ik zeggen, wanneer we onszelf moeten veroordelen en God begeren te zoeken, en het uit gaan roepen: Waarom heb ik genade gevonden in Uw ogen?

En dan zegt Boaz twee dingen.

In de eerste plaats, omdat Mijn Vader u getrokken heeft met koorden van goedertierenheid. Daarom heb Ik ook u gezocht, want u bent van Mijn Vader gegeven. In de tweede plaats, zegt hij, omdat er vruchten in uw leven waren te vinden, want u heeft aan Naomi welgedaan. U heeft niet alleen God liefgehad, maar u heeft ook het volk liefgehad, en dat is de vrucht van uw leven. Ik heb gehoord, wat Mijn Vader u gedaan heeft. Gij lieden gelooft in God, geloof ook in Mij. Ik ben er Ruth, voor u, van Mijn Vader geschonken en van Mijn Vader gezonden, opdat Ik u eens aan het einde van de oogst zou huwen, opdat u alles in Mij zoudt hebben voor tijd en eeuwigheid.

Uw loon, zegt Hij, zij volkomen, dat is volmaakt, van de Heere, de God Israëls. Eens zult u volmaakt zijn, Ruth, op de dag dat Ik u huwen zal. Dan zult u eeuwig bij Mij zijn en gij zult, o Ruth, volmaakt zijn. Waarom Heere? Wat heeft u bewogen, Heere? Daar heeft u de eeuwigheid voor nodig, om dat uit te wonderen, volk. Wat heeft U bewogen, dat U naar zo'n Moabiet, als ik ben, hebt omgezien, die nooit naar U gezocht heeft en niet naar U omgezien heeft en U niet kende, U heeft mij gekend.

Geliefden, een enkel woord. We zien hier zo duidelijk, dat degenen die niet naar Hem zochten, Hem vinden. Voeg u bij deze wagen. We zien hier, dat Ruth niet wijs was, maar dwaas, en ze is als een blinde geleid. Ruth kende, noch zocht haar eigenbelang, maar God zocht Zijn belang in Ruth, opdat Hij haar straks een volkomen loon zou geven, tot eer van Zijn Vader. Er kunnen er hier bij zijn, die niet vreemd zijn aan die trekkende liefde, maar vanavond moeten zeggen: Ik ken Christus niet.

Geliefden, Hij is verborgen; Hij is de meest verborgen Persoon van de Goddelijke Drievuldigheid. Het eerste waar Hij Zich door openbaart aan u, is door de prediking van het Woord, om Zijn stem te horen. De Heere Jezus zegt: Gij zijt rein om het Woord, dat Ik tot u gesproken heb. Waarom? Opdat Hij in Zijn profetische bediening plaats zou maken voor Zijn priesterlijke en koninklijke bediening.

Er is een volk op aarde, dat moet zeggen: Ik ben een vreemde. Zij zeggen: Waarom spreekt U tot mij? Wat heeft U bewogen Zich over mij te ontfermen. Maar er is toch een volk op aarde, dat Zijn stem kent, en dat uit gaat, dat Zijn kloppen kent, en dat Zijn trekkingen kent. Dat Zijn gunstbewijzen kent en die Persoon nog niet kent. Die niet kunnen zeggen: Hij is van mij. Maar die wel mogen zeggen: Ik zoek de toevlucht onder de schaduw Zijner vleugelen, gelijk de discipelen deden, die zeiden: *Waar moeten we anders heen gaan, Gij hebt de woorden van het eeuwige Leven*. Als ze Zijn stem horen op Zijn akker, zal Hij tot hen komen en hen straks huwen, en hen eigenen, opdat ze eeuwig bij de Heere zouden zijn.

Zielen, kent u de stem van de Heere Jezus al? Hebt u die liefdesuitlatingen geproefd? Hebt u Zijn zorg ondervonden? Hebt u wel eens gedronken van die Levensfontein, waar u drinkende dorst kreeg, meer dorst naar Hem en naar Zijn gemeenschap? Zie, Hij zoekt u en Hij vindt u op de akker van Boaz. Een verachte akker in de wereld en onder de akkers van deze tijd, maar nochtans Zijn akker, waar Hij komt om Zijn Kerk te vinden, Amen.

Slotzang: Psalm 37:9

*"Gods macht verbreekt den arm der goddelozen,
Terwijl Zijn hand rechtvaardigen geleidt.
Al treden z' op geen weg, bezaaid met rozen,
Zij wachten 't heil, door God hun toegezeid.
Hij kent hun tijd; zij zien, in spijt der bozen,
Hun erfenis bewaard in eeuwigheid."*

4. RUTH OP DE AKKER VAN BOAZ II

En Boas antwoordde en zeide tot haar: het is mij wel aangezegd alles wat gij bij uw schoonmoeder gedaan hebt, na de dood uws mans. Gij hebt uw vader en uw moeder en het land uwer geboorte verlaten en zij heen gegaan tot een volk dat ze van tevoren niet kende. De Heere vergelden u uw daad en uw loon zij volkomen van den Heere, de God Israëls onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen. Ruth 2: 11 en 12.

Als het nu etenstijd was, zeide Boas tot haar: kom hierbij en eet van het brood en doopt uw bete in azijn. Toen zette hij zich neder aan de zijde van de maaiers. En hij landde haar geroost koren. En zij at en werd verzadigd en hield over. Ruth 2 het 14^e vers.

Psalm 147:6

Schriftlezing: Ruth 2:11-23

Psalm 42:1,4,5

Psalm 84:6

Psalm 103;2

Geliefden, wij begeren dit avonduur *de arbeid op het veld van de akker van Boaz* voort te zetten. Maar voordat we dat willen doen, zingen we eerst nog met elkaar Psalm 42:1,4,5.

*"Hijgend hert, der jacht ontkomen,
Schreeuwt niet sterker naar 't genot,
Van de frisse waterstromen,
Dan mijn ziel verlangt naar God.
Ja, mijn ziel dorst naar den HEER;
God des levens, ach, wanneer,
Zal ik naad'ren voor Uw ogen,
In Uw huis Uw Naam verhogen?"*

*"k Denk aan U, o God, in 't klagen,
Uit de landstreek der Jordaan;
Van mijn leed doe 'k Hermon wagen;
'k Roep van 't klein gebergt' U aan.
'k Zucht daar kolk en afgrond loeit,
Daar 't gedruis der waat'ren groeit,
Daar Uw golven, daar Uw baren
Mijn benauwde ziel vervaren."*

*"Maar de HEER zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven,
En dat melden in mijn lied;
'k Zal Zijn lof zelfs in de nacht
Zingen, daar ik Hem verwacht;
En mijn hart, wat mij moog' treffen,
Tot den God mijns levens heffen."*

Geliefden,

Wij mochten de vorige keer met elkaar overdenken, hoe er een Moabitische op de akker van Boaz genadige toezeggingen van het Wezen ontving door de mond van Boaz, hetwelk immers beduidt: In wie sterkte is. Waar we zagen, dat Boaz een type en beeld van Christus is, Die door Woord en Geest Zijn Kerk vergadert en de genade uitwerkt in de zielen van de uitverkorenen. We hebben gezien, hoe Ruth onder die Evangelische klanken, toen ze indaalden in haar ziel, niet verhoogd maar vernederd werd. Ik geloof geliefde vrienden, dat de ziel van de Kerk het meest vernederd wordt onder de bliken van gunst en liefde. De wet kan ons buigen, maar het Evangelie breekt. Rechte vernedering voor God de Heere geschiedt altijd door de bediening van het Evangelie in de zielen der uitverkorenen. Die komen met de weldaden en de bewezen liefde aan een onwaardig mens, in het stof terecht voor God de Heere.

Want we lezen immers van haar: *Toen viel ze op haar aangezicht en boog zich ter aarde* en ze zei: Waarom? Ik kan het niet verstaan; dat is mij te groot; het wonder is mij te groot, dat U op een Moabitische, een onwaardige, die in wezen niet kan bestaan Heere, komt neder te zien. Waarom, zegt u, wat heeft U bewogen om op zo één neer te zien?

En dan gaat Boaz verder, want hij zegt in dit gedeelte: *En Boaz antwoordde en zeide tot haar: Het is mij wel aangezegd, alles wat gij uw schoonmoeder gedaan hebt na de dood van uw man, en hebt uw moeder en het land van uw geboorte verlaten en zijt heengegaan tot een volk, dat gij van te voren niet kende.*

We hebben gezegd: Boaz gaat de vruchten aanwijzen van de genade, en de genade die God haar verleende, maar hij wijst ook verder. Hij zegt: De Heere vergelde uw daad en uw loon zij volkomen van de Heere. Dat wil zeggen: Volmaakt zij uw loon. De catechismus zegt het zuiver: De Kerk wordt niet beloond naar de werken, maar naar de genade. Is er dan beloning? Ja gelief-

-59-

den, maar die beloning geschiedt niet naar genade en niet naar de werken. Komt in gij gezegende Mijns Vaders, want gij hebt Mij bezocht, als Ik in de gevangenis was. Dat was een genade-werk, bezocht in de gevangenis, en het wordt geloond met eeuwige genade, met een volkomen deel. Niet een efa en niet zes maten gerst, maar zeven, in wie de volkomenheid Gods is. Dus wat doet Boaz eigenlijk? Hij zegt niet: Dat eerste is niets, maar hij zegt hier eigenlijk: De pijn ligt verder. Uw loon zij volkomen, volmaakt voor God en van God. Gemeente, ik was gisteren aan een sterfbed, nadat we ergens preekten in het land, van een zeventig-jarige vrouw. Ze zei: Uit mij geen vrucht in der eeuwigheid. Maar de Heere heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg. Christus alleen, en ik niets; geen bekering en geen goed woord meer van mij. Je hoeft niets op de kaart te zetten, mijn kind, maar als je er wat op zet, dan moet je er opzetten Efeze 2: Maar uit genade zijt gij zalig geworden en dat niet uit u, het is Gods gave. En weet u, wat ze deed, terwijl de dokter zei, dat het wellicht enige dagen zou kunnen duren? Ze lag niet anders, als met heimwee God groot te maken, en ze was verlangend om ontbonden te zijn en met Christus te zijn. Om dan een volkomen genade in heerlijkheid deelachtig te zijn. Een volkomen loon, dat houdt dan ook in, geliefde vrienden en gemeente, dat er van ons niets bij hoeft.

Ik las deze dagen een schoon werk van Esweyler: Zielseenzame meditatiën. Dat is één van de boekjes, die ik de laatste tijd met de meest bijzondere stichting heb gelezen, omdat deze eenvoudige, heldere ziel Gods, het rechte onderscheid weet tussen wet en Evangelie. Het is enkel genade. En dan zegt hij: Wat moet ik doen? Gij hoeft niets te

doen, zegt hij, maar hoe zal ik die weldaden deelachtig zijn? En dan tekent Esweyler in die eerste hoofdstukjes: Gedraagt u als ellendige en weent en wacht,

-60-

opdat God het u geve. Amen, zei mijn ziel. Niets doen, enkel genade, een volkomen loon. Straks niet meer werken Ruth, maar een werkende Boaz, die het werk alleen doet. Hij zal niet rusten, zegt Naomi straks, totdat hij het ganse werk volkomen voleindigd zal hebben. Dat is nu leven door het geloof, tegen alle werken der wet, opdat u vrede zou hebben voor uw ziel. Hij wijst verder, want hij zegt: Van de Heere, van de Vader. Wij krijgen geen genade van Christus, wel in Christus, maar van de Vader. Vrede met God, volkomen, door onze Heere Jezus Christus. En ik denk, dat dat altijd het werk is van God de Heere, want de Vader rustte niet, dan in de volbrachte arbeid van Christus. Toen scheurde het voorhangsel. En de Kerk kan niet rusten, dan in de volbrachte arbeid van Christus, in Wie toch al het welbehagen des Vaders is; hoort Hem.

En dan zegt hij verder: Want de Heere, de God Israëls, onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen. Hier ligt een tweede ding in. Gods ware Kerk worstelt altijd met verzekering des heils. Ik kan het ook eenvoudiger zeggen: Zij worstelt altijd met of het waar is, of niet. Het ware zaligmakende geloof kent een uitgaande daad en een terugkerende daad. Een ieder die de Heere vreest en geoefend is in de genade, weet het, dat in de tijd, dat de Heere de eerste liefdesweldaden verrichtte, er een uitgang was naar God, Die u niet kende, en naar Christus, Wiens Naam u gehoord heeft.

Een uitgang, zoals de bruid in het Hooglied, uitgaande op de straten der wegen. Zeg me toch waar mijn Liefste is. U zou daarvan kunnen zeggen: Dat is de Kerk in de bekommering. Wat is bekommering? Bekommert over uw zonden en Godsgemis, en buiten die vrede te zijn. Zij kennen als het ware die uitgaande daad des geloofs, die toevlucht neemt en op God hoopt. In de eerste plaats moeten we zeggen, dat deze zielen het oordeel in hun zielen gevoelen, want

-61-

Ruth was de Moabitische. Ze stond buiten dat heil. Ze was zelfs een vrouw uit een geslacht, dat van God verworpen was tot in het tiende geslacht, Deuteronomium 23. Dus deze vrouw kon vanuit haar eigen bestaan niet op genade rekenen, of op enig deel, dat uit God zou zijn. En toch nam ze de toevlucht; ik zal op U hopen, al zou U mij doden. Waar moet ik anders heen, Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. Ze nam de toevlucht, net zoals Esther, ik zal tot de koning gaan.

Dan moeten we er bij leren, dat dat is onder de schaduw der vleugelen. Dit ziet op de hen, die hare kiekens verzamelt in tijden van gevaar. De Heere Jezus zegt: Hoe menigmaal heb Ik u willen vergaderen, opdat u toevlucht zou nemen onder Mijn vleugelen, o Jeruzalem, als een hen hare kiekens. En waarom doet die hen dat? Er is gevaar; er is gevaar van het oordeel. En wat doet nu die hen? Die gaat tussen het gevaar, tussen de dood en Zijn Kerk staan. Een hen en een kip willen liever zelf geslagen worden, dan haar kleinen.

Het is het beeld van Christus, Die tussen een toornend Vader en Zijn Kerk instaat. Hoe menigmaal heb Ik u willen vergaderen. Kom Ik om, dan kom Ik om, maar Ik zal tot de Koning gaan. Wat doet die kip? Een eenvoudig beeld. We hebben bijna geen boerderij met loslopende kippen meer, maar als er nu gevaar komt op die boerderij, dan gaat die kip kakelen. Dan gaat Hij roepen: Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt. Vermoeid van uw zonden en beladen met schuld. Wendt u tot Mij, die een Moabitische zijt, en die niet kunt bestaan voor God. Ach, zegt er iemand, ik kan geen stap lopen. Geliefde vrienden, als u dorst heeft en u heeft drie dagen niet gedronken, dan houd ik u niet van het water af. Als uw ziel dorst naar God, dan roept Hij hedenavond: Wendt u

tot Mij, en die dorst heeft, kome en drinke. Zit hier een ziel, die zegt: Ik kan niet gaan? Vraagt dan: Heere, trek mij, zo zal ik U nalopen en bekeer

-62-

mij. Draag mij toch, Heere, want ik dorst naar U en ik kan tot ü niet naken, opdat ik onder de vleugelen van Uwe gerechtigheid schuile voor tijd en eeuwigheid. Wilt gij lieden ook niet weggaan? Heere, waar zullen wij heengaan, Gij hebt de woorden des eeuwigen Levens. Misschien wel eens voorgenomen, om nooit meer naar de kerk te gaan; het kon niet meer. Maar vanavond zit u hier weer, want waar moet u anders heen. Buiten Christus niet te kunnen leven en buiten een verzoend God niet te kunnen sterven. Waar moet u heen? Uw loon zij straks volkomen van de Heere, de God Israëls, onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen. Als u deze zielen zou vragen: Is er een begeerte om God te kennen? Dan zouden ze zeggen: Mijn ziel dorst naar God, maar ik weet niet, of God mij kent. Voelt u het? In dat geloven is een uitgaande daad en een wederkerende daad. Daarom leest u in de Heilige Schrift zo menigmaal niet alleen, dat ze spreken over het geloven, maar ook over het weten. Nu weet ik, in Wie ik geloofd heb.

U kunt dat vinden in de werken van Carolus Tuinman. In de Catechismus, zondag 7 zet hij bijzonder uit één op grond van de Heilige Schrift, dat de bekommerde Kerk in de toevluchtnemende daad en haar oefeningen, nooit met bevestiging kan spreken. Hij zet ook uit één, dat God in de oefeningen dat geloof gaat bevestigen, en het in de beproevingen komt te louteren en vast te maken en onder het recht komt verder te leiden, opdat ze niet alleen zouden weten, tot Wie ze de toevlucht nemen. Maar ook dat ze zouden weten: Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; Ik ben het, die u Mijn broeder noemt. Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.

Dan kom ik daar nog één ding van te getuigen. Ik geloof zelfs, dat de bevestigde Kerk in haar oefeningen altijd de toevlucht leert nemen tot de Hope, Die vast is. Het geloof is nooit zonder toevluchtneming. Dat is altijd weer een kom ik. om, dan kom ik om. Dat is altijd weer een sterven aan het ik, opdat u leeft uit een Ander. Dat geloven is niet een zaak van het verstand en van het weten, maar van de oefeningen van de ziel, om altijd weer uitgedreven te worden uit het eigen ik en uit de eigen wettische gerechtigheid en uit eigen kracht. Niet meer ik, maar Christus, altijd weer.

Dat is een uitgaan, gelijk we lezen in de Hebreënbrief, tot Hem buiten de legerplaats. Dat is buiten alle krachten en wetswerken, opdat we Zijn smaadheid zouden dragen en in Zijn smaadheid vrede vinden met God in Christus. Onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen. U weet nog, wat Ruth zei toen ze uit Moab terugkeerde. Ze zei: *Waar u vernachten zal, zal ik vernachten en waar gij zult sterven, zal ik sterven.* Al is het dan sterven onder Zijn vleugelen, dan zal ik sterven, maar dat volk is mijn volk en die God mijn God. Geliefden, als Boaz haar onderwijs heeft gegeven aangaande de dingen, die waren en de dingen, die zijn zullen en het werk der genade dat God zal verheerlijken, dan antwoordt zij en zegt: Laat mij genade vinden in uw ogen. Haar wordt genade verkondigd, opdat ze genade zou vinden.

Er kwam gisteren iemand bij me, die zei: Hoe is het nu, beleef je het nu eerst, voordat het Woord het verklaart, of verklaart het Woord het, en dan beleef je het?

Ik zeg: Gods Woord zegt, dat het Woord zowel de norm als de bron is van het zaligmakend geloof. Het is de fontein van alle leven, als God door de Heilige Geest dat leven in uwe zielen legt.

En gemeente, het is heel opmerkelijk, dat ze zegt: Laat me nu die gunst vinden in uw ogen mijn heer, terwijl gij mij getroost hebt in mijn zielsverdriet, en naar het hart van uw dienst- maagd gesproken hebt, hoewel ik niet ben als één uwer dienstmaagden.

U ziet weer, dat de toegezegde genade haar vernederd voor God, en haar de rechte plaats doet innemen. Weet u wat genade maakt? Die maakt eerlijke en oprechte mensen.

Als genade in uw ziel verklaard wordt en onder de toespreking in uw ziel gelegd wordt, dan behoeft u geen bekeerd mens te zijn, maar dan mag u een Moabiet wezen. Ik zal u eens wat vertellen, dan wilt u niet méér wezen, dan een Moabiet, want ik ben nog minder als die dienstmaagden. Dat is genade; dan hoeft u het niet meer zo goed te doen, en dan hoeft u niet meer zo heilig te wezen, want we hebben een gerechtigheid, die geschonken is en een heiligheid, die in Christus is. Dan mag u wezen die u bent. Dan krijgt u blanke vruchten, en dat is tarwe. Wat zijn blanke vruchten? Dat zijn vruchten van oprechtheid. En weet u wat dan oprechtheid is? Ik vind een wet in mij, die strijdt tegen de wet mijns gemoeds en mij gevangen neemt onder de wet der zonde. Ik ben een Moabiet. Dan wordt na ontvangen genade alle lusten der zonden menigmaal in uw hart opgewekt en verklaard. Ik zou zeggen: Na ontvangen genade leert u Adam pas kennen. Waarom? Opdat u gedood zou worden aan die zonde en aan de wet, om te leven naar het Evangelie en Christus Jezus.

Dan zei het volk vroeger: Gelovig gebruik maken van Hem. Dan moet de wet scherp gepredikt worden, *om nooit terug te keren tot wettische dienstbaarheid*. Dan mag u zijn, die u bent, een vervloekte en verdoemde zondaar, en nochtans een rechtvaardige in Christus Jezus. Van mij geen goed woord, alle roem is uitgesloten. Maar weet u, wat wij nu willen worden met genade? Een heilige en Christus de eer roven. Waar wilt u op steunen? Op een volkomen loon, ja, dat alleen. Daarin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt. Wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht.

Gemeente, waarom is er weinig doorbrekend werk? Omdat de wet weinig afsnijdt. We zijn allemaal vrome, bekeerde en heilige mensen; geen gewone mensen. Ik ben maar een jonge predikant, maar ik heb volk van God meegemaakt, en dan voelde ik goed, wat waar was of niet waar was. Want weet u, wat nu waar is? Die worden gewoon; als God er niet is, dan zijn ze gewoon. Dan hoeven ze hun stand niet op te houden. Het is een wonder dat ze niet doorbreken, dat is wat anders en daar mag u om vragen. Dewijl ik de minste ben, zegt ze.

Ik ben niet eens gelijk één uwer dienstmaagden, en toch ontvang ik die gunst en die genade, die bij God is. Ze wordt klein met de genade, gemeente, opdat God groot worde. Die worden niets met de genade. Dan heb ik ze toch meegemaakt, die tot mij zeiden: *Als ik er straks niet meer ben in Ouddorp, dan zal het wel beter gaan*; dat is nu genade.¹

Want ik ben niet als één uwer dienstmaagden. Ik ben de minste, niet waardig een apostel genaamd te worden. Maar de genade Gods die met mij is, heeft overvloediger gearbeid, dan zij allen. Ik geloof geliefden, dat rechte genade de diepste vernederingen kent, en het meeste verfoeien in stof en as. Waar we de meeste gemeenschap hebben door genade met en uit God, zal het de ziel het meeste vernederen; hoewel ik niet ben, gelijk één uwer dienstmaagden.

En dan wordt het etenstijd. Dan gaat Boaz ook Ruth roepen, hoewel ze niet is als één van de dienstmaagden. En hij zegt: Komt hier bij en eet van het brood en doop uw bete in de azijn. Ruth is niet toegelopen, maar Ruth is genodigd. Er zijn wel eens mensen, die vragen: Predikant, wanneer mag ik nu aan het Avondmaal? Ik zeg: Als u genodigd wordt, niet door een mens, maar door God, door Christus. En hij kende Ruth. Hoe bedoelt u dat? Wanneer hebben de discipelen de eerste Avondmaaltijd gehouden? Daar wordt veel over gestreden; toen ze Christus kenden in de kracht van Zijn opstanding? Nee, toen die liefdegeur elk tot liefde deed nopen.

Ik weet nog van een oud kind van God, die in ruimte gestorven is. Zij werd op jeugdige leeftijd genodigd aan de dis des Verbond en de Heere riep haar krachtig, en gaf zelfs tekenen, dat Hij grotelijks begeerde deze maaltijd met haar te houden. Maar ze is door

---

¹ Wed. Jaantje Tanis

allerlei veranderingen niet aangegaan en ze heeft de roepstem veracht. Later zei dit kind van God, dat ze na die tijd veertien jaar in het duister verkeerd had en dat God haar die weg tot schuld gemaakt had. Wanneer hebben de discipelen de eerste avondmaalsgang gemaakt? Toen Christus het begeerde; toen de liefde uit Hem kwam. En dan zijn er nog mensen, die zeggen: Ze hebben toen geen echt Avondmaal gevierd. Geliefden, wat dwaalt u, want als u het Avondmaalsformulier leest, dan staat er: In de nacht in welke Hij verraden werd, het brood nam en gedankt hebbende, brak Hij het en Hij deelde het en Hij zei: Neemt, eet, dit is Mijn Lichaam. Weet u, wat ik er nu in zie? Dat Hij met het sacrament van Zijn gemeenschap, de gemeenschap voorkomt, en met Zijn liefde eerder is, dan met het geloof.

Gemeente, ik wil er enkele kanttekeningen bij maken.

Ik geloof wel, als u in die weg in uw jonge leven misschien, of toen God u verteerde door de liefde, en de goedertierenheden u trokken, Zijn dood verkondigd heeft, dat dat niet altijd kan. Ik geloof ook, dat er dan een tijd zal komen, dat u niet meer zult aan kunnen, totdat u Christus kent. Maar ik heb nog nooit van Gods volk gehoord en ik kan het op grond van de Heilige Schrift niet afkeuren, dat er sommigen zijn, die in een toevluchtnemende gang gevluht zijn onder de schaduw van Zijn vleugelen, om te genieten van Zijn eeuwige liefde. Ik heb grotelijks begeerd deze maaltijd met u te houden. Ja maar predikant, in het Avondmaals-formulier staat, dat ik geloven moet de gewisse beloften Gods. Dat is de maat, dat is het welwezen des geloofs.

In de Schotse Kerk wordt in de Avondmaalstijden een week voorbereiding gehouden. Dan nemen de mensen vakantie. Dan krijgen ze die vrije tijd, die ze niet werken, om samen naar de kerk te gaan, zeven dagen lang; soms wat minder. En dan is de eerste preek van de voorbereidingstijd: *Wie in Christus Jezus is, die is een nieuw schepsel; al het oude is voorbij gegaan.* Afsnijdend, opdat alleen Christus en in Christus de gemeenschap met de Heere gekend zou worden. Maar de avond voor het Avondmaal is de tendens in de preek: *Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen,* om het minste wat God gewerkt heeft aan te moedigen, en om het zwakste dat in het midden is te leiden, opdat Christus met de zulken gemeenschap zou hebben aan de tafel.

Want geliefden, het gaat in het Avondmaal niet om de Kerk alleen, maar het gaat om God in Christus, opdat we Zijn dood zouden gedenken. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Zeg prediker, ik wilde, dat u het liever maar wat scherper stelde. Er is maar één ding waar, en dat is het getuigenis des Heeren.

Waarom vindt u het niet scherp genoeg? Omdat het u dan bang wordt, als het straks Avondmaal is? Blijft u maar thuis als de lok- en roepstem gaat klinken? Vlucht u? Ik spreek hier niet over natuurlijke overtuigingen. Maar ik spreek hier over uitgestorte liefde in een vernederde gestalte en een begeren om Hem te kennen, Wiens Naam heerlijk is. Opdat u in die weg zou bekennen de uitnemende liefde, die er in Hem is, voor een onwaardige, verloren zondaar of zondares.

Geliefden, laten we zingen Psalm 84:6.

*"Want God, de HEER, zo goed, zo mild,
Is 't allen tijd' een zon en schild;
Hij zal genaad' en ere geven;
Hij zal hun 't goede niet in nood
Onthouden, zelfs niet in de dood,
Die in oprechtheid voor Hem leven.
Welzalig, HEER, die op U bouwt,
En zich geheel aan U vertrouwt."*

Gemeente, we zien in deze gemeenschapsoefening, want de maaltijd is de gemeenschapsoefening, dat het uitgaat van Boaz, want hij zegt: Kom hier bij. Dat is niet een algemene nodiging, maar een particuliere nodiging. Gij Ruth, kom hier bij. Dat is bijzonder, persoonlijk.

U kent die geschiedenis en ze komt me voor, van Muckelgate uit de Schotse Hooglanden. Een vrouw, die zich blind geweest heeft over al de zonden waar ze in geleefd heeft, en altijd de achterste plaats in nam. Op die zondag dat die Schotse leraar het Avondmaal bediende en de laatste tafel afsloot en het kleed weer over de bekers en het brood legde, begon een vrouw achter in de kerk hard te wenen: *O God, o God*. Dat was Muckelgate. Deze leraar bediend door de Heilige Geest, nam het kleed van de tafel af, bereidde de beker en maakte de schaal gereed, en liep dwars door de kerk naar de achterste bank, naar deze blinde ziel. En hij zeide: Muckelgate, geef mij de hand en kom tot het heiligdom. En geliefden, daar heeft die leraar met die ene vrouw gemeenschap ondervonden met God in Christus, en van die tafel, - staat er, - dat er meer zegen uitging, dan van de tafel daarvoor, omdat een Moabitische at en gemeenschap had in en door Boaz, hetwelk een type en beeld is van Christus. Kom hierbij.

Als u begeert op grond van Brakel of Petrus Immens, dan is het mis, want dan gaan ze allemaal boekjes lezen, of ze ook een penning hebben. *Kom hierbij*; het was de begeerte van Boaz. Dan moet u eens luisteren, als Hij u nodigt, dan geeft Hij u genade om te naderen. Ik geloof zelfs, dat als de nodiging zo sterk is, al zouden er duizend zijn, die u veroordelen, en als de liefde gaat trekken, dan kunt u niet blijven zitten. Want dan zegt Hij: Kom. Al zou u vleugelen nemen van een arend, u zou de kracht vernieuwen.

Kom hierbij. Hij nodigt, en wat nodigt Hij? Hij nodigt om te eten, en dat is de innigste gemeenschap. Dan worden twee één. Eten, dat is tot u nemen door het geloof, het verbroken Lichaam, en het vergoten Bloed. Het is proeven dat God goed is. Het is de vrede en de eeuwige liefde smaken, die in Christus bij God is. Eten van het brood en doop uw bete in de azijn.

Er zijn er hier, die tegen mij zeggen: U vergeestelijkt het.

Geliefde vrienden, de oude Joodse leraars, de Joodse exegeten, schrijven van deze bete, die gedoopt wordt in de azijn, dat dat delen is in het lijden en de smaadheid van Christus. Dat zeggen de Hervormers niet, maar dat zeggen de oude Joodse exegeten. Zij verklaren deze tafel van Ruth, als deel te hebben aan het lijden van Christus. *Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.*

Wij doen hier niet aan inlegkunde. Ze zien heel dat beeld van Ruth allegorisch, namelijk op de inenting van Christus en de gemeenschapsoefening. Dat ze daar tegenwoordig nu niks meer van willen weten, en dat zogenaamd vergeestelijking vinden, dan kennen die mensen niet eens de 'oude patris' van de eerste christelijke kerk. De Joden in heel vroeger tijden, vlak na de geboorte van Christus, zeiden tegen die oude patris soms, dat ze de Schriftuur vergeestelijkten. Dat is dezelfde klacht.

De Joden deden dat ook al honderd jaar voor de geboorte van Christus, want ze spraken hier over het lijden en sterven van de Messias, waar Ruth deel aan kreeg, omdat Hij het begeerde, maar niet omdat zij het begeerde.

Gemeente, Christus is eerst, en dan de Kerk; onthoudt dat nu eens. Hij gaat vóór in het begeren van gemeenschap. Elke gemeenschapsoefening gaat uit van Christus; Ik heb grotelijks begeerd, doe dat tot Mijn gedachtenis. Opdat u zou delen in Zijn smaadheid en lijden.

In de eerste plaats als vrucht van Zijn kruisverdienste verzoend worden, en in de tweede plaats om in die gemeenschap Zijn voetstappen te drukken in smaadheid, hoon en spot. Gemeenschap met de vernederingen en het lijden van Christus. Kom en eet, anders zou de reis te ver zijn, en Elia heeft gegeten, en zonder verder eten heeft hij veertig dagen en veertig nachten verder gereisd, vanuit dat geestelijke voedsel, omdat God weet wat u

nodig heeft. Hij is Middelaar en Borg; Hij nodigt en Hij leidt en Hij trekt. En ze at en werd verzadigd. Wie waarlijk eet als een Moabiet van dat gebroken brood en die vergoten wijn, die wordt verzadigd. Er staat eigenlijk letterlijk: Die wordt vol; vol van God, vol van liefde en vol van vrede. Als God u vol maakt, dan wordt u overvol. Als u echt vol wordt, dan gaat uw mond overvloeien van Zijn eer, gelijk een bron zich uitstort op de velden. Als God u vol maakt, dan krijgt u genade overvloeiende voor de grootste der zondaren. Dan is er een dag in uw leven geweest, dat de wereld te klein werd, en dat uw hart zou springen van liefde en de vrede tastbaar werd om u heen.

En ze hield over. Weet u, wat u dan overhoudt? Alles, dan komt u niets te kort, want dan zegt Jakob: Ik heb alles. Dan zal u alles overhouden, al zou u in de natuur alles te kort komen. Want Gij hebt mij meer vreugde in mijn hart gegeven, dan ten tijde dat hun koren en hun most overvloedig ware. Dan houdt u over, gemeente, en dan gaat u pas uitdelen; die gaan zingen: Komt hoort toe, wat God mij deed ondervinden, wat Hij gedaan heeft aan mijn geest. Dan gaat u zingen: De wereld hoor en volg mijn zangen, met amen, amen na.

Dan is Ruth zo leeg geweest, zo zwart, zo verlaten, maar als ze aan tafel komt van Boaz, in wie kracht is, dan vloeit ze over. Misschien vloeit u wel eens door van de liefde, maar dat is niet zo erg; dat komt wel weer op zijn plek. Mag ik u nu eens vragen: Zijn er nu nog, die daar kennis aan hebben, zonder dat ze met bewustheid kunnen zeggen Christus te kennen? Misschien dat u Hem wel kent in Zijn Namen, en in het Evangelie iets van Zijn heerlijkheid aan uw ziel ontsloten is, en ook wel eens in die vereniging geweest zijt, maar als u van de tafel afkomt, dan gaat u weer aan het werk. En dan gaan ze nog harder werken, als voor de tijd, omdat het leven levendig geweest is, maar het loon is nog niet volkomen. Ze zijn nog niet getrouwd. Ze hebben Zijn liefde gesmaakt, en is toegerijpt door Zijn eeuwige zondaarsmin, en in Zijn gemeenschap gedeeld en de liefde geproefd, en wat gaan ze nu doen? Ze gaan nog harder werken, want ze zijn niet aan de wet gestorven. Laat ik het nu eens zeggen: Als het in uw ziel nu weer eens waar wordt, en de liefde in de beoefening komt, weet u wat u dan krijgt? Dan krijgt u weer meer oefeningen; dan gaat u weer meer schreeuwen naar God; dan wordt u weer meer vernederd. Dan gaat u werken op de akker van Boaz, en weet u wat dan blijkt? Dat God uw arbeid nog gaat zegenen ook, want Boaz zegt: Laat een beetje extra vallen.

Dan wordt ze wel eens heilig brutaal, dat ze tussen de garven gaat oprapen. Dan zegt hij: Laat maar vallen; val haar niet lastig hoor. Ze zal op Mijn tijd wel sterven.

Er zijn een hoop mensen, die beginnen direct alles maar dood te slaan. Moet u niet doen, mens. Hebt u het dan zelf anders geleerd? Als die mensen nu weer eens een lust krijgen om die keuze weer eens uit te mogen leven en een heilige strijd tegen de zonde te hebben, en weer eens die bukkende genade in de beoefening te hebben, dan moet u niet direct zeggen: Dat is Christus niet. U mag het wel eens zeggen, maar ze zijn zo blind in die wegen. Dan zeggen ze: Ik heb toch die liefde gesmaakt, en ik weet het onderscheid niet. Dan zal Hij Zelf hun Leidsman wezen, leren hoe ze wandelen moeten, 't goed dat nimmermeer vergaat, zullen ze ongestoord verwerven. Want weet u, Ruth kan wel ver komen met haar arbeid, zes maten gerst, maar de zevende kan ze niet krijgen, want het is alles onvolkomen, en met zonden bevekt. Dat moet u nog leren. Kijk, en dan wordt ze wel eens brutaal, want als ze tussen de garven, dus veel te dicht bij de maaiers, ging zoeken, dan was dat in het Jodendom diefstal.

Toen zei Boaz: Denk erom, als ze teveel gaat nemen, *val haar niet lastig hoor*. Er is een volk op aarde, dat de liefde heeft gesmaakt, en dat: een Moabiet, zwart en vuil is bij inleving, en dat zoekt die gunst die in Christus is te smaken, maar ze verstaan het niet. Dan zeiden ze vroeger: Het meubelement staat nog een beetje door elkaar, maar God zet het op Zijn tijd wel in orde. U moet ook van zulke zielen veel verdragen. Als Boaz het

hen niet kwalijk neemt, wat zullen wij dan? Ja maar, dat gaat mis. Dacht u, dat Boaz dat gezegd heeft? Hij zal Zelf hun Leidsman wezen, leren hoe zij wandelen moeten. Hij houdt haar wel in het oog, Hij zal haar wel leren en leiden.

Geliefden, dan kunt u hele verhalen ophangen, en zeggen: Dit moet u nog leren en dat moet u nog leren. Maar als het een echt kind van God is in die oefening, dan zegt ze: Man, wat u me nu allemaal vertelt, daar begrijp ik nu helemaal niets van hoor; dat versta ik allemaal niet. Ik begeer naar dat leven; dat zoekende en bukkende leven is mijn leven. Daar heb ik genoeg aan.

Moet u eens luisteren, in elke maat en in elke trap van de ontdekking en de werking des Geestes, moet u blijde zijn met de blijden, en wenen met de wenenden. En dan zal Hij zeggen: *Totdat uw loon volkomen is*. Daar komen ze wel achter, want die oogst houdt een keer op. Die tarwe, en die gersteoogst houden een keer op, en dan is er niets meer op die akker. Dan worden ze uitgedroogd, dan drogen de tranen op, en dan komt het heilig recht op zijn plek. Maar dat leren ze ook niet in één dag, en dan moet u ze niet lastig vallen. Val ze niet tegen, zegt hij. Laat die mensen nu eens genieten, want God maakt het aan het einde. Waarom heeft ze die zes maten gerst nog nodig? Om niet te sterven, maar straks te kunnen wachten.

U weet, dat Mac Cheyne een dagboek onderhield, en dat is uitgegeven. Maar waarom onderhield hij dat dagboek nu? Dat deed hij niet voor de mensen, die na hem kwamen, maar als Mac Cheyne in grote geestelijke dorheid verkeerde, dan pakte hij dat dagboek, en dan begon hij te lezen wat God 20 jaar geleden gedaan had, en hoe Hij tot hem gesproken had. En dat is ook wel eens zo met de genade. Als u nu straks in de dorheid komt, dat God gaat eisen om betaling, dan zou u omkomen, ware God niet bij u geweest. Maar weet u, wat Hij in die wegen wel eens doet? Dan geeft Hij soms terugleidende genade, anders zou u omkomen. Maar Hij is niet een land van uiterste duisternis, Hij onderhoudt Zijn Kerk; Hij breekt en Hij verhoogt.

Geliefde gemeente, er zijn een hoop stellingen-leraren, en het gevaar is, dat wij het zouden worden of zijn. God beware ons, we willen er niet boven komen. Dan zeggen ze: Het moet zus en het moet zo. Het gaat naar het leven; een kind is eerst een baby, en dan is het een peuter, en dan wordt het een puber, en dan wordt het pas een volwassen mens, een volle man in Christus. Dat is de arbeid des Geestes, maar nu moet u niet beginnen om baby's tot volle mannen in Christus te maken. Die moeten eerst gevoed worden, en gezoogd worden aan de borsten der vertroosting. Zo voedt God Zijn kinderen op. Hij zegt: Ik zal ze lokken en daarna voeren in de woestijn en daar zal Ik tot uw ziel spreken. En dan moet u rekenen, als de Heere in Zijn volheid in elke daad van het geestelijke overkomt, dan is vol, vol.

Als u dan tegen zulke zielen in de dadelijkheid zegt: U mist nog wat, dan zeggen zulke zielen: U weet er niets van, want ik heb alles. Daar komen ze later wel achter, als God hen verder leert, want dan droogt het uit. Er staat: Als U het land uitgedroogd, uitgeteerd, heeft, verrijkt ü het grotelijks met water, en de rivier Gods is overvloeiende. Er geschiedt altijd een armmakende daad na de heerlijke daad.

Ik was gisteravond bij een vrouw. Ze zegt: Op 26 jarige leeftijd heeft God mijn ziel gered; en weet u, wat het grootste wonder is? Dat God de genade onderhouden heeft, want ik heb het duizendwerf verzondigd, en Hij heeft mij nooit zuur aangezien, want Hij blijft Dezelfde. Ze zegt: Weet u, waar het in ligt, dominee? In dat grote Ik; *Ik zal zijn, Die Ik zijn zal. Ik de Heere worde niet veranderd, en daarom zijt gij, o kinderen Jakobs, niet verteerd.*

God zal ze Zelf bevestigen en schragen, en op Zijn rol waar Hij de volkeren schrijft.

Gemeente, er moet niets, het is enkel gunst. Er moet niets, want de wet is krachteloos geworden voor ons vlees. Maar uit genade, is de eenzijdige beschikking Gods, zijt gij zalig geworden en dat niet uit u, het is Gods gave. De Remonstrant denkt, dat hij met beginnende genade nog verloren kan gaan. Dat leert de Rooms-katholieke ook, maar Gods Woord leert: Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, en Alles wat er tussen ligt.

Waarom preekt u dit? Opdat u buiten uzelf geleid zou worden, om u op hoop tegen hoop, door inwinnende en overwinnende genade aan Hem toe te betrouwen. Want dan zal Hij Zelf uw Leidsman wezen, leren hoe u wandelen moet, het goed dat nimmermeer vergaat, zal hij ongestoord verwerven. Weet u, wie nu mee mocht eten van Ruth? Naomi. Toen Ruth thuiskwam, zei ze tegen Naomi: Nu heb ik nog wat voor u. Nu mocht de bevestigde Kerk mee-eten van de bekommerde Kerk, en toen hebben ze samen God verheerlijkt. Denk u daarom?! Toen zei Naomi niet: Kind, je hebt er nog niets van geleerd, en wat heb je toch gedaan door aan die tafel te zitten. Je hoort toch niet tussen al die dienstmaagden.

Nee, toen zei ze: Wat een wonder, dat Hij je gekend heeft Ruth. Niet, dat jij Hem gekend heb, want jij kende Hem niet, je wist alleen Zijn Naam.

Rutherford met zoveel genade, zei nog: Als ik Zijn Naam maar wist. En dan kende hij zoveel van Christus. Weet u, wie nu Christus kent? Die nog haast niets van Hem kennen, die kennen Hem, en die de mond er vol van hebben, die kennen Hem niet. Die moeten zeggen: *Opdat ik Hem toch eens kenne*. Voelt u wel, dan komt u niet verder, opdat Hij u kenne.

Wie is het, zegt ze, dat Hij u gekend heeft. Lees eens vers 19: *Gezegend zij hij, die u gekend heeft*. En dan gaat ze vertellen, wat er gebeurd is, over haar arbeid op die akker, en over de naam van Boaz, in wien sterkte is. Ze heeft het maar over die Boaz gehad, dat gelooft u wel. Dan mag Naomi niet eindigen in Boaz, ze eindigt in God de Vader. Die aan doden en levenden Zijn genade groot maakt en Zijn weldadigheid niet heeft nagelaten, en dan geeft Naomi daarna verder onderwijs. Want ze zegt: Ruth, nu heb je hem wel gekend, en je hebt wel gemeenschap met hem, maar je moet hem nog als lossers leren kennen, kind. Hij is één van onze lossers. Daar ga ik nu niet over spreken, daar gaan we de volgende keer over verder. Weet u, wat een lossers deed? Die was bloedwreker; die moest de schulden betalen, dat was het eerste, én een kinderloze weduwe trouwen. Dat moest een lossers doen, naar het Joodse recht, naar het Leviraatshuwelijk. Hij moest de schulden betalen en het land vrijmaken voor nabestaanden en een weduwe trouwen, en dan kinderen verwekken in de naam van de overleden man.

Het is groot dat je hem ontmoet hebt, zegt Naomi, maar hij moet je lossers worden. Het is groot, dat je iets van zijn uitlatingen geproefd hebt, maar is hij nu al je borg geworden voor je schuld? En is Hij al uw Man geworden voor Goddelijke gemeenschap? Ze zegt niet: Kind, het was allemaal niets. Maar ze zegt: Groot dat Hij je gekend heeft; het ging van Hem uit. Maar nu moet je van je schuld nog verlost worden, kind. Het zal gaan om het huwelijk, om in het huwelijk vruchtbaar te zijn, en God te kennen. Ziet u, dat is nu Goddelijke opvoedkunde. Zo heeft ze Ruth begeleid, worstelend en onderwijzend. Niet afbrekende, maar verder leidende, opdat ze ingelijfd zou worden in Christus Jezus, en eens mocht zeggen: Hij is de mijne en ik ben de Zijne. Vrede met God door onze Heere Jezus Christus.

Zijn Naam te kennen is groot, maar Zijn Persoon te kennen, is zielsnoodzakelijk, wil het einde vrede zijn, en om de troost te hebben in leven en sterven, voor tijd en eeuwigheid. Dan zegt ze: Hij is één van onze lossers. Dat is ook opmerkelijk.

Ze zei: Er is er nog één, en dat is de wet; die doet de eerste rechten op je gelden: Ruth je moet betalen. Er is ook een tweede, Boaz, in Wie een volkomen gerechtigheid, een volkomen loon is. O Ruth, dat je Hem zo eens mag leren kennen. Dan gaat ze die Boaz uitstallen; dat is zo noodzakelijk! Waarom? Uitstallen dat nu alles in Hem is, een volkomen loon. Heeft u ook zo wel eens aan Ruth wat uitgestald van die Man, Die u kende? Van die Maker, Die uw Man is? Hebt u Hem zo wel eens aan die bekommerde Kerk aangeprezen, en gezegd dat er in Hem nu een volkomen gerechtigheid is? Dan moet u maar niet direct beginnen over de weg. Er zijn een hoop mensen, die de weg al uit leggen, voordat u hem gegaan hebt. Ik kan de weg niet onthouden en onthouden heb ik niets aan. Hij zal zelf de Leidsman wezen.

Zeg maar, dat het noodzakelijk is, die Verlosser persoonlijk te kennen voor de schuld van uw ziel en de gemeenschap met God door dat geestelijke geloofshuwelijk. Hoe geschiedt dat? Door de weg van recht in de poort. Als de oogst afgelopen is, en het werk op de akker niet meer baat, en de tranen ophouden, en God gaat zeggen: Betaal Mij wat gij schuldig zijt. Ach, dan gaat de wet plaatsmaken voor Christus Jezus, den Heere. Amen.

Psalm 103:2

*"Loof Hem, die u, al wat gij hebt misdreven,
Hoeveel het zij, genadig wil vergeven;
Uw krankheên kent en liefderijk geneest;
Die van 't verderf uw leven wil verschonen,
Met goedheid en barmhartigheên u kronen;
Die in de nood uw Redder is geweest."*

5. BOAZ EN RUTH I

Het voornemen van Naomi. *En Naomi, haar schoonmoeder zeide tot haar: mijn dochter, zou ik u geen rust zoeken, dat het u welga? Nu dan, is Boas, met wiens dienstmaagden gij geweest zijt, van onze bloedvriendschap. Zie, hij zal deze nacht gerst op de dorsvloer wannen. Zo baadt u en zalf u, doe uw klederen aan en ga af naar de dorsvloer en maak u den man niet bekend totdat hij geëindigd zal hebben te eten en te drinken.* Ruth 3 vers 1 - 3

En zij zeide tot haar: al wat gij tot mij zegt zal ik doen. Alzo ging zij af naar de dorsvloer en deed naar alles wat haar schoonmoeder haar geboden had. Als nu Boas gegeten en gedronken had, en zijn hart vrolijk was, zo kwam hij om neder te liggen aan het uiterste eens korenhoops. Daarna kwamen zij stilletjes in en sloeg zijn voetdeksel op en legde zich neder. Ruth 3 vers 5 - 7.

En het geschiedde ter middernacht, dat die man verschrikte, en om zich greep; en ziet, een vrouw lag aan zijn voetdeksel. En hij zeide: wie zijt gij? En zij zeide: ik ben Ruth, uw dienstmaagd, breid dan uw vleugel uit over uw dienstmaagd, want gij zijt de lossen. Ruth 3 vers 8 en 9.

Psalm 5:1,2

Schriftlezing: Ruth 3

Psalm 86:3, 4, 8

Psalm 3:2

Psalm 119:83

Geliefden, wij willen dit avonduur voortgaan met de **lezing van Gods Woord naar Ruth 3.**

Vooraf willen we eerst nog zingen Psalm 86:3, 4, 8

*"HEER, door goedheid aangedreven,
Zijt Gij mild in 't schuld vergeven;
Wie U aanroept in den nood,
Vindt Uw gunst oneindig groot.
HEER, neem mijn gebed ter oren;
Wil naar mijne smeking horen;
Merk, naar Uw goedgunstigheên,
Op de stem van mijn gebeên."*

*"k Ben gewoon, in bange dagen,
Mijn benauwdheid U te klagen;
Gij toch, die d' ellenden ziet,
Hoort mij, en verstoot mij niet.
HEER, wat goon de heid'nen roemen,
Niemand is bij U te noemen;
Daden, als Uw grote daan,
Trefte men nergens elders aan."*

"Maar Gij, HEER, Gij zijt lankmoedig,

*Zeer barmhartig, overvloedig
 In gena, die ons behoedt,
 Groot van waarheid, eind'loos goed.
 Wend U tot mijn ziel genadig;
 Sterk Uw knecht, en geef weldadig
 Ondersteuning aan den zoon
 Uwer dienstmaagd, van den troon."*

En Naomi, haar schoonmoeder, zeide tot haar: Mijn dochter.

Het was een schoondochter, en een geestelijke dochter; het was een dubbele dochter. Ik denk, dat Paulus zou zeggen: Ik heb u in uw tranen ontmoet. U kunt kinderen hebben en kinderen; echte kinderen en toch vreemde. U kunt schoonkinderen hebben en toch echte. Weet u, wat het nu is met een moeder? Die heeft meer met de kinderen op, als met zichzelf, anders bent u geen moeder. Een geestelijke moeder heeft doorgaans meer arbeid met een geestelijke dochter, dan met haarzelf. Een echte moeder gunt het liever haar kind, dan zichzelf. Wat ziet Naomi? Ze zegt: Mijn dochter, zou ik u geen rust zoeken? Ze zag onrust. Ruth had maar onrust. Toen ze nog werkte, kon ze nog wat, maar nu is er onrust. *Ik wilde vluchten, maar kon nergens heen.*

Het werk afgesneden, een ongeredde ziel en onrust. Augustinus zegt het: *Mijn ziel vindt geen rust, tenzij het rust vindt in God.* We zijn uit God gevallen en we hebben geen rust, medereizigers naar een ontzaggelijke eeuwigheid, tenzij u rust vindt in God.

Wat was nu de onrust? Wel gemeente, Naomi had haar ogen geopend voor een lossen, dat ze een lossen nodig had. Waarom had ze een lossen nodig? Dat land van haar eerste man, van Ruth, was bezwaard met schuld; dat behoorde anderen toe. En dat was een schuld, die Ruth niet kon betalen, en Naomi voor Ruth niet kon betalen. Tijdelijke schuld is een onrust-ding, maar geestelijke schuld is een eeuwig onrust-ding.

Maar er was niet alleen schuld, er was meer. Haar eerste man had geen kinderen nagelaten. Laat ik maar zeggen, ze was bij de eerste man onvruchtbaar gebleven. En wat moest een lossen nu doen? Een lossen moest niet in zijn eigen naam, maar als plaatsvervanger optreden voor de eerste man, om de schuld weg te nemen, en die vrouw vruchtbaar te doen zijn, om voor die eerste man zaad te verwekken. Dus een lossen had in Israël twee taken.

Geliefden, daar ligt nu de wortel van onze onrust. Weet u, we zijn op de vlucht, we zijn uit het Paradijs weggevlucht. De dieren vluchten voor ons. Er is hier nergens rust. Heel de wereld is één en al onrust, van binnen en van buiten. Waarom? Op de bodem van alle vragen ligt der wereld zondenschuld. Weet u, waarom u geen rust hebt, medereiziger? Omdat uw schuld niet betaald is. Ik zeg niet, dat iedereen dat weet. Heel de wereld weet niet van die schuld tegenover God haar Schepper. Dat weet de wereld niet, maar de vrucht van deze schuld is zichtbaar, want het is onrust, en nóg eens onrust. Verstaat u dat, vrienden? Geen rust op mijn werk, geen rust in de kerk. Soms wel als het Woord er is; dan een oase, maar anders onrust. Waarom?

Omdat het niet goed is, want we kunnen niet sterven, we kunnen God niet ontmoeten. Daarom heeft u geen rust, kinderen.

Ik heb u verteld, dat ik een poosje geleden bij het sterfbed van die vrouw was. Daar was rust, want die vrouw had rust gevonden in Christus met God. Daar was niet de onrust van een sterfbed; die vrouw lag niet te plukken. Die vrouw lag te getuigen, want ze had rust. *Zalig de doden, die in de Heere sterven van nu aan.* Maar waarom is nu die onrust? U kunt het misschien helemaal niet verklaren, maar Naomi zegt: Je hebt een lossen nodig, een borg voor je schuld, mijn kind.

Dat is de oorzaak van je dolen op deze aarde, van je rusteloos zwerven, en van je onrust. Zijn er nog, die geen rust meer hebben, die de rust opgezegd is, en die het nergens vinden kunnen, en die het nergens zoeken kunnen? Die zelfs niet weten, waar het vandaan komt van binnen? Die maar lopen te zuchten?

In de tweede plaats, Ruth beantwoordde niet aan haar doel, want ze had haar eerste man geen vruchten gedragen. Wat is nu de eerste man van de Kerk, zeg het eens? Adam, en die hebben ze getrouwd in het. werkverbond, en nu willen we altijd nog door werken zalig worden. Maar geliefden, dat werkverbond is een onvruchtbaar verbond. Uit u geen vrucht in der eeuwigheid, en dan altijd maar onrust. God Zijn rantsoen niet kunnen geven, en Zijn eer niet kunnen bedoelen. Nooit rechtens kunnen staan voor God. Als ik maar eens een goed gebedje deed, en als ik maar eens een echt geloof had. Uit de werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden voor God. Geen één.

Maar als ik dit eens doe. Die wet is net een open graf; geef, geef, en hij verslindt alles en laat niets over. Dat is de eerste man. O vrienden, zijn er vanavond nog die voortgedreven worden door een donderende wet, en door een verdoemend recht? Door onweder voortgedrevenen, ongetroosten en hulpelozen?

Gemeente, dan moet u nog een ding zien. Ruth kent zichzelf niet in die weg, want ze weet haar eigen schuld nog niet recht. Maar Naomi kent haar wel. Waarom? Naomi heeft in haar leven licht ontvangen voor een terugweg. En als ze dat nu ziet in het jonge leven van Ruth, dan krijgt ze haar eigen leven terug. En nu is het waar, de Heere heeft onderscheiden persoonlijke wegen, maar in het werk der genade is altijd een éénduidig handelen. Nu bedoel ik niet de ene bekering op een andere te leggen. Maar Paulus zegt dit: *Ik arbeide wederom om u te baren, opdat Christus gestalte onder u krijgje.* En dat zegt hij niet voor één, maar dat zegt hij voor allen. Dat is de arbeid.

En dat zegt Naomi hier eigenlijk ook, ze zegt: *Mijn dochter, zou ik u geen rust zoeken?* Mijn kind, je hebt rust nodig, opdat het u welga. Ze zegt: Als je die rust niet hebt van binnen, dan gaat er niets meer. Dan kan je geen moeder wezen voor je kinderen, geen vrouw voor je man, geen directeur op het werk, en de post nog niet rondbrengen als u een postbode bent. Dan komt er een tijd in uw leven, dat u zegt: Ik weet niets meer. Is de wereld nu goed, of ik; hoe zit het nu, ik weet het niet meer. *Opdat het u welga*, dat is alleen door die innerlijke rust der ziel, die in Christus is.

O, wendt u tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven en gij zult rust vinden voor uw zielen. Alleen door die rust is er een welzijn, geestelijk, maar ook natuurlijk, want al zou het dan fout gaan, dan gaat het nog goed. Dan krijgt u vrede met de ratten en vrede met de muizen en vrede met de vijanden, als dat hier gesmaakt wordt, vrienden. Nu zegt Naomi: Als je nu die rust van binnen mist, kind, dan gaat er niets meer; dan heb je niets meer en dan kan je niets meer. Is het waar? Zijn er hier nog? Het is zo man, ik kan niet eens meer autorijden. Ik moet hem bij tijden langs de kant van de weg stilzetten. Zijn er nog? U kan geen boek meer lezen; altijd dat opgejaagde en onrust, en altijd maar voortgedreven.

Mijn kind, zou ik u geen rust zoeken? Ze zegt: je hebt een lossen nodig; zouden we die niet zoeken? Weet u, wat dat inhoudt? Nu gaat Naomi geestelijke leiding geven aan Ruth. Ze doet het niet met: Je moet dit nog meemaken, en je moet dat nog meemaken, en dat is allemaal wet. Nee, ze komt niet uit de wet op. Ze zegt: Zou ik je geen rust zoeken? Ze zegt het uit de liefde. Ze zegt: Mis je nu niet die rust? Ze vraagt eigenlijk geestelijke bewilliging, zodat Ruth zegt: Ja moeder, dat is het; ik heb geen rust, ik heb zoveel schuld en ik wil geen schuld, en ik heb zoveel angst.

Vrienden, als u niet sterven kunt en er is onvrede tussen God en uw ziel, dan heeft u angst. Als de Heere u er aan ontdekt, dan gaat u dat zien. Ik dacht van de week: Er is een wereld, die in blindheid sterft, en er is niemand die zich er over bekommert; ze

sterven in geestelijke blindheid en er zijn geen ontfermers. Ze zijn blind geworden door de val in het Paradijs, ze zijn doof geworden en ze hebben een hard hart en ze gaan voort op de brede weg. De wereld is één en al onrust, maar ze zoeken geen rust in Christus. En wie ontfermt zich over die massa perditionis, 'de schare die de wet niet kent'?

O vrienden, hebt u rust, hebt u vrede? Is Christus uw deel geworden? Nee, zou ik u dan geen rust zoeken in Christus? Zou ik u dan de weg niet wijzen naar Hem, Die de pers alleen getreden heeft?! Niet in uw gestalten, niet in uw gebeden, niet in uw tranen, maar door een huwelijk met Boaz, een geestelijk huwelijk. Het huwelijk ziet toch in zijn geheimenis, zegt Paulus, op Christus en Zijn Gemeente, het geestelijk huwelijk.

Dan zegt Naomi: *Nu dan, is niet Boaz met wiens maagden gij geweest zijt van onze bloedvriendschap?* Ruth, je bent arm, je hebt onrust, en je zal wel zeggen: Wie vindt er nu wat aan zo'n vrouw. Ik kan niet eens vrouw wezen, geen eens man, en geen kind.

Ik kan me indenken, dat een vrouw, die dit in haar ziel gevoelt, zegt: Ach man, ik gunde je een betere vrouw, een lievere vrouw. Uit die gewaarwording kan de ziel zeggen: Wat moet nu die Hemelse Bruidegom met zo'n Moabitische, zo'n onvruchtbare, zo'n opgejaagde, en zo'n nutteloze? Maar dan zegt ze: Denk er toch om, hij is van onze bloedvriendschap. Dat wijst op Christus, geliefden. Hij is geboren uit een vrouw, onder de wet, opdat Hij degenen, die onder de wet waren, onder de vloekende wet waren, verlossen zou. Hij is onze Bloedvriend geworden in die tweede Adam. O, de Heere Jezus is gekomen in de gelijkheid des zondigen vlees, maar dat zonder zonde, opdat Hij degenen, die in onrust, opgejaagd en met een hemelhoge schuld zijn, verlossen zou. Ach mijn kind, er is toch geen geschikter Middelaar dan Boaz?

Ik mag vanavond tegen u zeggen: Er is toch geen geschikter Zaligmaker dan Christus, Die in al uw benauwdheid benauwd is geweest en Wie niets vreemd is. Die uit de angst en uit het gericht is weggenomen. Die de stilte van de vrede met God in Zijn eigen bloed gevonden heeft. Hij roept: *Wendt u tot Mij, o alle gij, die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven.* Deze Heere Jezus heeft Zich vernederd en de gestaltenis van een dienstknecht aangenomen. Ach gemeente, ik wenste dat uw ziel ondertrouwd was met Hem en gehuwd in dat eeuwige huwelijksverbond, van eeuwigheid beschikt en in de tijd bevestigd. Opdat u uit Hem Gode vruchten zou dragen en Gode vrijgemaakt werd van schuld. Dan gaat ze haar de weg wijzen. Maar hoe kan dat? Omdat zij zelf die weg gegaan is. Zal een blinde een blinde leiden? Nee, dat kan niet, dan vallen beide in de gracht. Maar Naomi kent die weg.

Ik wil eens vragen aan de bevestigde christenen onder ons deze avond: Hoeveel Ruth's heeft God in uw huis gebonden en op uw ziel gelegd? Of is het fijne goud zo verduisterd? Heeft u nog arbeid, geliefde vriend? Ziet, de velden zijn wit om te oogsten, maar de arbeiders zijn weinige. *Bidt dan de Heere des oogstes, dat Hij arbeiders uitstote in Zijn wijngaard.* Ze wijst Ruth de weg. Ze zegt: Je moet zijn, waar Hij is. Dan moet je op de voetstappen der schapen gaan, zegt het Hooglied, want dan zul je de Herder ontmoeten. Ze wijst haar dus op de voetstappen der schapen, die ze zelf gegaan is om de Herder te ontmoeten. Ze zegt: Hij zal deze nacht met zijn knechten en met zijn maagden zijn op de dorsvloer.

Weet u, waar u Jezus vinden kunt? Op de dorsvloer van het Goddelijke gericht, buiten de legerplaats.

En dan zegt ze drie dingen.

Ze vraagt Ruth zich voor te bereiden. U zult tegen mij zeggen: We kunnen ons toch niet voorbereiden? En toch vraagt ze voorbereiding aan Ruth. We willen dat lezen: Zo baadt u en zalf u en doe uw klederen aan; drie dingen.

Gemeente, wat zijn de metgezellen van een kind na de wedergeboorte? Wat zijn de drie metgezellen? Hellenbroek zegt het: *Geloof, hoop en liefde*. Wassen, dat is door het badwater des Woords, geloven dat God getrouw is. Ik denk aan de apostel als hij zegt: *Die tot God komt, moet geloven dat Hij is, dat Christus er is, en een Beloner dergenen, die Hem zoeken*. Ik daal naar het eerste af, zo u Christus zoekt, heb dan geloof.

Had ze dan niet gezien, dat hij op de dorsvloer was? Nee, ze moest zich wassen. Dat wil zeggen: Ze moest bereid gemaakt worden naar die dorsvloer te gaan in het geloof, namelijk dat Hij is. Gemeente, ik denk, dat dat het eerste grote wonder is, als u gelooft dat Christus er is, want Hij is verborgen. Dat moet in uw leven openbaar komen. Was u, want u moet God ontmoeten; u moet geloven, dat Hij is.

In de tweede plaats, als u zulk een ontdekte vraag, die vol onrust zit: Wil Hij dat? Dan kunnen ze geen antwoord geven. Maar dan vraag ik altijd: Is Hij machtig uw schuld weg te nemen en u vruchtbaar te maken? En ik vraag u vanavond, gij die niet eens weet, dat u onrust, schuld en geen ere Gods heeft: Is Christus machtig u van uw schuld te verlossen? Is Hij machtig u vruchtbaar te maken tot eer van de Vader? In het baden sprak geloof, om zich te reinigen van de werken der wet in het badwater des Woords. Niet mijn bekwaamheden, maar alleen geloven dat Hij machtig is u te verlossen. In de tweede plaats, zalven. U zou zeggen: Waarom moest Ruth dat toch doen? Opdat ze een glanzend aangezicht zou hebben, want als u gezalft wordt, dan krijgt u van de olie een glanzend gezicht. En wat glanst? De liefde. Als de liefde u gaat verteren, dan gaat uw gezicht glanzen. Toen Stefanus door de liefde overweldigd werd, ging zijn gezicht blinken als de zon. Als een bruid in het natuurlijke haar man ontmoet, dan glanst haar gezicht, als de liefde er is.

Dat is trouwens de roeping van ieder christen, zijn aangezicht te zalven. In de nacht wenen, maar overdag uw aangezicht zalven.

In de derde plaats moest ze zich kleden. Wat zouden dat voor klederen zijn? Dat zijn de klederen der hope, dat hij haar zou beminnen en liefhebben. Kleedde ze zich niet om van hem bemind te worden? Was het niet haar hoop, dat hij haar zou zien? Heeft ze zich niet gekleed in de schoonste klederen? Is dat niet het kleed van de hoop? Een meisje zoekt een jongen, en als ze weet, dat die jongen ergens is, en ze zou in oude kleren lopen, dan zou ze zich spoedig verbergen en zorgen de schoonste kleren te vinden. Waarom? In de hoop, dat die jongen haar zou zien en opmerken en zeggen: Ik heb je lief, ik zoek je.

Dus we komen drie dingen tegen: geloof, hoop en liefde.

U zegt: Ja maar, dat heb ik niet. Dat is alles een vrucht des Geestes. De Heere Jezus zegt van die bruid in de gelijkenis van die wijze en dwaze maagden: *Ga naar de verkopers*. Dat wil zeggen: U heeft zelf geen olie, maar smee er dan om. U heeft geen geloof, maar zijt ongelovig? U heeft vuile klederen en de hoop is niet in uw hart? Dan zeg ik vanavond tegen u: *Opent uwe mond, eist van Hem vrijmoedig*. Kom maar zoals u bent en zeg: Heere, ik ben vuil en ik heb niets om me te wassen, was mij. Zeg maar: Ik heb een gezicht, dat benauwd is van alle zijden, hoe zal ik door de liefde overmand worden? Ik zeg tegen u: Zou u niet om de Geest vragen? Indien een kind vraagt aan de vader om een stuk brood, zou hij hem een slang of een schorpioen geven? Zoveel te meer gij, zo gij bidt om de Heilige Geest, en om de liefde uitgestort in uw hart.

De maagden hebben u lief, omdat uw Olie uitgegoten is. Dat is de werking des Geestes. En dan de klederen. U zult zeggen: Ik heb geen kleed; ik ben naakt, zwart en schuldig. In mij is geen hoop.

Hoopt op den Heere, gij vromen,

*is Israël in nood,
er zal verlossing komen.*

En waar u hoopt, bent u gekleed met het kleet der hoop. Zult u dat onthouden, geliefden, en vragen of God u dat leert? Er staat van de Heere Jezus, dat Hij geen krachten onder hen kon doen, vanwege hun ongelooft. Ze hadden geen geloof, en nu bedoel ik niet het geloof, als een maaksel van ons.

Ik weet nog van een meisje, en ik haal het weer aan, dat door haar bed kroop en zei: Ik wil niet geloven. Maar toen Hij kwam, kreeg ze geloof, en ze kreeg Hem door het geloof.

Gemeente, ik voel, dat als er hier iemand zit, die werkelijk opgejaagd is, en wij prediken deze dingen, dat die persoon geen lust heeft het te krijgen, omdat we innerlijk vijandig zijn tegen deze weg. Maar dan zal God wachten u genadig te zijn, totdat u uitgeteerd bent. Een uitgedroogde, lederen zak in de rook gelijk, om van Hem te begeren, al wat u ontbreekt, opdat u in uw heilig sieraad tot uw Koning zou gaan.

Dan moet ze afgaan. Ze is gebed en heeft een mooi kleet en een glanzend aangezicht, en dan zegt Naomi: Nu moet je afgaan naar de dorsvloer. Later zegt Boaz: U moet straks weg hoor, voordat het licht wordt, want als ze zien, dat er een vrouw op de dorsvloer geweest is, dan is het niet zo best. Dat kost onze naam.

Weet u wat Naomi zegt? Met geloof, hoop en liefde moet je worden die je bent, namelijk een Moabitische, een overspelige vrouw. Geliefden, er staat in het Woord, dat de Heere Jezus eet met hoeren en tollenaars. Voordat u Christus zult huwen, zal de bruid zwart worden, omdat de zon haar beschenen heeft.

Er zijn kerkmensen, die vrome zonden hebben. Ik kom kerkmensen tegen, die een verborgen leven hebben, dat goddeloos is, en ze hebben een openbaar leven, dat zogenaamd christelijk is. Maar weet u, wat u nu altijd probeert? De zwarte zijde te bedekken. Maar nu zegt Naomi tegen Ruth: Ga nu maar af, en mocht je daar worden, die je bent, namelijk een zondares, een Moabitische en een schuldenares.

Weet u, waarom u zo tegen Christus vecht? Omdat u tot het Licht niet wilt komen, omdat uw werken boos zijn. Waarom heeft u altijd wat op te houden? God weet het toch; het staat als een gedenkboek voor Zijn aangezicht. Ach arme ziel, u probeert de zonde te bedekken, en weg te vluchten, maar dan heeft u geen rust. De Heere zegt: *Vlucht tot Mij. Komt, laat ons te zamen richten, al zijn uw zonden als scharlaken, Ik zal ze wit maken als wol.* Daarom zegt Paulus: *Die zijn zonden belijdt en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.*

Gemeente, God gaat nooit buiten het recht om en de Heere komt geen vrome mensen te bekeren en geen heilige mensen, hoewel ze niet zonder geloof en zonder hoop en zonder liefde zijn. Maar Hij komt in hun wezen geen heilige en nette mensen te trekken. Ik heb geen hoop voor die vrome godsdienst; je zou er onder stikken. Er zijn mensen, die denken dat ze wat zijn, maar ze zijn niets.

Geliefde vrienden, u bedriegt uzelf in uw gemoed met uw opgepoetste godsdienst. U bent verrot en ik ben verrot. Er is nooit meer een vrucht uit ons te vinden.

Maar weet u wat het grootste wonder is? Als we eens verrot en verdoemd mogen worden. Weet u, wat u nu zoekt om tot Christus te komen? Heiligheid en gerechtigheid.

Weet u wat Naomi nu zegt? Ga af in de diepte, op de plaats van het gericht, de dorsvloer, waar God komt met Zijn wan om de dorsvloer te doorzuiveren. Daar is Christus, als u geslagen wordt door de wet. Het zal zelf zijn op uw hoofd. Ga af in de diepte. Moge de Geest u ontdekken aan uw bestaan; laat u zakken.

U weet in de eerste plaats niet, hoe u er komen moet. En in de tweede plaats kunt u er niet komen. Het is een werk van de Heilige Geest als Hij u leidt in de diepte. Maar we

mochten hier zien, dat de geestelijke leiding van Naomi kracht kreeg in het leven van Ruth, want ze ging af. Ze mocht zijn wie ze was. Vertel dan maar uw jeugdzonden in Moab, waar niemand wat van weet, uw moeder niet en uw man niet. Vertel het maar, houdt niets achter. Vertel toch de zonden van uw huwelijk. Spreek er maar over, en waar u dat niet doet, dan zult u geen vrede vinden.

De Psalmdichter mocht het zeggen: *Ik bekende, o Heere, aan U oprecht mijn zonden*, ik verborg niets meer, ik mocht vallen, zalig vallen. Ga af naar de dorsvloer, geliefde gemeente, stop dat vrome praten. Houdt op met dat zoeken naar enige steun en enige leun in het wezen van een mens. Ga af, want daar is Christus. Hij is buiten de legerplaats, uitgeworpen als een duivelskind en als de grootste der zondaren. Daar is Christus om te eten met hoeren en tollenaars in de woestijn.

Zeg prediker, daar ben ik te best voor. Dat weet ik wel, houdt maar op met die vrome praatjes. Ik heb altijd al gedacht, dat u God en de mensen bedriegt.

Maar als u door God ontdekt wordt, dan wordt u het, mijn jongen. Dan zegt u: Ik heb, Heere, niet alleen vrome en heimelijke zonden, maar het is veel erger; ik durf het niet te vertellen, maar U wéét het; toen en toen, en zo vaak dit gedaan en dat....

Lieve vrienden, dat staat u in de weg, want u bent bang, dat u de laatste slag in uw ziel krijgt en dat u weggevaagd wordt. Maar de Heere vraagt u: *Ga af naar de dorsvloer en daar zult u vinden*. En dan moet u wachten tot een geschikte tijd, totdat Hij Zich neerlegt. Voelt u het? Niet totdat u zich neerlegt. Als Hij Zich neerlegt, dan gaat u zich neerleggen. Ik weet niet, of u het verstaat, maar als Hij gaat bukken, dan ga ik bukken. Als God gaat toewenden, dan ga ik vallen.

Een mens kan niet bukken, dominee.

Nee, maar daar hebben we het net over gehad. Wacht totdat Hij Zich neerlegt. Als Hij die lage plaats inneemt voor mij, dan kan ik bukken aan Zijn voeten. Dat is genade.

Laten we zingen: Psalm 3:2.

*"Maar, trouwe God, Gij zijt
Het schild, dat mij bevrijdt,
Mijn eer, mijn vast betrouwen;
Op U vest ik het oog;
Gij heft mijn hoofd omhoog,
En doet m! Uw gunst aanschouwen,
'k Riep God niet vrucht'loos aan;
Hij wil mij niet versmaan
In al mijn tegenheden;
Hij zag van Sion neer,
De woonplaats van Zijn eer,
En hoorde mijn gebeden."*

Hoe komt ze nu bij hem? In een zwarte, donkere, en aller-duisterste nacht, als niemand haar ziet, dan God alleen. Dan daalt ze af tot die plaats. Dan mag ze afdalen en zakken. Naomi zegt: Zak aan zijn voeten, kind. Neem het dek van hem op en leg u neder. En als hij dan straks wakker wordt, zegt ze: *Uw dienstmaagd*.

Twee dingen leer ik hier uit. Wie zich legt aan de voeten, is niet waardig te staan bij het hoofd. Die vrouw komt wenende op de dorsvloer. Een zondares en ze weent vanwege haar zonden. Ze is niet waardig bij Zijn hoofd te zijn en ze breekt de fles met nardus van liefde, en ze heeft hoop en geloof, en ze droogt de voeten, die ze nat maakte met haar tranen, af met het haar van haar hoofd. En Jezus zegt: Deze heeft veel lief, omdat haar

veel vergeven is. Hij ziet op de vruchten. *Simon, gij hebt Mij geen water gegeven en geen kus van liefde. Gij hebt Mij niet geloofd, maar deze heeft niet afgelaten Mijn voeten nat te maken.*

Geliefden, een toevallend recht maakt ons waardig aan de voeten weggetrapt te worden. Die vrouw kon weggetrapt worden in de donkerste nacht, en dan had ze nog de voeten van Boaz gekust, al had hij haar getrapt. Al had hij gezegd: Weg vrouw, dan had ze hem nog gekust en gezegd: Boaz, gij kunt zonder mij en dat is recht, maar ik kan niet zonder u. Daar heeft u weer die liefde van smart en van schuld. *O God, wees mij zondaar genadig.* U kunt mij verdoemen, dat is recht, dat ben ik waardig. Maar ziet toch, o Heere, op Uw Zoon, op dat enige Offer van Christus.

Mijn kind, ga niet aan zijn hoofd liggen, maar aan zijn voeten; aan de minste plaats. Gedraagt u als ellendige en weent. O gemeente, om op die dorsvloer te komen, moet uw naam er aan, moet uw gerechtigheid er aan en moet uw godsdienst er aan. Dan moet u in het verborgene zuchten en vluchten, daar niemand het weet, dan God alleen. Dan is het zo'n donkere nacht, donkerder dan de donkerste nacht, en dan komt Hij te middernacht. Want die de Heere verwachten in deze weg, zullen niet beschaamd worden. Zij zullen beschaamd worden, die trouweloos handelen zonder oorzaak.

Daar lag ze te wachten, totdat het God behaagde met haar te spreken; ze had geen werk meer, en het was een donkere nacht. Daar lag ze, haar eer weg, haar naam weg, een Moabitische. Gestorven aan de eerste Adam, ze was een vervloekte, een verdoemde, en waardig om weggeworpen te worden.

Naomi zei: Naar de dorsvloer; daar is Jezus. Kent u dat in uw ziel, dat u tussen God en uw ziel niemand ziet, en dat het een stikdonkere nacht is? Dat u het waardig bent, dat het nooit meer licht wordt? En dan maar wachten totdat Hij spreekt, totdat het Hem luste; niet dat het mij lust. Niet wakker maken, en niet de liefde opwekken, zegt de bruid. Wacht op Hem.

O geliefden, dan mag u zijn, die u bent. Hij is de lossen, zegt Naomi. Later blijkt er nog een ander te zijn. Maar Naomi weet dat Hij de Lossen, de Borg en de Middelaar is. Dan wordt hij te middernacht wakker. Hebt u het wel gelezen? Weet u, wanneer hij komt? Te middernacht, mensen. Dat staat er niet voor niets, denkt u wel? Dan komt Hij, hoor jongen, als het nooit meer licht kan worden en ik het verzondigd heb. Dan komt Hij plotseling. Dat ziet op het uitwendig beeld. Er is iemand aan zijn voeten en hij schrikt wakker en hij grijpt om zich heen. Hij is niet langzaam wakker geworden. Als Hij komt, komt Hij met haast. *Haast u, Ik moet heden in uw huis blijven.*

Gemeente, als God komt, dan komt Hij met haast, en neemt Hij alles mee voor tijd en eeuwigheid. Dat zal wat geweest zijn, die uurtjes op die dorsvloer; stilliggen en hopen op vrije genade. Niet meer werken, stil liggen, en wachten totdat Hij werke. *Mijn ziel is immers stil tot God, van Hem is mijn heil.* Ik zal vertrouwen en niet vrezen. De HEERE Heere is mijn sterkte; geloof, hoop en liefde heeft u allemaal nodig om daar te blijven liggen. Geloven, dat Hij machtig is en gewillig, en de liefde, want anders zult u weggaan. Mijn ziel dorst naar God, naar Christus. De liefde is nodig om een oude lief te hebben, en niet naar vleselijke wellusten te gaan. Later zegt hij het toch: Die de weldadigheid groter gemaakt hebt, en dat u geen jonge gezellen zijt nagegaan, geen vlees gezocht.

U hebt God gezocht in al uw zielsverdriet. En u heeft hoop nodig, want de hoop beschaamt niet, maar de hoop wordt beproefd tot in het middernachtelijk uur. Als u denkt: Nu kan het niet meer, dan schrikt hij wakker en komt. Geloof, hoop en liefde heeft u alle drie nodig, gemeente. Dat zijn de gezellen van een recht christen, hoewel ze in naam nog geen christen zijn en nochtans door die levendmakende daad bezet zijn met die drie wondere gaven Gods. Ik zeg niet, dat ze altijd even krachtig zijn, maar u

ontvangt ze, opdat u in de ure dat u het nodig hebt, uit de kracht daarvan bedeed zou worden en haar oefeningen zou ontvangen.

Dan grijpt hij om zich heen en ziet een vrouw, een slechte vrouw op de dorsvloer. Hij zegt: *Wie zijt gij? Ik ben Ruth, een Moabitische, een onbekeerde, een rusteloze, een schuldige en een onvruchtbare.*

Dat is het eerste wat hij vraagt: Wie bent u, vertel het maar. Wie ben je nu, kind? Een Adams-kind, een gevallen Adamiet; ik heb geen naam meer. Ik heb tegen God gezondigd en ik heb geen rust. Vertel het maar, mijn jongen. De Heere zegt: Wie bent u, geef Mij uw naam te kennen. Jakob, bedrieger, huichelaar. Ja? Ja Heere, dat ben ik.

Ruth, een Moabitische. Dan zegt ze erbij: *Uw dienstmaagd, U mag doen wat u wilt. Ze onderwerpt zich. Ik geloof, geliefden, als we daar iets van leren kennen in ons leven, dan is de uitverkiezing niet zo moeilijk meer, want dan mag Hij u maken tot een vat ter eer of ter oneer. Als God maar verheerlijkt wordt. Ik weet niet of u het verstaat.*

Er zijn veel mensen, die het met de uitverkiezing te doen hebben, maar dat is een teken van uw geestelijke blindheid en dat u weinig vernedering heeft. Ik kan het wel verstaan, als u met de uitverkiezing te doen krijgt, maar als u te middernacht op de akker van Boaz komt te liggen als een vervloekte, een verworpene, zonder naam en eer, dan zegt u: *Uw dienstmaagd. Dan zegt u: Heere, hier ben ik, doe wat U wilt, al zou U mij doden, dan zou ik nog op U hopen.*

Dat is een zalige plek; ik gun het u. Dan kunt u God GóD laten. Dan hoeft u niets meer, dan hoeft u ook niet meer bekeerd te worden. Als u maar dicht bij Hem mag wezen, en dan brengt Hij u terug tot gehoorzaamheid en onderwerping aan God.

Uit het Paradijs weggevlucht en daarom geen vrede. Hier teruggebracht met schuld, als uw dienstmaagd. Zoete Heere Jezus, zoete Immanuël, U kunt mij geen kwaad meer doen, maar ik heb het gedaan; zo een is door de liefde gebonden.

Dan zegt ze: *Breidt dan uw vleugelen uit over uw dienstmaagd. Ze zegt niet alleen: U mag doen, wat U wilt, maar ze zegt ook: Heere, bij U schuil ik. Dat is het tweede. Ze zoekt toch genezing, hoewel ze buigt onder God. De lossen wierp de slip van zijn mantel over een vrouw, die hij lossen moest; dat was een Joods gebruik, dat is één. Nu zegt ze: Heere, wees Gij mijn Borg. Breidt Uw vleugel over mij uit, dat is de slip van de mantel. Zoals Boaz tegen haar gezegd had, dat ze geschuuld had onder de vleugelen Gods, zo zegt zij nu: Ik moet bij U wezen, breidt Uw vleugel over mij uit. Dat is het beeld van die hen en haar kiekens. Ze zegt: Heere, bij U is vergeving, altijd geweest. Vergeef mij, Heere, bij U is genezing; genees me dan, dan zal ik witter wezen, dan sneeuw die vers op het aardrijk nederviel. Breidt Uw vleugelen, de slip van Uw mantel over mij uit.*

Gemeente, dan moet u goed begrijpen, dat is nog niet het huwelijk hoor. Ik zou het willen onderscheiden in een toevallend recht en een verdoemend recht. Hier heeft u een toevallend recht. Ze is waardig weggeworpen te worden, maar ze zoekt genezing. En weet u, wat daar ontsloten wordt? De belofte van het Evangelie. Vrees niet, zegt hij, want wat ik gezegd heb, zal ik doen, want de ganse stad weet, dat gij een deugdelijke vrouw zijt. Hij zegt: U bent hier gekomen in uw schande, de wereld weet het niet; die weet, dat gij een deugdelijke vrouw zijt. Hij wil eigenlijk zeggen: Gij hebt genade gezien; er is een leven van genade te vinden. Niet dat hij het daarom doet. Ik weet, dat u hier geen verkeerde dingen zoekt. Hij zegt: U zoekt hier de ere Gods. Ik weet, dat u hier niet komt voor vleselijke wellusten, maar u zoekt de ere Gods en de belangen uwer ziel. U zoekt de belangen van dat eerste rijk, wat in Adam opgericht was, opdat God in die tweede Adam Zichzelf verheerlijken zou. Dan gaat hij haar in de belofte toespreken. Hij zegt: *Vrees niet. Wat neemt de vrees weg? De liefde. Als u dat recht toe mag vallen, dan leren we Christus niet direct kennen, maar wel de liefde van Christus door het Evangelie geopend. Gemeente, als een ogenblik die liefde van Christus in dat toevallend*

recht aan uw ziel verklaard wordt, dan is de zonde een ogenblik bedekt, en dan zou u denken, dat u bekeerd bent, en dat u verlost bent van de zonde.

Er zijn er, die houden dit voor de rechtvaardigmaking, maar het is het niet. Er is een bedekking van de schuld. Dan zeggen ze wel eens: Dat staat niet in de Bijbel. Dan zeg ik: Mens, dat staat er wel hoor, want de liefde is zonder vrees. Dan wordt de liefde uitgestort in Christus en dan gaat de liefde de zonde bedekken. Dan zegt hij: Vrees nu niet, ik zal het doen. Hij zegt niet: Ik doe het nu. Hij zegt: Ik zal doen wat ik gezegd heb. Ik zal borg voor u zijn, maar wacht, want het recht moet eerst zijn loop hebben. Ik moet de poort nog in, anders kan ik met u niet huwen. De wet laat het me zo niet toe; aan de rechten Gods moet voldaan worden. Geliefden, nu maak ik niet uit, hoe God dat doet. Ik geloof dat de Heere machtig is in een afsnijdend recht een ziel te lijden in Christus in één slag. Maar het kan ook gebeuren, dat Hij in oefeningen werkt en gedurig meer afgesneden wordt, opdat Christus heerlijk worde. Daar moeten we om denken.

Zeg prediker, nu brengt u weer een schema.

Ik breng geen schema, maar ik breng het Woord. Ik neem u mee naar Saulus van Tarsen. U zult zeggen: Die is in drie dagen afgesneden en ingeënt. Dat is niet waar. Hij heeft in de nacht een gezicht gekregen, dat er een zekere Ananias kwam en die zou hem de handen opleggen. God is eerst belovend tot hem gekomen, voordat hij de werkelijkheid ervan ontvangen heeft. Ook Saulus van Tarsen heeft eerst een belofte gekregen, en dat is de gang van de Kerk. Dat vinden we hier ook. En waarom preekt u dat? Als Ruth straks naar huis gaat, is ze nog niet getrouwd. Ze heeft aan zijn voeten gelegen, zijn liefde gesmaakt en zijn gemeenschap geoefend, maar niet de huwelijksgemeenschap.

Dan zegt Naomi, en daar gaan we de volgende keer zo God het geeft, mee verder: *Zit stil, mijn dochter, want hij zal niet rusten, totdat hij het ganse werk voleindigd heeft.* Dan gaat God werken, want Hij heeft haast. Dan is Ruth uit haar werk, en dan moet zij thuis zitten, en niets meer doen. Dan gaat Boaz in de poort, die gaat de pers alleen treden. Dan hoeft Ruth niet mee hoor. Zij zal de vrucht ervan vinden, als Hij de pers alleen getreden heeft. Dat mens is verloren gegaan hoor, maar daar kom ik nu niet op terug. Dat is niet direct zo. Er zijn er, die de liefde van Christus gesmaakt hebben in de toewending van Zijn lieflijk Evangelie. *Hij kusse mij met de kusse Zijns monds.* En ze hebben gemeend, dat hun ziel gered was, maar het is niet waar.

Waarom preekt u dat zo? Omdat ik veel zielen tegen kom, die niet vruchtbaar zijn, maar toch over de liefde van Christus spreken, en dat kan niet. Want door een waar geloof wordt u met Christus verenigd. En wat zegt Hij? *Wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht.* Daarom, en tegenwoordig is er een geloof van aannemen, en soms kan ik er nog niets van zeggen ook. En ik geloof, dat er nog liefde achter ligt ook, maar ze zijn nog nooit recht afgesneden uit de eerste man. Nooit recht afgesneden, en daarom niet gans vrijgemaakt, en van hun Moabitisch bestaan verlost. Ze zijn niet in de vrijheid gezet die in Christus is. Dat kan alleen door het geloof, niet door de liefde, hoewel het niet zonder liefde is. Ja jongen, dat is de weg, daar willen ze tegenwoordig niets meer van weten. Ze zeggen: Als u gelooft, dan heeft u alles. Dan zeg ik: Gods volk kent de oefeningen des geloofs, beproevingen des geloofs en de uitkomsten des geloofs.

J.W. Kersten schreef het: *De oefeningen, de beproevingen en de zegepraal des geloofs.* Niet alleen de ontvangst van Christus, maar ook de schenking.

Gemeente, weet u voor wie er nu hoop is? Voor Moab, maar niet voor Israël; voor de wereld, maar niet voor de vrome godsdienst. Er is hoop voor de wereld, die afzakt op de vloer van dorsingen en zegt: Ieder ogenblik kan mijn leven weggenomen worden en dan rechtvaardig. Door onweder voortgedrevenen en die in duisternissen wandelen, die zullen een groot Licht zien. Hij doodt en maakt levend.

Mag ik u eens vragen: Is deze Christus uw begeerte? Gaat dan uit naar de dorsvloer; toon uw gedaante en u zult Hem vinden. Amen.

Psalm 119:83.

*"Wat vree heeft elk, die Uwe wet bemint!
Zij zullen aan geen hinderpaal zich stoten.
Ik, HEER, die al inijn blijdschap in U vind,
Hoop op Uw heil met al Uw gunstgenoten;
'k Doe Uw geboon oprecht en welgezind;
Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten."*

6. BOAZ EN RUTH II

En hij zeide: gezegend zijt gij den Heere, mijn dochter. Gij hebt deze uw laatste weldadigheid beter gemaakt dan de eerste, dewijl gij geen jonge gezellen zijt nagegaan, hetzij arm of rijk. En nu, mijn dochter, vrees niet, al wat gij gezegd hebt, zal ik u doen; want de ganse staat mij eens volks weet dat gij een deugdelijke vrouw zijt.

Nu dan, wel is waar dat ik een lossen ben; maar daar is nog een lossen, nader dan ik. Blijf dezen nacht over. Voorts in den morgen zal het geschieden, indien hij u lost, goed, laat hem lossen. Maar indien het hem niet gelust u te lossen, zo zal ik u lossen, zo waarachtig als de Heere leeft; leg u neder tot de morgen toe. Ruth 3 de verzen 10 - 13.

Psalm 108:1, 6

Schriftlezing: Ruth 3:9 en 4:12

Psalm 62:1, 4, 5

Psalm 111:5

Psalm 122:1, 2

Ter inleiding,

Gemeente, wij hebben de vorige keer gezien, hoe Ruth op de akker terecht gekomen is. Hoe ze daar afdaalde op de dorsvloer van het Goddelijke recht, en daar niet meer waardig was, door de Heere aangezien te worden, want ze legt zich als een dienstmaagd, als een Moabitische, als een heidin, als een onverzoende, aan de voeten van Boaz neer. En ze zegt: Breidt dan uw vleugel uit over uw dienstmaagd.

Dat mens had nu niets mee te nemen dan schuld. Ze had niets aan te brengen dan vuile zonden. Ze had geen bestaan, dan een Moabitisch bestaan, want ze zegt: Ik ben minder dan uwe dienstmaagden. Breidt dan uw vleugel over mij uit. Weet u wat dat mens nu doet? Dat pleit op vrije genade, en dan heeft u niets te pleiten aan uw kant. Breidt uw vleugel, uw vlerk, uw beschermende, beschuttende, bewarende vleugel nog eens over uw dienstmaagd uit.

Geliefden, wie nu met schuld en schaamte en onwaardigheid, het moet wel waar wezen, tot God mag vluchten en zuchten, die wordt nooit weggestoten, want daar wacht de Heere op. En weet u, wat wij nu willen? Wij willen met heiligheid en rechte gebeden tot God gaan. Maar Paulus zegt: Ik ben niks, maar wat ik ben, dat ben ik. door de genade Gods, die met mij is.

Ik was vandaag op ziekenbezoek bij een man, die veertien dagen geleden het bericht kreeg, dat het einde nabij was. Hij zei: Als mijn laatste snik eens in God gesnikt zou zijn; al was het maar een zucht. Dat is wel laag, maar het is wel genoeg. Het loopt niet over stukken, maar het loopt over Christus, Wiens gerechtigheid volkomen is. Hoe zal ik Hem kennen? Als een bidder? Nee, als een heilige? Nee, als een krachtige? Nee, als een uitgeteerde? Ja, ik was uitgeteerd en Hij zag op mij neder. Dat is het eenzijdige, dat het nu alleen van God komt. Geliefden, op de dorsvloer is Ruth de mogelijkheid van een lossen en daarmee verlossing geopenbaard. Dat is het toevallend recht, en dat is, dat u de verdoemenis waardig wordt, als een Moabiet, als een biddeloze bidder, en als een goddeloze zuchter aan de voeten van Hem. Als het God behaagt dat toevallend recht in uw ziel te schenken, dan openbaart dat een mogelijkheid tot zaligworden.

- Dat willen we nader uitwerken. Boaz komt haar zelf in die weg te onderwijzen.
- In de tweede plaats hoe ze zonder borg weer naar huis moet, maar hij heeft het haar wel toegezegd. En Naomi zegt: Je moet zelf weten, hoe het zal vallen.
- In de derde plaats hoe Boaz in de poort van het recht de pers alleen ging treden.

Doch voordat we er met elkander over nadenken, willen we eerst nog zingen van Psalm 62:1, 4, 5.

*"Mijn ziel is immers stil tot God;
Van Hem wacht ik een heilrijk lot;
Hij immers zal mijn rotssteen wezen.
Mijn heil, mijn hulp in mijn gebrek,
Mijn toevlucht en mijn hoog vertrek:
Ik zal geen grote wank'ling vrezen."*

*"Doch gij, mijn ziel, het ga zo 't wil,
Stel u gerust, zwijg Gode stil;
Ik wacht op Hem; Zijn hulp zal blijken.
Hij is mijn rots, mijn heil in nood,
Mijn hoog vertrek; Zijn macht is groot;
Ik zal noch wank'len, noch bezwijken."*

*"In God is al mijn heil, mijn eer,
Mijn sterke rots, mijn tegenweer;
God is mijn toevlucht in het lijden.
Vertrouw op Hem, o volk, in smart,
Stort voor Hem uit uw ganse hart:*

God is een toevlucht t' allen tijden."

Geliefden,

We mochten de vorige keer zien, hoe de Heere door de wonderlijke leidingen en ook door de onderwijzingen van Naomi, Ruth op de dorsvloer bracht. En hoe daar Boaz te middernacht, de lossen, de borg, ontwaakte en met zijn hand om zich heensloeg en een vrouw zag. Hij vroeg: Wie zijt gij? Toen mocht ze zichzelf openbaren als Ruth, de Moabitische, en een on-gunsteling. Maar ze wist geen andere toevlucht dan die borg.

Dan smeekt ze om gunst, want ze zegt: Gij zijt de lossen. Wat is een leviraatshuwelijk, want daar gaat het hier over? Een leviraatshuwelijk is als de man sterft, en dat dan de broer naar het Goddelijke recht die weduwe trouwt. In de eerste plaats, om dan het land, dat onder schuld is te lossen. En in de tweede plaats, om voor die eerste broer zaad te verwekken, opdat zijn naam niet zou worden uitgeroeid. Dat is een leviraatshuwelijk. We zien op deze wijze, hoe de Heere zorgt, dat Zijn Naam voortgeplant wordt van geslacht tot geslacht, en dat de Heere niet wil, dat geslachten worden uitgeroeid. Immers, daarin is Zijn heil en Zijn heilsweg gelegen.

Gemeente, hier hebben we zo'n weduwe, Ruth, een Moabitische nog wel. Ze heeft schuld op het land van Machlon. Er is schuld op het land van Naomi en ze heeft geen penning om te betalen. En verder is ze kinderloos gebleven en er is geen vrucht in haar leven tot eer van God. Schuld en vruchteloosheid drukt haar ziel naar beneden. Ze kan niet bestaan voor God en voor de mensen. Onrust en geen welvaart. *Mijn goedheid*

raakt niet tot U. En daarom zegt ze, door Naomi onderwezen: Gij zijt de Losser. Bij U is raad, bij U alleen. Al die werken op de akker zijn vruchteloos. De oogst is voorbij en er is geen vrucht meer te vinden.

*Geef mij Jezus, of ik sterf,
want buiten Jezus is geen leven,
maar een eeuwig zielsverderf.*

Dan ben ik ook aan het einde van mijn zoeken gekomen en nog niet gevonden. Wie weet ontfermt Hij Zich uwer. Gij zijt de losser. Dan zegt Boaz: Ik weet Ruth, dat jij het niet doet om een man, maar je doet het om de verbondstrouw, de weldadigheid. Want als je het om een man gedaan had, waren er jonge mannen genoeg, en ik ben oud. En ik weet, dat je een deugdelijke vrouw bent. Er is geen valse of verkeerde bedoeling bij, dat je je hier aanbiedt op de dorsvloer, opdat ik je zou moeten trouwen.

Er staat later, zeggen de Joodse uitleggers, dat Boaz de ganse nacht gebeden heeft: *Leidt mij niet in verzoeking.*

Hij zegt: Ik weet dat er geen valse bedoeling bij is, dat u hier op de dorsvloer gekomen bent, want er zijn namelijk vrouwen, die mannen proberen in te palmen en erfenissen te bemachtigen vanwege hun vrouw-zijn. Nee, zegt hij, het gaat u om de verbondstrouw. Dat is niet vleeselijk, maar geestelijk. U bent een vrouw van geweldige kracht en vermogen; deugdelijk, betrouwbaar en Godzalig.

Maar gemeente, dan gaat hij haar verder onderwijzen, want hij zegt: Ik ben een losser, ik ben een nabestaande, maar er is er een, die nader in de familie is, en dat is waar. Nu dacht ze een losser te hebben, en nu gaat die losser haar terugwijzen. Er was er dus één in de familie, hij wordt niet met name genoemd, die nader was. Die de eerste rechten had en de eerste plichten om haar te lossen.

Die tollenaar in de tempel zag het lam, dat geslacht werd voor het altaar, maar hij stond van verre, want de wet verdoemde hem. Die verloren zoon bedelde om gunst, maar hij kwam niet verder dan van verre te staan. Er zijn velen, die lopen tot Jezus, maar de Heere zegt in Zijn Woord: *Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zoeken, en tot een volk, dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Zie hier ben Ik.* Er is een nadere losser, en die heeft de eerste rechten en plichten. En dan gaat hij haar toezeggen, en ik kom er straks wel op terug, wat dat nu is.

Maar hij zegt: Blijf vannacht nog hier, en als het morgen is en hij u lost, dan is het goed. Maar indien het hem niet lust u te lossen, indien hij er geen welbehagen in heeft, dan zal ik het doen, want ik heb een welbehagen er in om u te lossen.

Een losser is een borg, maar ook een vruchtbaar-maker. In de losser wordt Christus getekend. Maar nu kan hij geen losser zijn, indien hij geen welbehagen heeft in het lossen. Ik vertaal het nog anders. De Heere Jezus kan geen rechtvaardige Borg zijn, als Hij niet vrijwillig Borg is. Christus is niet gedwongen, om Borg te zijn, maar Hij heeft in de stilte van de eeuwigheid gezegd: Vader, Ik kom om Uw welbehagen te doen. Ik heb een lust in Uw wet. Hij is vrijwillig Borg geworden, naar het welbehagen des Vaders. Dat moet ik uitleggen.

Gemeente, het is niet rechtvaardig als mijn kinderen een ruit ingooien, en dat de buurjongen het betalen moet. Ik stel het maar heel eenvoudig. Dat is niet rechtvaardig, maar wat is wel rechtvaardig? Als mijn kinderen een ruit ingooien, en die buurjongen komt bij mij, en hij zegt: Meneer, uw kinderen kunnen het niet betalen, laat mij het betalen. Dat is een vrijwillige borgstelling, en dat is rechtvaardig.

Weet u, wat Boaz hier zegt? Dat hij gewillig is om haar schuld te betalen, en haar vrucht te bearbeiten. Dat moet u eens onthouden. Dan mag ik vanavond laag afdalen, als ik daar die gewillige Borg zie. In de eerste plaats in de stilte van de eeuwigheid: *Vader, Ik*

kom om Uw welbehagen te doen, want Mijn lust is in Uw wet. Voelt u, daar mocht Hij de liefde tot de Vader verklaren. En de Vader was gewillig, want Hij zegt: *Eis van Mij, en Ik zal U geven de heidenen tot Uw erfdeel.* Zo was ook de Vader gewillig om de Borgstelling van Christus te aanvaarden; dat is het welbehagen des Vaders. Christus is ook gewillig geweest om vlees en bloed aan te nemen. Hij is geboren uit een vrouw onder de wet, opdat Hij degenen, die onder de waren, verlossen zou. Hij is gewillig, als Hij op het Loofhuttenfeest in de voorhof staat, als er water geput wordt uit de bron Siloam. Want dan gaat Christus daar staan, en Hij zegt: *Wie dorst heeft kome tot Mij en drinke.* Ik moet Hem en mag Hem als de gewillige Borg en Middelaar preken, om de grootste der zondaren te verzoenen.

Gemeente, Hij is gewillig om uw zware last te dragen, uw onvruchtbaarheid te heiligen tot de vruchtbaarheid, tot eer van Zijn Naam. Hij doet nog het Evangelie uitgaan en Hij weent over Jeruzalem, daar ze zich niet bekeerd heeft, als Hij zegt: *O Jeruzalem, Jeruzalem, hoe menigmaal heb Ik u bijeen willen vergaderen, maar gij hebt niet gewild.* Hoort u de gewilligheid? Ik moet Hem preken in Zijn gewilligheid, zelfs tegen de hardste vijand, opdat er geen verontschuldiging zal zijn in de dag der dagen. Mijn lieve medereizigers, als u allen met mij voor de rechterstoel van Christus zult staan, en als gij dan verdoemd zult worden, dan zal Hij tot u zeggen: *Gij hebt niet gewild; Ik was gewillig in de prediking van het Evangelie.*

Geliefden, de Heere Jezus buigt zo laag, en de Vader buigt zo laag, als Hij zegt: *Ik bid u dan van Christus' wege, laat u met God verzoenen. Want Die geen zonden gehad heeft, nog gedaan, heeft Hij tot zonden gemaakt.* Als ik Christus niet preek, als de gewillige zonde-Verzoener en de Gode-verheerlijkende bediening van de Heilige Geest, dan ben ik niet waardig op deze kansel te staan. Omdat Hij zo gewillig is, heb ik die gewillig te preken, opdat als gij u blijft verzetten, Hij u zal verwijten, dat gij niet gewild hebt. De onwil tegen Christus en de gepredikte verzoening, zal de diepte van de hel uitmaken. En dat is rechtvaardig, gemeente, voelt u het? Dan hebben ze het wel eens over het recht, maar dan zeg ik: Als u het recht Gods preekt, en u preekt niet de gewilligheid van Christus, dan heeft u nog nooit het recht Gods recht verklaard, want een gedwongen Zaligmaker is niet rechtvaardig. De Borgtocht staat of valt met de gewilligheid van Christus en met de gewilligheid van de Vader. Dat is de prediking van vrije gunst.

U zegt: Als God zo gewillig was als ik, dan was ik al lang bekeerd. Dat dacht ik al, vervloekte vijand; ik weet het wel, dat u niet wil, wat God wil.

Ja maar, als ik uitverkoren ben..... Weet u waarom u dat zegt? Om de zonden van uw leven te handhaven, en niet te hoeven vallen, want u wilt tot het Licht niet komen, omdat uw werken duister zijn en u vreest bestraft te worden.

Maar prediker, nu doet u me onrecht, want ik kan niet. Maak dat Hem bekend, want Mefiboseth wordt aan de tafel des Heeren gedragen. Maar ik weet het; u bent te hoogmoedig om te zeggen, dat u niet kunt. U etaleert het bij de godsdienst, en uw klachten en uw zuchten moeten u nog voor een bekeerd mens doen uitgaan, maar het is niet waar. U wilt tot Mij niet komen, opdat u het Leven zou hebben, u wilt niet geloven, en u uitleveren op genade en ongenade. U wilt altijd wat reserve houden. U heeft nog niet de laatste kracht uit uw hand verloren. U bent nog niet gestorven, en daarom bent u niet te genezen. Gemeente, daarin gaat Boaz Ruth onderwijzen. Er is nóg een lossen, maar ik ben gewillig. Hij zegt: *Als die lossen niet wil, dan zal ik het doen.* Dat beloof ik u, en u kunt op mijn woord aan. Wat is dat geliefden?

Dat is tegen een bedrukte ziel met een hemelhoge schuld, met een onvruchtbaar leven, waar de wet niet meer kan werken, zeggen: *Er zal een weg zijn.* Ja volk, er is misschien een tijd in uw leven geweest, dat u daar voortliep onder de wet, en er was geen licht in uw leven, geen zucht en geen kracht. De aren waren op, de tranen gedroogd, en u kon

niet sterven. Toen behaagde het God u onwaardig neer te leggen op de dorsvloer. En toen heeft u de stem van Hem gehoord en Hij toonde Zich in de gewilligheid van Zijn Borgstelling in het Evangelie, en toen ging de liefde vloeien.

Gemeente, als hij zijn borgstelling verklaard heeft en gezegd heeft: Ik zal u lossen, dan zegt hij: *Lang nu uw sluier*. Dat woord kan ook betekenen: overmantelen. In het Oosten hadden ze een lang kleed, die ze droegen, en waarin ze sliepen. Soms liepen ze er midden op de dag in, of 's nachts als een deken. Het was een dik geweven kleed. En nu zegt hij: Het wordt dag, lang nu uw sluier en ik zal u zes maten gerst geven. Ze had met haar arbeid twee maten verdiend, en wat verdient ze nu met haar schuld? Niets, ze krijgt zes maten gerst.

Geliefden, daarom zegt Boaz ook: Die eerste weldadigheid was groot, maar de tweede weldadigheid is groter. Weet u wat de Heere nu graag heeft? Dat u Christus nodig heeft. Waar Hij in de prediking van het Evangelie aan uw ziel ontsloten wordt, daar komt meer liefde in mee, dan in de wettische arbeid. Ik zeg niet, dat dat niet zonder liefde en zonder vrucht was. Weet u nog dat u daar voortliep en elke dag dacht te sterven, en dat het de goedertierenheden des Heeren waren, dat u niet vernield werd. En u ontving bijzondere uitreddingen, en u had dat lieve Woord van God, maar het is Jezus niet! Daar weet u niet eens van. Misschien heeft u in die eerste tijd gezongen: God heb ik lief, maar u weet van de Heere Jezus niets en u weet van de Heilige Geest niet.

Maar waar de schuld gaat drukken in uw leven en de onvruchtbaarheid van uw bestaan gaat drukken, en de wet krachteloos is, en er niets meer is om God te behagen, en daar dan de Christus gepredikt wordt aan zulk een onwaardige ziel, dan is daar zoveel liefde in. Waarom? Omdat God aan Zijn recht kan komen en aan Zijn eer door die Borg. Want weet u wat mij drukt? Mijn schuld, en dat ik God niet meer kan bedoelen, en mijn vijandschap en mijn oneer. En als er nu gepreekt wordt, dat er Een de pers gaat treden om die schuld te betalen, en de ere Gods te bedoelen, o gemeente, dan kunt u in de prediking van het Evangelie wel zoveel liefde en heerlijkheid vinden, en dan wordt Hij zó dierbaar! Dan gaan ze zeggen: *Genade is op Zijn lippen uitgestort*; dat zijn de kussingen Zijns monds, uit het Hooglied. Dan verklaren onze voorvaders: Dat zijn de beloften van Christus, die Hij tot Zijn Kerk komt te spreken in hun onwaarde. O, dan wordt het Evangelie ontsloten aangaande Hem, Die de pers alleen getreden heeft. Als u die zes maten gerst ontvangt en ze mee draagt, dan zijn die te zwaar om te dragen. De Joodse uitleggers zeggen: Dat is veel te zwaar voor een vrouw, en dat versta ik. Als die liefde uit de Middelaar ontsloten wordt, is dat veel te zwaar om te dragen; dan zou u instorten. Want die zes maten gerst van liefde kunt u niet dragen in uw onwaarde.

O volk, dan ziet u Hem met eer en heerlijkheid gekroond, en dan mag u wel eens zeggen, hoewel u niet met Hem getrouwd bent: *Zulk Een is mijn Liefste*, zulk Een is mijne. Dan heeft u Hem gehoord in de kloppingen van het Evangelie. Ik zeg het nog een keer: dat is te zwaar om te dragen, want liefde kunt u niet dragen. Ik heb wel eens gedacht, als die liefde me vervulde, dat de preekstoel zou breken en mijn benen zouden verteren. Verstaat u dat?

Die liefde komt uit het Wezen en keert tot het Wezen. Weet u waar u dan in verblijd wordt? Dan wordt u in God verblijd, omdat Hij aan Zijn recht zal komen, want dat is de zaligheid. En dan is het te zwaar om te dragen, want dat kunt u niet verdragen; u zou verteren en breken. Dat is geen overdrevenheid, want Goddelijke liefde en Goddelijke heerlijkheid is zwaar. Voor die Goddelijke heerlijkheid wordt het hebreuws woord kavoot gebruikt, en dat kunnen we ook verklaren met *zwaarte, en met gewicht*. De heerlijkheid Gods is niet te dragen, daar zou u onder verpletterd worden.

En kijk, dat krijgt u nu van Boaz. Ik vind het zo kostelijk. Die eerste liefde kunt u nog dragen, maar die liefde uit Boaz, als Hij Zijn Borgstelling gaat verklaren, die kunt u niet verdragen. Weet u wat u dan denkt? Dat u al bekeerd bent, want als de liefde heerst, dan

heeft u geen schuld meer; die wordt bedekt door de liefde. Dan zeiden ze vroeger: Dat is een bedekte schuld. En ik weet wel, dat anderen weer zeggen: *In Psalm 32 is verzoenen en bedekken hetzelfde*, maar het gaat mij er nu niet om, of die bedekte schuld uit Psalm 32 komt. Het is uit de praktijk van het leven.

Als de liefde uit Christus gaat vloeien, dan is door de liefde de schuld bedekt. Dan meent u een geredde ziel te hebben, want u denkt dat die zes maten gerst nooit meer op kunnen. Ik heb er twee gekregen met werken, zegt u dan, en nu heb ik er zes uit Zijn hand, en dat gaat nooit meer op. Maar dat is niet waar, want het zijn er geen zeven. Wat is zeven? Zeven is de Goddelijke volheid, maar zes is nog niet vol, nog niet Goddelijk. Verstaat u dat? U zegt: Nu kan ik zo naar de hemel, want ik heb Zijn stem gehoord. Maar het zijn zes maten, volk, en dat is nog geen zeven.

Weet u, waar we in onze tijd in leven? Dan gaan ze hier mensen zalig in spreken. Maar geliefden, met Hem op de akker gelegen in uw onwaarde, is nog niet met Hem getrouwd te zijn hoor! Die zes maten gaan een keer op; soms al heel vlug. Als u er veel mee pronkt, dan bent u het zo kwijt. Als u er veel mee laat eten, dan heeft u snel niets meer over. Er zijn van die mensen, die het voor zichzelf houden en die hebben er soms zes weken wat aan, maar er zijn anderen, die het uitdelen, en die hebben een korte liefde, en een hevige liefde.

Weet u wat er dan gebeurt? Dan staan ze na een poosje met beide benen op de grond en de schuld is niet weg, en Christus is ook. weg. Hun onvruchtbaarheid is ook niet weg, en ze krijgen zichzelf weer terug, namelijk de Moabitische.

Eerst nog één ding. Boaz zegt: *U blijft liggen vannacht*. Waarom? Dat is de zorg, want het 's nachts gevaarlijk voor vrouwen, ook in die tijd. Ze gaat zijn zorg al ervaren en ze mag een ogenblikje in zijn gemeenschap blijven liggen. Maar ze is niet getrouwd, nee, ze ligt aan zijn voeten in haar onwaarde, maar wel met de weldaden.

En nu nog wat. Dan zegt hij: Als het nu ochtend wordt, dan moet u weggaan voordat mensen elkaar kunnen zien. Waarom zou hij dat doen? Ik denk, gemeente, als hier een mens in zijn onwaarde voor God gekomen is, dan moet dat in het duister bewaard blijven. Wat bedoelt u? Alle dingen stichten niet en alle dingen zijn niet oorbaar. Want stel u eens voor, dat ze daar tegen het licht van die akker gekomen zou zijn, dan zouden ze gezegd hebben: Boaz is een overspeler en Ruth is een hoer, maar ze waren het geen van beiden. Ja, hij was het wel, en zij was het ook, maar van binnen, niet uitwendig en niet in de daad. Begrijpt u, wat ik bedoel? De Heere Jezus wordt het genoemd *door toerekening*, maar niet door Zijn bestaan.

Weet u dat, dat Hij een Kind wordt genoemd uit overspel geboren? Waarom? Om met Ruth gemeenschap te houden. Ja, wie het vatten kan, die vat het. Hij was de minste van alle mensen, veracht, en niet geacht, om met tollenaren en zondaren gemeenschap te hebben, en ze zalig te maken door Zijn gerechtigheid en Borgstelling. Dus voor de nacht er af hoor, en niet vertellen, want niemand mag het weten. En daar gaat ze met zes maten gerst naar Naomi. Dan komt ze beladen met gunsten binnen. Maar laten we eerst eens zingen Psalm 111:5.

*"'t Is trouw, al wat Hij ooit beval;
Het staat op recht en waarheid pal,
Als op onwrikb're steunpilaren;
Hij is het, Die verlossing zond
Aan al Zijn volk; Hij zal 't verbond
Met hen in eeuwigheid bewaren."*

Dan komt ze tot haar schoonmoeder, en die zei: *Wie zijt gij?* Dat is typisch; zou haar schoonmoeder haar niet meer kennen? Er staat niet: Hoe gaat het met je, maar er staat: *Wie zijt gij?* Het was nog donker; ja maar geliefden, ze zal haar stem toch gekend hebben. Ik moet dit verklaren, want dit betekent eigenlijk: wie ben je; van wie ben je, of hoe is het nu met je? Hoe ben je er aan toe?

Dat is toch een vreemde vraag? Gemeente, het was toch een gevaarlijke onderneming om als vrouw midden in de nacht naar de dorsvloer te gaan. Naomi had geloof gehad, dat ze bij Boaz terecht zou komen en dat hij zich over haar zou ontfermen. Geliefden, ik weet niet of u wel eens werk gehad heeft met een ziel. U heeft haar in het geloof weggestuurd, maar de gehele nacht bent u aangevallen.

Ik weet nog, dat we eens kregen te geloven van een gemeentelid, dat de ziekte van hem niet tot de dood was. En dat hebben we hem geopenbaard, omdat ik geloofde, dat dat moest vóór de operatie. Het leek erop dat hij een groot gezwel had. Maar de Heere sprak klaar en duidelijk, en Hij gaf ons arbeid met deze ziel. Ik zou er nog veel van kunnen vertellen. Ik wil nog even dit zeggen, dat God het bevestigd heeft. Maar geliefden, dat is zo beproefd, zodat ik duizend keer gewankeld heb. En nu was God getrouw, maar ik ontrouw. Ik kon God niet geloven. Maar mensen, als het in de beproeving komt, dan gaat het over het puntje van de naald. En daar gaat het nog af ook, want Ruth wordt niet zalig, omdat Naomi er werk mee gehad heeft, hoor! Naomi is er ook mee omgekomen.

Ze zegt: Hoe is het nu gegaan, mijn kind? Ik heb vannacht duizend keer gedacht: Je wordt door de wilde mannen overvallen en de schurken hebben je onteerd, en het is allemaal misgegaan. O, ik ben in duizend zorgen en duizend doden geweest. Hoe is het nu met het kind, vertel het eens? Ik geloof, dat elke weldaad altijd beproefd wordt, en dan komt het geloof op de proef. Dan raakt u het geloof wel eens kwijt, maar God houdt het vast. Ik zeg het niet goed; ik moet het genuanceerder zeggen. Ik denk dat u niet het geloof kwijtraakt, maar de kracht van het geloof, en dan kunt u geen weerstand meer bieden.

Ik weet nog een man, namelijk Jakob. We hebben het hier nog behandeld. Hij geloofde, dat Jozef gezegend zou worden, maar toen hij de rok met bloed kreeg, toen was Jakob niet meer waar, en zijn bekering niet meer waar, en niets was meer waar. Dan lees ik al die jaren niets meer van Jakob, totdat die broers komen en zeggen: Jozef leeft nog. En dan lees ik, dat hij op de woorden van Jozef en de tekenen die hij gaf, verlevendigde, en dat zijn hart verlevendigd werd. Weet u wat er toen was? God was waar. Hij had het niet meer voor waar kunnen houden, hoewel op de bodem van zijn ziel die stille nood en dat uitzien lag, maar hij kon het niet meer voor waar houden.

Gemeente, de apostel schrijft, *dat de beproeving van het geloof, die veel kostelijker is dan het goud dat beproefd wordt, bevonden worden te zijn tot lof en eer en heerlijkheid van God en de Vader.* Weet u wat het voor wegen zijn, als u er tussenuit mag vallen? Dat zijn Gode verheerlijkende wegen, want weet u, wat ze dan gaan zingen aan de andere kant van de Rode Zee? Hij baande door de woeste baren en brede stromen ons een pad. En dan zult u straks niet kunnen zeggen: Ik heb het ook geloofd. Weet u wat u dan zegt? God heeft het alleen gedaan. *Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen.* Want dan komt u er mee om, en dat vinden we hier. In het Hebreeuws kunt u dat eigenlijk nog beter lezen. Dan zegt ze: *Mijn kind, zeg het toch eens, hoe is het?* Ik heb de hele nacht niet geslapen, hoe is het gegaan? De duivel heeft haar aangevallen en aangevochten.

Nu mag Ruth alles vertellen; ze mag vertellen van de zes maten gerst en dat Naomi nu met de vrucht mee mag eten. Kijk, daar hebben we weer een mooie trek: Naomi is met haar in de nood geweest en nu deelt ze ook in de vruchten. Als er moeders zijn in Israël, ook hier in Dordrecht, dan delen die in de nood der zielen, die God op hun zielen gebonden heeft. Maar als er uitkomsten zijn, dan mogen ze ook delen in de vruchten

van de liefde. Komt, maakt God met mij groot, verbreidt, verhoogt de Naam van Hem, zingen ze dan. Nu zijn er hier, waarvan we mogen geloven, dat er arbeid mee is.

Ik zal u eens wat zeggen: Dan heeft u het soms benauwder met de ziel van een ander, dan u het ooit gehad heeft met uw eigen ziel. Dan wordt u weer onbekeerd; het is misschien naar gepraat, maar dan komen al die beloftenissen Gods nog op een puntje van een naald. U wordt nog een God-loochenaar, als God u niet bewaart in deze beproevingen. Maar weet u wat dan blijkt? Dat de Heere geen van Zijn woorden ter aarde zal doen vallen, want Hij is een Losser en Ruth zal gelost worden. Dat heeft Naomi geloofd. Als Ruth alles verteld heeft, dan zegt ze twee dingen tegen Ruth; dan geeft ze haar onderwijs, en zegt: Zit stil mijn dochter, totdat gij weet hoe de zaak zal vallen. Maar ze bemoedigt haar erbij, want, ze zegt: Die man zal niet rusten, tenzij dat hij heden deze hele zaak zal voleindigd hebben. Naomi kon hier verder kijken door het geloof dan Ruth. Ze spreekt hier door het geloof en het geloof eigent de uitkomst. Er zijn mensen in ons midden, die sommige mensen op de dansvloer hebben gezien en op de dorsvloer van dit leven, maar ze hebben geloofd, dat die zielen getrokken zouden worden, en dat hebben ze aan anderen medegedeeld.

Er zijn er van Gods volk, die weten dat God één of meer van hun kinderen getrokken heeft of trekken zal. En weet u, dan kan het, wel eens zo zijn, dat het er helemaal niet op lijkt, en dat u uit moet roepen: *Zouden Gods beloftenissen verder haar vervulling missen?* Maar dan hebben ze verder gekeken dan die Kerk kan kijken, ook in de oefeningen. Dan zeggen ze: Hij zal niet rusten, totdat Hij die ganse zaak voleindigd zal hebben. Had ze dat nu wel tegen Ruth mogen zeggen?

Zeker wel, namelijk om groot te spreken van Hem, de Borg en Middelaar; dat Hij een gans werk doet en niet een half werk. Dat moest ze zeggen, want dat ging de eer Gods aan. In de tweede plaats geeft ze ook geestelijke leiding, want weet u wat ze zegt? Mijn kind, nu zal jij nog moeten weten, hoe die zaak zal vallen.

Een paar woorden.

Weet u, wat ze nu eigenlijk tegen Ruth zegt? Zeg kind, het kan nog twee kanten op vallen. Is dat nu eerlijk? Bij God vandaan kan het maar één kant op vallen; daar geeft ze getuigenis van, maar bij Ruth vandaan kan het nog twee kanten op vallen. Want er is nog een lossers, die nader is, en die zou haar nog weg kunnen stoten en daar is alle reden en recht toe. Dat moet u eens onthouden. Ze wist van een geopenbaarde Christus; ze had de liefde genoten met zes maten gerst en nog geen vastigheid, want ze was nog niet getrouwd. Voel je het, mijn jongen? Dan kan het nog alle kanten op vallen voor je ziel. Bij God kan het niet alle kanten op vallen, want wat Hij begint, dat maakt Hij af, maar daar heeft een ziel niets aan.

Tegenwoordig preken ze allemaal bij God vandaan, hele kerken zijn bekeerd, maar er is geen geestelijke leiding meer. Waarom zegt Naomi dat nu? Om dat kind in de arbeid te houden en in de werkzaamheden. Er zijn beloftes, gemeente, die de werkzaamheden stil leggen en dan wordt u op zijn lichtst getroost, en de breuk op zijn zwakst geheeld. En dan houden uw werkzaamheden op.

Er zijn mensen, die zeggen: U heeft een echte zucht, u wordt, vast wel bekeerd. Weet u wat dat worden? Dat worden kinderen met waterhoofden. Weet u wat de apostel ervan zegt? Gij zijt nog kinderen. U weet nog niet, want u heeft nog geen onderscheid, maar ik heb weer arbeid met u, om u wederom te baren, opdat Christus gestalte in u krijgt en u mag komen tot de volle man in Christus.

Kijk, dat is nu een geoefend mens; zij staat zelf achter de zaken. Zij heeft dat weggetje al gelopen; de weg van hoe het vallen zal. Dat vallen duidt op rust. De rust is alleen in het huwelijk door het geloof in de vereniging met Christus.

In de tweede plaats zegt ze niet: Hoop het maar, of geloof het maar. Maar ze zegt: *Opdat gij weet, hoe het vallen zal*. Er is hoop, er is geloof, en er is weten. Is geloven dan geen weten? In de Bijbel worden ze alle drie genoemd. U vindt bijvoorbeeld van Job: Ik weet mijn Verlosser leeft. Weet u, wat dat weten is? Dat is geheiligde geloofskennis, of om het anders te zeggen: bevestigde geloofskennis. Nu weet ik, dat er een God in Israël is. Dat is een weten, een volledig kennen en een bevestigde geloofskennis. Paulus zegt: *Ik weet in Wien ik geloofd heb*. Het is door het geloof tot geloofswetenschap gekomen. Wanneer wordt dat nu bevestigde kennis? In het huwelijk; iedereen die getrouwd is, weet dat hij getrouwd is, of niet? Hoe weet u dat? Omdat het recht zijn loop gehad heeft. Het ja-woord heeft geklonken. Hoe weet u het nog meer? Er zijn vruchten van het huwelijk, waaruit u het ook weten kunt. Er is een samen-wonen en een samenleven. Dat is wetenschap.

Gemeente, dat komen we niet zoveel tegen. Ik hoop het, ik geloof het, maar weet u het ook, in Wie u geloofd heeft?

Dan gaat Naomi weer onderwijzen. Zij zegt: *Opdat gij weet, niet ik weet, hoe die zaak zal vallen*. Ik weet, dat die man niet zal rusten, maar dan moet jij het nog weten, mijn kind. En nu moet je niet eerder rusten, dan dat je dat weet. En dan moet ze stil zitten. Weet u wat stil zitten is? Dat is sterven. In mijn werk leef ik nog, maar nu moet ik stil zitten, want nu moet Boaz de poort in.

Dat is hoofdstuk vier. En wat is de poort? Dat is de plaats waar recht gesproken wordt. Heeft u dat nooit gelezen? In de poort komen de oudsten uit de stad, de rechters. Sommigen zeggen, dat er voor gewone, legale en burgerlijke zaken 23 rechters waren, en voor godsdienstige zaken drie rechters waren. Maar in ieder geval zijn het de oudsten van de stad, die recht spreken in de poort. Voor die poort is in de stad een groot plein, dat is de markt. Die rechtspraak was in Israël openbaar; daar mocht iedereen bij zijn, en dat is eigenlijk nog zo.

Boaz gaat naar de poort; hij gaat naar de plaats van het recht, en Ruth blijft stil zitten. Gemeente, weet u wat ik daar nu in zie? Dat is de gang van Christus naar Golgotha; Hij gaat naar de plaats van het Goddelijk recht, en hoe is Hij gegaan? Gewillig; Hij is de lofzang zingende gegaan. Die lofzang is Psalm 118. Hij is gegaan en dan zie Ik Hem kruipen in Gethsémané, en toen is Hij gewillig geworden om de beker der verlossing te drinken, en om de schuld van Zijn Kerk te eigenen. Hij was gewillig, om de zonden te drinken tot de laatste druppel, totdat Hij bloed zou sproeien over die zonden. Zijn de discipelen daarbij geweest? Nee gemeente, want op die plaats kan geen mens staan. Ze stonden wel bij het recht, ze stonden wel bij het kruis, maar Hij hing aan het kruis. Dan zie ik de stokken komen van de knechten van de wet, van de hogepriester en de Schriftgeleerden; die zwaarden en die stokken waren voor het Lam Gods, en dan zegt Hij: *Indien u dan Mij zoekt, laat deze, de Mijnen gaan*.

En dan moet Ruth stilzitten, en de discipelen moeten stilzitten, en dan rusten de vrouwen naar het gebod. Zit stil, want Ik zal de pers alleen treden, en Boaz ging in de poort van het Goddelijk recht.

Gemeente, nu staat er van de apostel, *dat hij met Hem gekruisigd is en met Hem gestorven is*. Hoe? Van een afstand, en toch met: Hem. Ik denk, dat Ruth met hem meegegaan is in de poort, denkt u niet? Ze is zielsbevindelijk meegegaan. En toen Boaz in de poort kwam, kwam die andere lossen; dat is degene, die het eerst recht heeft op Ruth. En wie heeft het eerste recht op Ruth? De Goddelijke wet: *Betaal wat u schuldig zijt!* Daar eist Hij Zijn beeld terug, en dat is de vruchtbaarheid van uw leven. Ik heb u goed en naar Mijn beeld geschapen.

Dan komt het oordeel vol majesteit, en dat keert weder tot gerechtigheid. Daar is Christus verborgen. Geliefden, u moet mij niet zeggen, dat Christus altijd verborgen is,

want Hij is in het Evangelie geopenbaard aan de discipelen. Maar als het om de toepassing van de Borgtocht van Christus gaat, dan verschuilt Hij Zich achter dat Goddelijke recht, en dan is er geen Christus en geen Borg. Dan is de Vader er, Die eist, en de Rechter, Die zegt: *Betaal Mij*. Want u staat met God in rekening, en u moet voor Zijn rechterstoel verschijnen. Betaal wat u Mij schuldig bent, Moabiet, onvruchtbare, heidin en huichelaar, want Ik heb u goed en naar Mijn evenbeeld geschapen. Dat recht gaat eisen en dat recht doet ondergaan, en dan moet Ruth met inwilliging en omhelzing van dat recht, thuis uitroepen: Verloren, verloren, voor eeuwig duisterder dan de duisterste nacht, rechtvaardig verdoemd. God kan geen kwaad meer doen, want ik ben voor eeuwig verloren door eigen schuld; dat is Gods recht liever krijgen, dan uw eigen behoud en vruchtbaarheid. En dan gaat Boaz de poort in, om als Ruth verloren gaat, het voor haar op te nemen bij die eerste man, de wet.

Geliefde vrienden, ik wil voor vanavond hier eindigen, om zo God het geeft over veertien dagen deze zaak nader te overdenken, en ook de vrucht ervan in Ruth's leven. Ik mag vanavond nog zeggen: Hij komt om te zoeken en zalig te maken .... wedergeboren mensen? Mis, Adamiëten, Moabiëten, hoeren en tollenaars, opdat ze straks zouden zingen: In U is al mijn heil en mijn eer. Hij doodt en maakt levend. En dan leef ik niet meer, maar Christus leeft in mij. Dan ben ik getrouwd en heb ik Zijn Naam; een nieuwe Naam, en Zijn eigendommen zijn de mijne, namelijk gerechtigheid, heiligheid en heerlijkheid. En dan heb ik een troost in leven en in sterven, want ik ben de Zijne en Hij is de mijne op grond van recht. Dan ben ik door recht verdoemd, en daarna door recht zalig gemaakt. Rechtvaardig behouden door de Borgtocht van Christus. Zo verheerlijkt God Zijn eigen Wezen in en door Christus. Zo komt God aan Zijn eer in de doemschuldigheid en in de rechtvaardige genade, die in Christus Jezus is. Geliefden, we hopen de volgende keer, zo God het nog geeft, de borgtocht van Boaz in de poort nader te overdenken.

Dan moet u twee dingen leren. Het geloofshuwelijk wordt eenmaal gesloten door het geloof, en dan bent u overgegaan in Hem, maar het is pas vruchtbaar door de gemeenschap, en dat zijn de nadere oefeningen van het huwelijk. Dat is weer een weg, *want zonder Mij kunt gij niets doen*. Dan wordt u weer een onbekeerd mens, om uit Christus te leven. En wat ik leef, leef ik door het geloof.

Ja, dan moet u uw bekering inleveren, mijn kind, om alleen uit Zijn bediening te leven. Ik geloof, dat er nog enige zijn, die enige kennis aan dat arme leven hebben, want dat is nu een arm leven. Die schreeuwen maar om gemeenschap. Dat zijn weglopers en toch getrouwd, maar wel als een overspelige.

Ik weet niet, of u het verstaat, maar dan is de laatste opzoeking de beste weldaad en de sterkste verzekering. Want God verandert niet in dat geloofs-huwelijk, maar wij wel; Hij blijft Dezelfde. Nu preekt u toch al verder. Ja hoor, want Naomi komt nog een koer met de vruchten van de Kerk op de knieën te zitten: Obed.

Kom, weet u wat Obed is? Dat is dienstknecht. Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Dat moet u nog leren, jongen! Hier gaan ze pas leren, wat uit genade zalig worden is. Er is een hele weg tot Christus, maar nu nog wandelen in Christus. Dat is groter zondaar worden, maar minder zonden doen. Uw Adamsbestaan meer inleven, opdat u uit die Heilsfontein Christus op Zijn tijd en wijze bediend worde, om Gode vruchten te dragen, maar nooit meer uit u. *Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen*.

Ach geliefde gemeente, *zoek Jezus veel, zoek Jezus vroeg, wie de Heere Jezus heeft, die heeft genoeg*. Want het is zo'n trouwe Zaligmaker en zo'n lieve Zaligmaker, Die het recht van Zijn Vader bevredigd heeft en daarmee de zaligheid verdiend, want ze worden door recht zalig. En als God ze zalig maakt, dan kunnen ze nooit meer verdoemd

worden, want als God hen niet verdoemt, zal de wereld hen niet meer verdoemen. *Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt, wie is het die verdoemt?* Ja, Die Zijn eigen Zoon, Boaz, niet heeft gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, zal Hij ons ook niet met Hem alle dingen schenken? Uit genade zijt gij zalig geworden, dus alles is geschonken.

En dat nooit uit mij; ik wil er niets meer aan doen! Waarom niet? Eeuwig bloeit de gloriekroon op het hoofd van Davids grote Zoon.

Wil u er nog wat aan doen? Dat betekent, dat u nog niet getrouwd bent. En als u getrouwd bent, dan bent u een overspelige, want dan zoekt u het weer in de eerste man, namelijk de wet. Ik zeg u: Verdoemt, vervloekt, wie vlees tot zijn arm stelt; het is Christus alleen! Ja, dan krijgt u een kinderleven. Die gaan schreeuwen, als ze de gemeenschap van moeder missen en van vader missen, en van de liefde missen. Dan kunnen ze niet groeien. Ze hebben liefde nodig, anders sterven ze. Zijn er nog, die er ook bij horen, maar er niets van weten? Er zijn er, die het aankleven, en die zeggen: Dat is het. Ruth kleefde Naomi aan, en ze zei: Dat is het. Maar hoe kom ik er nu aan? De Heere geve u de genade. Amen.

Psalm 122:1, 2

"Ik ben verblijd wanneer men mij"

"De stammen naar Gods Naam genoemd."

7. BOAZ HUWT RUTH I²

En al het volk, dat in de poort was, mitsgaders de oudsten zeiden: Wij zijn getuigen; de HEERE make deze vrouw, die in uw huis komt, als Rachel en als Lea, die beiden het huis van Israel gebouwd hebben; en handel kloekelijk in Efratha, en maak uw naam vermaard in Bethlehem! En uw huis zij, als het huis van Perez (die Thamar aan Juda baarde), van het zaad, dat de HEERE u geven zal uit deze jonge vrouw.
Ruth 4

Psalm 122:1, 2

Schriftlezing: Ruth 4:1-12

Psalm 25:4, 5, 6

Psalm 65:1, 2

Ter inleiding,

Geliefden, er staat zo in de Waarheid: *Sion zal door recht verlost worden*. Nu is er nooit genade zonder recht. Nu ziet dat woord, denk ik niet op de afsnijding, ja ook, maar het ziet meer op de inplanting. Gods volk wordt niet zalig met een misschien, of met een hoop. Waarom niet? Hij is opgestaan uit de doden, zegt Paulus, en die dingen hebben bij ons volkomen zekerheid. We zijn geen kunstig verdichte fabelen nagevolgd. In een eeuw van duisternis en twijfeling, schijnt de grootste rechtzinnigheid te zijn om te twijfelen. Dat is de religie van de wereld.

Maar Paulus zegt het, en dan zult u tegen mij zeggen: Maar ik ben Paulus niet. Maar Paulus was als Elia, van gelijke bewegingen als u en ik. Want als ik over Paulus preek, dan preek ik niet over Paulus, als mens in zijn vlees, want die man had ook niets in te brengen. Ik geloof, dat die man niet hoog stond bij zichzelf, maar wel bij de genade, want hij zegt: Ik ben niks, maar de genade die met mij is. Daarom heb ik te overvloediger gearbeid. Paulus, wat roemt u toch? Hij roemt niet op Paulus, maar op de genade, want hij zegt: Daardoor heb ik te overvloediger gearbeid dan zij allen.

Jamaar, dat kan ik niet geloven, want het ligt toch niet aan God? Wie Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal een groot licht zien. Dat geloof ik niet hoor. Waarom niet? Omdat u al zo donker geworden bent, dat u er al niets meer van gelooft, en omdat u Hem kwijt bent en dat. u zich probeert te redden met kwijt zijn. Nee geliefden, *wie Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar het Licht des Levens hebben*. Waarom zegt u dat? Omdat de dingen die hier geschieden in Ruth 4 vast en zeker zijn, of ik het geloof of niet, maar Gods werk is vast en zeker; het zal geen duimbreed wijken.

Gemeente,

- We letten in de eerste plaats er op, hoe Boaz de poort in ging.
- Ten tweede hoe hij daar bevrediging zocht met het recht, dat is de wet.
- En in de derde plaats hoe hij Ruth huwde.

Wij willen eerst nog zingen van Psalm 25:4, 5, 6.

---

² Vervolgpreek helaas niet aanwezig.

*"s HEEREN goedheid kent geen palen;
 God is recht, dus zal Hij door
 Onderwijzing hen, die dwalen,
 Brengen in het rechte spoor.
 Hij zal leiden 't zacht gemoed
 In het effen recht des HEEREN;
 Wie Hem need'rig valt te voet,
 Zal van Hem Zijn wegen leren."*

*"Lout're goedheid, liefdekoorden,
 Waarheid, zijn des HEEREN paan
 Hun, die Zijn verbond en woorden,
 Als hun schatten gadeslaan.
 Wil mij, Uwen Naam ter eer,
 Al mijn euveldaan vergeven;
 Ik heb tegen U, o HEER,
 Zwaar en menigmaal misdreven."*

*"Wie heeft lust den HEER te vrezen,
 't Allerhoogst; en eeuwig goed?
 God zal Zelf Zijn Leidsman wezen;
 Leren, hoe hij wand'len moet,
 't Goed, dat nimmermeer vergaat,
 Zal hij ongestoord verwerven,
 En zijn Godgeheiligd zaad
 Zal 't gezegend aardrijk erven."*

En Boaz ging op in de poort, waar men het gericht hield en het volk bijeen kwam. Er staat niet, dat Ruth de poort in ging, maar Boaz. Gemeente, ik lees in de Waarheid, en dat is de waarheid, *dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was*. Dat is voor de Kerk, en het is zonder de Kerk. Ik kom er niet aan te pas. Ik lees, dat toen Jezus aan het kruis hing op Golgotha, dat de vrouwen van verre stonden en toekeken.

Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verdere, maar het eeuwige leven hebbe. Dat is niet werken, maar geloven, dat Hij het werk doen zal en gedaan heeft. Paulus getuigt het: *Uit genade zijt gij zalig geworden en dat niet uit u, want het is Gods gave*.

En toch geliefden, geloof ik, dat Ruth meegegaan is in de geest. Ik lees van de apostel Paulus, dat hij dat voorwerpelijke, dat handelen Gods en dat "Hij voor mij", eerlijk en helder tekent. Hij zegt ook, en dat is in geestelijke zin: Ik ben met Hem gekruisigd; Hij voor mij en ik met Hem, zodat ik der wereld gekruisigd ben en de wereld mij gekruisigd is.

Dus enerzijds heeft Hij de pers alleen getreden, het sola gratia. Anderzijds door de toepassing des Geestes, *ben ik met Hem gekruisigd, en ben ik door de wet aan de wet gestorven, doch ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij*. Dan gaat Boaz de berg Moria op; Hij zoekt het recht des Vaders. De rechterstoelen staan daarbinnen. Er zijn wel eens mensen, die zeggen, dat zij het recht zoeken. Maar dat is niet waar. God zoekt Zijn recht, want het is het Goddelijk recht.

Geliefde vrienden, gij komt niet voor de Rechter, maar de Rechter stelt u voor Hem, en dan eist Hij: *Betaal Mij, wat gij schuldig zijt*.

Er zei gisteren iemand tegen mij: Maar we moeten toch naar het recht toe? Op Goede Vrijdag moest ik dit jaar zeggen: Hoe komen we ooit op Golgotha? Alleen door een Goddelijk drijven. Door een Goddelijk eisen, als de Rechter afdaalt in onze ziel; als de tranen opdrogen en het heilig recht zitting krijgt: Betaal wat u schuldig zijt.

Geliefden, zo zie ik Boaz opgaan, als een type en beeld van Christus. Hij zoekt het recht Zijns Vaders; Hij gaat in de poort, dat is de plaats waar recht gesproken wordt. Daar staan de rechterstoelen. We hebben het gezongen. Voor de poort aan de binnenzijde van de stad is het grote plein en daar komt het volk samen. Want rechtspraak is in Israël een openbare aangelegenheid, dat is geen heimelijke zaak. En waarom is dat in Israël een openbare zaak? Omdat er niets bedekt zou worden. We zijn naakt en geopenbaard voor Degenen met Wie wij te doen hebben.

Daar zet Boaz zich; dat is een wonderlijk iets. Het is in dit beeld Boaz die rechter is. Dus de rechter zet zich; hij gaat recht spreken; hij gaat recht vorderen; hij gaat recht verschaffen.

En gemeente, terwijl Boaz daar zit, komt bij geval, er is geen ding bij geval, maar het is Goddelijke leiding en voorzienigheid, de eerste lossen. In het verband van de tekst staat nadere lossen. De eerste lossen, of nadere familie, of eerdere familie, staat er eigenlijk. Die eerste lossen komt langs, en Boaz daagt hem uit. Hij zegt: Ik heb een zaak met u en dat wil ik u openbaren. Ga, en zit ook. Hij daagt hem uit, want hij kan geen lossen zijn, zonder bevrediging, ofwel toestemming van die eerste lossen; dat moet u onthouden.

Genade kan geen genade worden, als de wet niet bevredigd wordt. Het genadeverbond treedt in de rechten van het werkverbond. Christus als de tweede Adam treedt in de rechten en plichten van de eerste Adam. Daarom is er geen genade zonder recht. Adam heeft recht op u en wat is dat eerste recht? Ik kom er straks wel op terug. En hij gaat ook zitten.

En weet u wat Boaz dan doet?

Dan haalt hij tien oudsten uit de stad, en wat betekent dat? Wel, bij een huwelijksinzegening moeten er tien oudsten zijn, naar Joods-gebruik. Dus wat doet Boaz? Hij zegt hiermee: Ik zal haar trouwen. Ik zet haar daar vast neer, want zij is van mij. Eigenlijk is deze hele rechtspraak omgeven door het handelen van Boaz. Gemeente, we hebben de vorige keer gezien, dat als wij Christus niet preken als de gewillige Zaligmaker, dan prediken we het recht Gods niet. Is het rechtvaardig om in de plaats van een ander te betalen? Dat is alleen rechtvaardig, als die ander gewillig is om te betalen. Toen hebben we gezegd: In onze dagen wordt veel al het recht Gods nog wel geprekt, maar ik hoor niet de gewillige Zaligmaker. En als u geen gewillige Zaligmaker predikt, dan predikt u het recht Gods niet, maar ontkracht u het recht Gods. Dan moet u de prediking maar eens toetsen. Dat is het eerste.

In de tweede plaats kan het recht van God de Vader geen loop hebben, als Christus niet geboren werd, omdat de wet door ons vlees krachteloos geworden is. Die wet eist betaling, maar gij kunt die prijs der ziele, dat rantsoen, in tijd noch eeuwigheid voldoen. Ik wenste, dat u dat geestelijk leerde. Dan zou u sterven aan de wet. Ik kom er nog wel op terug. Dus Christus moest komen naar het eeuwig besluit des Vaders, om de rechten des Vaders te handhaven, en om de wet te vervullen in Zijn eis tot betaling, maar ook in Zijn dadelijke gehoorzaamheid.

Daarom komt Boaz in de poort; om de aanspraken van die wet te gaan voldoen. Hij kan buiten die wet geen lossen zijn. Dan zet die eerste lossen zich neer, en dat is de wet, en ik zal het straks proberen verder uit te klaren. En die tien mannen komen, want dat huwelijk zal gesloten worden, want hij gaat dat recht handhaven. Hier zien we de Goddelijke oorsprong van, heel de zaligheid. Daarom staat er zo, dat Jezus van vóór de grondlegging der wereld gekruisigd is. Christus is niet gekruisigd op een misschien, maar Hij heeft van de Vader van eeuwigheid af de Bruidskerk al gekregen, omdat Hij ze

in de tijd zou huwen. Hij zal die rechten des Vaders voldoen. Het moet wel in de tijd geschieden, maar het is van eeuwigheid al vast. Daarom staan die tien getuigen er al, want die zullen zien wat God doet. Die getuigen om het dóór te getuigen, om te spreken van de grote daden Gods.

Dan zegt Boaz: *Het stuk land, dat van onze broeder Elimelech was, heeft Naomi, die uit het Moabietenland wedergekomen is, verkocht.* Hij zegt: Dat is feitelijk ook schuld. Dat heeft ze verkocht, en ik meen, dat ik het zo moet exechetiseren, toen ze weggereisd is naar een vergelegen land.

Dat heeft u ook gedaan. U heeft uw rechten verkocht aan de duivel, en u bent naar een vergelegen land gereisd, zonder God en zonder hoop in de wereld. En nu ligt er een schuld op dat land, een onbetaalbare schuld, en nu zijt gij de eerste lossen.

Hij zegt: *Aanvaardt nu die eerste lossing in tegenwoordigheid van die inwoners en de oudsten mijns volks, en als gij het zult lossen, los het.* En zo men het ook niet zoude lossen, verklaar het mij, opdat ik het wete, want er is niemand behalve gij, die het losse en ik na u. Toen zeide hij: Ik zal lossen. Wie is nu die eerste lossen? Gemeente, dat is het eerste verbond, en daar regeert de wet. Weet u waarom die lossen wilde lossen? Boaz zet het zo scherp uiteen, want hij zegt: Naomi en een stuk land. Dan zegt hij: Lossen, dat wil ik lossen, want Naomi was oud en onvruchtbaar. Die lossen zou dan wachten op de dood van Naomi en dan zou dat land komen tot zijn bezit.

Die eerste lossen eist: Betaal wat u schuldig zijt. En dan wacht die eerste lossen op uw dood. De eerste lossen wil lossen met het oog op uw dood. Dan lees ik in de Heilige Schrift: De bezoldiging der zonden is de dood. Wij moeten sterven en het loon op uw en mijn zonden is de dood, de eeuwige dood, en dat is eeuwig buiten God en buiten Zijn gemeenschap. De wet zegt: Ik zal lossen, maar ik wacht op zijn dood, totdat hij gestorven is, en dan is de wijngaard van mij. Herinnert u zich die gelijkenis nog? Ten laatste zullen ze de zoon doden en zeggen: De wijngaard is van ons.

De wet vraagt te sterven, en de wet kan alleen maar eisen; ze kan niet geven. De wet eist: Vervloekt, verdoemd zijt gij, zo gij niet blijft in het boek der wet om dat te doen. Wilt u door de wet zalig worden? Door uw tranen, wettische gestalten, uw zuchten en op uw eigengerechtigheden? Dan bent u dit uur verdoemd, want hij wacht op uw dood, en dan is het voor eeuwig kwijt.

Geliefden, die eerste lossen is gewillig u op te eisen; het graf is nog niet vol en de hel zal vol worden.

Ruth ging in de geest met Boaz mee. Wat betekent dat? Dat die wet ook van Ruth komt te eisen: Betaal wat u schuldig zijt. De wet zegt: Ik zal haar lossen tot in de rampzaligheid.

Geliefde gemeente, bent u het met God eens geworden, dat uw eerste recht op de verdoemenis is? Daar kunt u nog wel van overtuigd wezen, maar zijn hier nog verdoemde zondaren, die niet meer zalig worden, want de wet laat zijn rechten gelden en Boaz treedt terug?

U weet van een geopenbaarde Christus, en u heeft Zijn eed gehoord, en Zijn beloftes zijn gepredikt, maar de wet treedt naar voren en zegt: Betaal en ik zal eisen en ik blijf eisen, en Boaz treedt terug. Er kan veel van Boaz genoten zijn, maar Hij moet Zich verschuilen achter het Goddelijk recht.

En dan sterft Ruth, want door deze wet kan zij niet zalig worden, en zal ze eeuwig buiten God zijn. Wanneer we een Moabitische zijn, en iets van die liefde Gods in onze ziel is afgedrukt en van de liefde tot dat recht kennen, dan komt er een tijd in uw leven van grote benauwdheid. Dat is een benauwdheid, die er aan vooraf gaat, en dat is de grootste benauwdheid in uw leven; dat is de hel voor de hemel, en dat is de dood voor het leven. Dat is een uiterste duisternis. Als die eerste lossen gaat lossen en dat recht

gaat verdoemen, dan is Boaz niet meer in het vizier. En weet u wat u dan zult moeten? Dan zult u eeuwig God moeten vloeken, en eeuwig buiten Zijn gemeenschap zijn. *Al Uw golven en al Uw baren, mijn benauwde ziel vervaren.*

Buiten dat recht is er geen genade. Ik ben met Hem gekruisigd, dat is mijn schuld en eigen schuld. Ik ben rechtvaardig verdoemd en rechtvaardig vervloekt. Dan moet u wegzakken en er is geen bodera meer, en dat is eeuwig rechtvaardig.

Geliefden, als u daar mag komen, is dat op één na de zoetste plaats, want dan kan God geen kwaad meer doen. Daar wordt u met God verenigd. Daar heb ik het gedaan, en dan mag ik dat zoete recht zo lief hebben, omdat het Goddelijk is. Ik zal lossen, dat is een punt, en dan sterft de Kerk.

Maar moet u horen in het vijfde vers: Maar Boaz.... *Hetgeen door de wet onmogelijk was, heeft God Zijn Zoon zedende in de gelijkheid des zondigende vlees en dat door de wet, de zonden veroordeeld in het vlees.* Maar Boaz, een man sterk van krachten en heerlijkheid, zeide: *Ten dage als gij het land aanvaardt van de hand van Naomi, zo zult gij ook Ruth aanvaarden, de Moabitische, de huisvrouw des verstorvene, om de naam des verstorvene te verwekken over zijn erfdeel.*

De wet kan wel eisen, maar ze kan niet geven. De wet eist: Betaal, maar in de wet is geen barmhartigheid. Huntington zegt: U moet de berg Sinaï niet aanraken, want dat is sterven. In de wet is geen barmhartigheid. Wettische mensen hebben ook geen barmhartigheid. Ik lees van de farizeeër, en dat is een wetsdienaar: Hij vertrouwde bij zichzelf, dat hij rechtvaardig was en hij achtte anderen niets. Die heeft geen barmhartigheid, geen liefde en geen gunning.

Daar is geen barmhartigheid, hij eist tot in de hel. Maar dan komt Boaz Ruth voor te houden aan de eerste lossen en zegt: *Maar dan zult u ook Ruth aanvaarden, de Moabitische, opdat u uit Ruth zaad verwekken zal over het erfdeel van haar man, en over het erfdeel van Naomi.*

Dan zegt de wet: Ik kan niet lossen, opdat ik mijn erfdeel misschien niet verderve. Lost gij mijn lossing voor u, want ik zal niet kunnen lossen. De wet kan niet zalig maken. De wet veroordeelt u en verdoemt u, maar kan nooit zalig maken. Daarom lees ik in de Dordtse Leerregels, dat we wedergeboren worden door de prediking van het Evangelie van Christus. De wet kan u niet zalig maken. Uw eigengerechtigheden zijn blinkende zonden.

Ik kan niet lossen, zegt hij, ik eis heiligheid, ik kan mijn erfdeel niet verknoeien. Bij mij is geen barmhartigheid. Los gij mijn lossing; treedt gij in mijn plaats.

Daar ziet u, gemeente, hoe het genadeverbond in het werkverbond ingaat. God kan geen genade geven, tenzij aan Zijn recht voldaan wordt. En nu zegt dat recht: Treedt gij in mijn plaats. Wat zegt Boaz dan? Hij had het al gezegd: Ik zal het lossen, want er is geen nadere lossen dan ikzelf; ik zal in uw plaats gaan. Dan is het de wet, die verdoemd, en dan valt u daar in een peilloze diepte.

En dan zal Hij in de plaats treden van de wet. Hij komt van achter dat recht Zich heerlijk te openbaren; Hij is blank en rood en Hij draagt de Banier boven tienduizenden. Hij is het alleen. *Ik ben door de wet aan de wet gestorven, doch ik leef, maar niet meer ik, maar Christus leeft in mij.* Ik ben uw heil alleen. Ik ben het, en zal in uw plaats treden. Ik zal aan die eis voldoen, en Ik zal uw hemelhoge schuld betalen. Hij is blank en rood. Hij is rood om die schuld te betalen. Hij is de Schoonste, de Liefste, aller mensenkinderen; genade is op Zijn lippen uitgestort. Hij is ook wit, want Hij zal niet alleen die schuld gaan betalen, maar Hij zal ook aan alle gerechtigheid des Vaders voldoen door Zijn lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid. Gemeente, dan was het in Israël de taak en de roeping van die eerste lossen, dat hij zijn schoen uittrok en aan de

tweede lossen gaf. Daarmee werd het als het ware bezegeld. Weet u, die wet kan niet meer bestaan.

Waarom werd die schoen uitgetrokken? Met een schoen betreedt u stuk land. Als Mozes voor die brandende braambos staat, dan zegt de Heere: *Doe uw schoenen van uw voeten*. Dat wil zeggen: U kunt voor Mij niet meer bestaan. Nu kan de wet, de eerste lossen, niet meer bestaan voor Christus, want die wet wordt gedood, die wet wordt vervuld. Die wet moet zijn rechten opgeven voor Christus. Kunt u nu begrijpen, dat Warburton zegt: *Waar ik in Christus ben, dan ben ik een lijk voor de wet*.

Geliefde vrienden, hier sterft de Kerk aan de wet. Paulus zegt: *Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen stichten niet*. Ziet u wel, dat u een Antinomiaan bent. Nee, maar u verstaat het niet. De eerste lossen moet de schoen van zijn voet doen; hij kon niet bestaan, zoals Mozes niet kon bestaan voor de brandende braambos voor God, en Ruth niet voor de eerste lossen. Zo kan de eerste lossen niet bestaan voor de tweede lossen. Die eerste lossen moet sterven; hij moet zijn rechten opgeven. Daarom hebben we laatst geprekeerd uit Colossenzen 2. Hoe meer die waarheid in mijn ziel gedrukt wordt, hoe zekerder ik het weet. *Ik ben aan de wet gestorven, de wereld is mij gekruisigd en ik der wereld*. De wet heeft geen rechten meer op mij, en daarom zegt Paulus: *Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardigt in Christus Jezus, wie is het die verdoemt?* En dan lees ik van Paulus in Galaten 4 en daar hoor ik het weer, dat hij ook in die poort geweest is, want dan zegt hij: *Staat dan in de vrijheid, waarmede Christus u heeft vrijgemaakt*.

Nu wordt er veel over de rechtvaardiging geprekeerd, maar ik hoor en zie het graag aan de vruchten van het leven. Want Paulus getuigt: Gelijk u Christus heeft aangenomen, wandelt also in Hem, en zult u dan weer terugkeren tot de eerste beginselen der wet? In het laatste der dagen zullen er mensen komen, die verbieden allerlei spijs te nemen, en verbieden te huwen, en gebieden dit en dat. Hoort u het? Dat is de wet, maar het is Christus niet, Die der vrijheid is.

Paulus zegt in Galaten 5: Wij zijn geboren uit Jeruzalem dat boven is, welke vrij is, en dat is Christus en Dien gekruisigd.

Vrienden, u bent toch gestorven aan de wet, of niet? Ik kom tegenwoordig nog wel eens een benauwde godsdienst tegen; dan hebben ze een steen voor hun borst, en om zwaar te lijken hebben ze stenen in hun zakken. Dat is niet van God; dat is een wettische bediening. Daar ga ik niet over minachten, maar ik heb er smart over, want de apostel zegt: Zult u Christus dan wederom kruisigen en dat bloed onrein achten?

Geliefden, er is een weg naar de poort hoor, maar tot dusverre was het allemaal nog wettisch van Ruth. Ze had wettische tranen, wettische gestalten en wettische uitkomst, want ze kende het recht nog niet. Wanneer ben ik vrij van de wet? Als Christus hem voor mij vervuld heeft.

Daarom zegt Kohlbrugge: *Bent u met het Lam tevreden?* Ergens spreekt hij over de heiligmaking, en dan zegt hij: Dan keren ze terug naar de wet; de één verdrinkt het, en de ander houdt er een ongeoorloofde betrekking op na, en een derde zoekt het in zijn centen na zijn bekering, en ze verderven het allemaal.

En als ze dan hout, hooi en stoppelen gebouwd hebben, dan komen ze op het sterfbed terecht en dan moeten ze gaan zingen:

*Jezus, Uw verzoenend sterven
blijft het rustpunt van mijn hart,
als we alles, alles derven,
blijft Zijn troost mij bij in smart.*

Kunt u nu verstaan, dat dat een ergernis is voor de Jood vanavond? Er zijn veel mensen, die in de wet leven; ik hoor het zomaar. Ik heb dit meegemaakt en dat, maar ik hoor

haast geen Christus. Gisteren was ik nog in G. Het is zo'n verschil of we de kracht ervan gevoelen, of niet. Maar toen gevoelde ik er een weinig de kracht van, dat ik Christus zo weinig preekte. *Want die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die zal niet hongeren in der eeuwigheid.* Voelt u wel, mensen? Nu is er wel een weg tot Christus, maar velen preken over de dorst en weinig over het water. Waar zal de dorstige dan water vinden? Bij Hem, Die zegt: *O alle gij dorstigen, komt tot de wateren en gij die geen geld hebt, komt, eet en drinkt.*

Weet u wat nu zo erg is? Dat wij altijd zo op die wet aangelegden zijn vanwege onze hoogmoed; we willen wat zijn.

Maar hier wordt Ruth, de Moabitische, gerechtvaardigd, want het is Christus alleen. Goddelozen worden met God verzoend. Gemeente, die door de poort gegaan zijn, komen in de stad Gods, in het Jeruzalem dat boven is, met zijn vele duizenden engelen.

*Ontsluit, ontsluit voor mijne schreden,
de poorten der gerechtigheid, - en dat is Christus. -
Door deze zal ik binnentreden
en loven 's Heeren majesteit.*

Dan is er een nacht in uw leven geweest, waarvan u dacht, dat het nooit meer dag zou worden. Dan moet het middernacht worden, de duisterste duisternis, en verloren, maar dan klinkt te middernacht een geroep: *Ziet, de Bruidegom komt, ga uit Hem tegemoet.* Weet u wat dan uw bekering wordt? Jezus, Jezus alleen. Dat is mij te weinig. Dat wist ik wel, mensen. Maar het is mij soms, was dat maar meer, genoeg! JEZUS ALLEEN, JEZUS GEHEEL, DE HEERE JEZUS ALLES!

Waar ontmoeten God de Vader en de zondaar elkaar? Boven het verzoendeksel. Daar spreekt Hij, en genade is op Zijn lippen uitgestort.

Geliefde vriend, dan treedt Hij in de rechten van de eerste Man, en dat is de tweede Adam. Daar spreekt God boven het verzoendeksel. Maar ik wil als een wedergeboren mens gerechtvaardigd worden. Ja natuurlijk, dat leren de Roomsers ook. De Roomsers leren, dat u eerst wedergeboren wordt door de Doop, en dat u daarna gerechtvaardigd wordt door de werken en de genade.

Maar u kunt alleen als een Ruth, een Moabit, rechtvaardig worden voor God hoor, want Hij eet met hoeren en tollenaars. En al die wettische vrienden willen straks niet naar binnen, want die willen in dat gezelschap niet zitten. Maar daar is de Koning aan Zijn ronde tafel, en Die is verheugd met dat volk hoor! *Dan zingen zij in God verblijd, hier in Hem, aan Hem gewijd.* Ja, ik ben van Hem geworden, en die wet heeft geen rechten meer op mij. Ik verdoem de wet, omdat ze mij verdoemd heeft, en Christus mij gezaligd heeft in de vervulde wet.

Man, nu vertelt u toch dingen, waar ik niets van weet.

Ik lees het in Jakobus 2: *Die inziet in de volmaakte wet die der vrijheid is.* Als de wet nu vervuld wordt, dan heeft hij geen grip meer op ons. Dan bent u van Hem, die Enige Troost, Die met Zijn dierbaar bloed voor al mijn zonden betaald heeft in de poort, en mij uit alle geweld des duivels verlossen zal. Nee, er staat verlost hééft en daarom ook verlossen zal. Want ik ben verlost, zegt Ruth, en ik ben straks getrouwd. Ze zegt niet: Ik hoop, dat ik nog verlost zal worden.

Als de Kerk getrouwd is, volk, dan moet u mij niet vertellen, dat ze niet weten dat ze getrouwd zijn, want dan zijn ze getrouwd. U moet me niet vertellen, dat u uw trouwdag niet weet. Dat was de grootste dag in uw natuurlijk leven. Zou het niet de heerlijkste dag zijn in uw genade leven, dat u door Hem omhelst bent en gekust, gewassen en verzoend?

In onze dagen zeggen ze: U kunt gerechtvaardigd wezen, zonder dat u het weet. Dat is de grootste leugen.

Ik was op een universiteit, en daar waren ze vrijzinnig. Weet u wat ze daar deden? Er uit scheuren, en weet u wat ze bij rechtzinnige mensen doen? Ook er uit scheuren. Heel de Galatenbrief scheuren ze er zo uit. Ik kan het niet verdragen en ik wil het ook niet verdragen, al zou ik geen vriend meer overhouden. Ik wil het niet verdragen, want dat duldt Zijn glorie niet. Dan kom ik liever om; dan ga ik liever schoenveters verkopen. U mag mij weggooien in de goot, maar u blijft van mijn Koning af. U mag mij door het slijk halen, maar u zult Hem verhogen, óf hier, óf straks in de eeuwigheid. Dan zult u moeten zeggen: En toch..., en toch..., maar dan is het voor eeuwig te laat. Wie Hem nederig valt te voet, zal van Hem Zijn wegen leren.

Zal ik u eens wat vertellen, mens? Toen het bij mij gebeurde, was ik in de hemel, en ik had geen zonden meer. Ik werd teruggesteld in die eerste Adam, in de staat der rechtheid. Ik had vrede met God; er lag niets meer tussen. Ik had vrede met de vogels des hemels, met de stenen des velds en met de zon die scheen. Toen heb ik verstaan, dat 's ochtends de zon opging in Pniël voor Jakob, namelijk de Zonne der gerechtigheid. Toen heeft alles geblonken, geliefden. Ik heb de leeuwen zien spelen met de lammetjes; het was vrede.

En ik wenste niet langer te leven, maar in de dadelijkheid te sterven, want ik had een anker boven gekregen. Bent u daar nu gebleven? Nee, omdat ik met veel wettische mensen in aanraking kom, en weet u wat die doen? Die werpen mij terug op mijzelf, en dan probeer ik uit die oude, taaie koek weer wat te breien. Want ik ben zo verdorven, dat ik altijd dat beginsel van genade loslaat. Maar nu laat Hij mij niet los, want bij tijden en ogenblikken zegt Hij: Ik ben nog Dezelfde. AMEN, HEERE JEZUS.

God verandert niet hoor jongen, en al gooien ze u dan de kerk uit, laat het dan gebeuren. Het is een Kerk, die hier niet geteld wordt. Maar die man weet het te zeker. Dat interesseert me niets, mensen; als ik om kom, dan komt mijn God om. Ik weet niet, of u verstaat wat ik zeg. Ja, ik mocht toen wel eens geloven, dat eerder de maan van de hemel zou vallen, als dat één van Zijn woorden geen waarheid zouden zijn.

Daarom lieve lezers, heb geen rust, voordat Hij de uwe is en gij de Zijne zijt door een waar zaligmakend geloof verenigt. En wat is nu de weg? Dat is sterven en verdoemd worden, en dat kussen en billijken. En dan zegt Hij: Wacht, nu ben Ik er; Ik zal vervullen, wat u niet vervullen kunt, opdat Mijn Vader verheerlijkt wordt en gij aan de zaligheid zou komen.

Dat staat hier; dan neemt hij de schoen, en dan komt hij in de rechten van de eerste man, en dan neemt hij recht op Ruth, en dan zegt hij: Nu bent u van mij hoor. Ik had u al lang gekregen, maar nu druk ik u aan mijn borst, en nu kus ik u, mijn Ruth. Nu ga ik je trouwen. Dan zijn er tien getuigen. Dat is: De ganse wereld zal getuigen, dat ik jou getrouwd heb, een Moabitische, en een schandvlek voor de wereld. Maar dat neem ik op mij, om die schandvlek te gaan voldoen, en dat recht te gaan voldoen.

Ach mensen, als ik daar in kom, dan zeg ik: Lieve Heere Jezus, ik heb nog te weinig van U gepreikt; vergeef het mij, ik moest U nog meer verheerlijken, maar ik kan het niet, Heere. Openbaar U dan veel aan mijn ziel, dan zal ik zeggen, hoe schoon U bent. Opdat die bruid, die daar staat te punniken en te werken en in die wet te arbeiden, sterven zou aan die wet in de poort, en dan zou zeggen: Zulk Een is mijn Liefste, zulk Een is mijne.

Weet u wat geloof is? Dat is doding en levendmaking; dat is doding van alles wat van mijn vlees is, en dat is levendmaking van alles wat van God is. Maar zo ver wil ik het niet laten komen, en dat wilde Ruth ook niet. Als zij het had gekund met die zes maten gerst en als dat kruikje maar steeds vol gebleven was, dan had ze het lang uitgehouden.

Maar de Heere laat die zes maten gerst ophouden, opdat ze honger krijgt, en dan wordt het sterven. God te moeten ontmoeten en Hem niet te kunnen ontmoeten. Dan gaat Hij eisen, en dan moet u de poort in. En als u de poort ingaat, dan gaat heel uw leven nog een keer open. En dat probeert u tegen te houden, want u eet liever van de zes maten gerst.

Ik voel het wel, waar het bij u op vast zit; u wilt geen Moabiet wezen, wees maar eerlijk. Dan gaat heel uw leven nog een keer open, en dan moet u zondaar worden voor God. En dan zou het te wensen wezen, dat uw boeken vanavond door genade eens open gingen, en dat u het met uw eigen bloed kwam te ondertekenen, dat u des doods schuldig bent. Dan zou u sterven aan de wet en nooit meer één korreltje zetten op uzelf en op uw eigengerechtigheden, als u bij uw hart bent en in het geloof bent.

Daartoe aanvaard ik mij ook Ruth; zij is van mij. Kijk, Ruth heeft Hem niet aanvaardt, maar Hij heeft Ruth aanvaard in de poort, de vervloekte en de verdoemde. Hij zegt: Nu neem Ik u met alles wat u heeft. Vertel het maar.... Ja maar, ik heb zoveel schuld. Ja, Ik betaal het graag, want Ik ben een Man geweldig van vermogen. Weet u wat Mijn eer nu is? Mijn eer is veel voor u te betalen, want Ik wil genade verheerlijken.

Dan zei dominee Blaak, en daar ben ik het mee eens hoor: Er zijn maar weinig verloren mensen, maar wel veel goede mensen. In de gereformeerde gezindte kweken ze allemaal goede mensen. Er zijn zelfs gemeenten, waar bekeerde mensen goede mensen zijn. Dan denk ik: Hoe komen ze erbij, dat is allemaal uit een Rooms beginsel. Daar zijn allemaal goede mensen.

Maar er is er niet één goed. Er is er maar Een goed, en dat is God.

Dan zei dominee Blaak: U bent te goed om bekeerd te worden, en u bent te best om gerechtvaardigd te worden, want u zoekt best te worden, mensen. Laat die troon zakken, want u bent vuil. Ik snap niet, wat u nog aan die drek opraapt. U moet alles schade en drek achten om de uitnemendheid der kennis van Christus.

Ja maar, ik kan er toch alles niet bij neer gooien?

Dat doet u toch; u weet het met een beetje vrome godsdienst te bedekken, heb ik wel gemerkt, u trekt uw beste pak aan, en u zet uw gezicht in de plooi, maar ze moesten eens weten, wat voor een duivel u thuis bent.

Maar weet u, wat de Heere nu zegt? Nu aanvaard Ik Mij Ruth, de Moabitische. Die neem Ik met alles wat zij heeft, voor Mijn rekening; Ik ga betalen.

Ja maar, ik wil zo'n volk er niet op na houden.

Maar God wel. Hij wordt door de eerste Adam niet meer verheerlijkt. Die eer hebben wij Hem niet gegund in het Paradijs; wij wilden de wet niet gehoorzaam zijn. Wij wilden Hem niet verheerlijken door de eerste Adam, maar nu wordt Hij door de tweede Adam verheerlijkt. Hij wordt niet meer verheerlijkt door de wet, maar nu door vrije genade, die eeuwig Hem bewoog. Dan wordt Zijn recht verheerlijkt in de poort, maar ook Zijn barmhartigheid. En nu mag straks de Kerk Gods al de deugden Gods gaan verheerlijken. Er is er van de week één naar Huis gegaan, die altijd onder ons was, en zij heeft nu eeuwig kerk hoor! Die kerk gaat nooit meer uit. En ze zien Hem met eer en heerlijkheid gekroond, en ze zullen nooit meer terugzien.

En dan zullen al Mijn fonteynen binnen U zijn. Wat is uw enige troost? Dat ik de Heere Jezus genomen heb? Mis mensen, maar dat Hij mij heeft genomen, zoals ik ben. Ik hoef me niet meer te schamen, want Hij zegt: Ik hef uw hoofd omhoog en Ik doe u Mijn gunst aanschouwen. Dan zing ik:

*Ik riep Hem niet vruchteloos aan,
Hij wil mij niet versmaan,
in al mijn tegenheden,*

*Hij zag van Sion neer,
de woonplaats van Zijn eer
en hoorde mijn gebeden.*

Ik had u, maar nu neem Ik u. Kom nu in de binnenkamer, en die liefde is uitnemender. Dat is liefde om te sterven. Straks wordt de liefde te zwaar, en dan sterf ik in de liefde, en dan ben ik eeuwig Thuis.

Dan zijn er getuigen, en die gaan het zegenen. Dan is er blijdschap in de hemel en blijdschap op de aarde over één zondaar, die zich bekeert.

O, uw huwelijk worde *als Perez, als Rebekka, als Rachel en als Lea, die beide het huis van Israël gebouwd hebben. Maar handel kloekelijk en maak uw naam vermaard.*

Dan gaat het om die naam van Boaz, en maak die nu vermaard. *En zij zagen niemand anders, dan Jezus alleen.* En maak die Naam nu vermaard. Predik Christus Jezus en Die gekruisigd in de bakkerij, op school en op de plaats waar u bent. Vertel eens hoe heerlijk Zijn Naam is; maak Hem toch vermaard. Waarom heeft u nog zo'n stomme mond? *Heere, open Gij mijn lippen, zo zal ik Uw lof vertellen van nu aan tot in eeuwigheid.* U bent het zo waard geloofd, aangebeden, en verheerlijkt te worden tot de eer des Vaders, Die Zijn Zoon deed gaan in de poort. En daardoor heeft Hij als Het Lam de zonden der wereld weggenomen.

We zijn helemaal de tussenzang vergeten; dat hindert niets. Straks gaat u eeuwig zingen van Gods goedertierenheden, dan hoeft u nooit meer te eindigen, en dan hoeft u ook geen tussenzang meer te houden; dan heeft u een eeuwig zangvers. Boven hoeft u niet meer te praten, maar dan mag u samen zingen.

*Dan zingen zij in God verblijd,
aan Hem gewijd,
van 's HEEREN wegen.*

Jezus alleen, de Heere Jezus geheel, opdat ik in Hem vrede vind met God, en al mijn fonteinen in Hem zullen zijn. Amen.

Psalm 65:1, 2

*"De lofzang klimt uit Sions zalen
Tot U, met stil ontzag;
Daar zal men U, o God, betalen,
Geloften, dag bij dag.
Gij hoort hen, die Uw heil verwachten,
O Hoorder der gebeden;
Dies zullen allerlei geslachten
Ootmoedig tot U treên."*

*"Een stroom van ongerechtigheden
Had d'overhand op mij;
Maar ons weerspannig overtreden
Verzoent en zuivert Gij.
Welzalig, dien Gij hebt verkoren,
Dien G' uit al 't aards gedruis
Doet naad'ren, en Uw heilstem horen,
Ja, wonen in Uw huis."*

